

THE
GOSPEL OF MARK
IN BADAGA

ಮಾ ಕ ಽ ಂ ಬ ರೆ ದ
ಲೋಕರಟ್ಟಗನ ಕದೆ

PRINTED FOR THE MADRAS AUXILIARY
TO THE
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY
AT THE BASEL MISSION PRESS, MANGALORE.

1896

LIBRARY OF THE
Massachusetts
Bible Society

Catalog No. D.214.3(3e')/MK1896

Family... DRAVIDIAN

Sub-Family... SOUTHERN

Branch... FIRST

Group... FOURTH

Language... KANARESE

Dialect... BADAGA (Kanarese characters)

Locality... S. W. India 77° E - 12° N

Contents... MARK Nilgiri Hills

Version... First edition

Translator.....

Published by... BFBS

Place... Mangalore

Date... 1896

Accession No. ... 659

Accession Date... June 1, 1931

Price... \$ 0.13

THE GOSPEL OF MARK

IN BADAGA

ಮಾ ಕೆ ಫ ಲ ಬ ರೆ ದ

ಲೋಕರಟ್ಟಗನ ಕದೆ

PRINTED FOR THE MADRAS AUXILIARY
TO THE
BRITISH AND FOREIGN BIBLE SOCIETY
AT THE BASEL MISSION PRESS, MANGALORE.

1896

MISSION PRESS
MANGALORE

Made in India

THE GOSPEL OF MARK

ಮಾರ್ಕು ಬರವೆ

ಲೋಕರಚನ ಕವಿ.

1. ಸಂದಿ.

1. ದೇವರ ಮಗನಾದ ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಸಯವಾದ ಒಳ್ಳೆ ಸುದ್ದಿಯ ತೊವಕ.

2. ಎದಗೇ ನಾಂ ಎನ್ನ ತೊದ್ದಾವ ನಿನ್ನ ಮೊಗದ ಮುಂದಾ ಡು ಕ್ಲೇಗಿನೆ; ಅವಂ ನಿನ್ನ ದಾರಿಯ ತಾಯಾರ ಮಾಡಿನಾಂದೂ,

3. ಕರ್ತನ ಮಾರ್ಗವ ತಾಯಾರ ಮಾಡಿವಿ; ಅವನ ದಾರಿಯ ನೆಟ್ಟನ ಮಾಡಿವಿ ಎಂದು ಕಾಡುನೊ ಕೊರಸುವವನ ಸದ್ದು ಉಟ್ಟಾರಾಂದೂ, ಎಸಾಯ ಪ್ರವಾದಿಯ ಪಸ್ತುಕದೊ ಬರೆದ್ದಡುವ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ,

4. ಯೋಹಾನ್ ಬಂದು, ಕಾಡುನೊ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಕೊಟ್ಟು, ಪಾಪಪರಿಹಾರಗಾಗಿ ಹಡುವ, ಮನಸ್ಸು [ದೇವರ ಕಡೆಗೆ] ತಿರುಕು ವದುಗ ತಕ್ಕ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವ ಕುಲಿತು ಸಾಲಿಯುಂಡಿದ್ದಂ.

5. ಆಗ ಯೂದಾಯ ಸೀಮೆಯವಕರೆಲ್ಲಾವೂ, ಯೆರುಸಲೇ ಮುನವಕರೂ, ಅವನ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ತಂಗ ಪಾಪವ ಅಲಿಕೆ ಮಾಡಿ, ಯೋರ್ಡಾನ್ ಹೊಯೆಯೊ ಅವನೆಂದ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದರು.

6. ಯೋಹಾನಂ ಒಟ್ಟೆ ಮೈಲುನ ಉಡಿಗೆ ತೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ನಡುನ ಸುತ್ತೂ ತೋಲುನ ನಡುಕಟ್ಟ ಕಟ್ಟೆಯುಂಡು, ಮಿಟ್ಟಗೊಟ್ಟು ವೂ, ಕಾಡು ಜೇನವೂ ತಿನ್ನೊಂಡಿದ್ದಂ.

7. ಎನ್ನೆಂದವೂ ಬಲವುಳ್ಳವಂ ಎಂದಿದಾಡು ಬನ್ನನಂ; ಅವನ ಕೆರಗ್ಗುವ ಬಾರ ಬುಡುವದುಗ, ನಾಂ ತಕ್ಕದವನಲ್ಲ.

8. ನಾಂ ನಿಂಗಗ ನೀರೊಂದ ದೀಕ್ಸಾಸ್ನಾನ ತಂದಿದ್ದೆಂ; ಆಲೆ ಅವಂ ನಿಂಗಗ ಪರಿಸುದ್ದಾತ್ತಾಂದ ದೀಕ್ಸಾಸ್ನಾನ ತನ್ನನಂ ಎಂದು ಸಾಲ್ತಿ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

9. ಆ ಜಿನಗೊಣಿಗೆ ಆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ:— ಯೇಸು ಗಲಿಲಾಯ ಸೀಮೆಯ ನಜರೇತೊಂದ ಬಂದು, ಯೋರ್ದಾನು ಹೊಯೆಯೊ ಯೋಹಾನಾಂಂದ ಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದಂ.

10. ಅವಂ ನೀರೊಂದ ಎಲಿ ಬಂದ ಒಡನೇ ಬಾನು ಬಗೆದು, ಪರಿಸುದ್ದಾತ್ಮ ಜೋಲಿವಾಕೆ ತನ್ನಂ ಮೇಲೆ ಎಲಿಗಿ ಬಪ್ಪದುನ ಕಂಡಂ.

11. ಇದು ಅಲ್ಲದೆ ನಾಂ ಮೆಚ್ಚುವ ಎನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಗ ನೀತಾಂ ಎಂಬ ಸದ್ದು ಬಾನೊಂದ ಉಟ್ಟಾತು.

12. ಒಡನೇ ಪರಿಸುದ್ದಾತ್ಮ ಅವಂನ ಕಾಡುಗ ನಡೆಸಿದಂ.

13. ಅವಂ ಕಾಡುನೊ ನಾಲತ್ತು ಜಿನ ಇದ್ದಂ; ಸೈತಾನಂ ಅವಂನ ಸೋದಿಸಿದಂ; ಇದಲ್ಲದೆ ಅವಂ ಕಾಡು ಮಿರುಗಗೊಟ್ಟು ಒಂದಿಗೆ ಇದ್ದಂ; ಬೈಯ [ದೇವರ] ಜಮಗಾರರು ಅವಂಗೆ ಊಳಿಯ ಮಾಡಿದರು.

14. ಯೋಹಾನಂನ [ಸೆಲಿಗ] ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಯೇಸು ಗಲಿಲಾಯಗ ಬಂದು, ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ಒಳ್ಳೇ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಲ್ತಿ,

15. ಕಾಲ ಪೂರ್ತಿಯಾತು, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಸಾರೆಯಾತು, ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸ ತಿರಿಕಿ, ಒಳ್ಳೇ ಸುದ್ದಿಯ ನಂಬಿವಿ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

16. ಅವಂ ಗಲಿಲಾಯ ಸೌಂದ್ರದ ಕರೆಯೊ ನಡೆದೊಂಡೊಣ ಪನೆ, ಸೀಮೋನನೊ, ಅವಂನಣ್ಣತಮ್ಮ ಅಂದ್ರೆಯಂನೊ, ಸೌಂದ್ರ

ದೊ ಬಲೆ ಹಾಕಿಯುಂಡಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡಲ; ಏಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ವಿನಾ ನುಗಾರರಾಗಿದ್ದರು.

17. ಯೇಸು ಅವಕಗ ಎನ್ನಿಂದಾಡು ಬಾರಿವೊ, ನಿಂಗ ಮನಿ ಚರ ಹಿಡಿಪವಕ ಆಪಹೆಂಗೆ ಮಾಡಿನೆ ಎನ್ನಲ.

18. ಅವಕ ಆಗ ತಾನೆ ತಂಗ ಬಲೆಗ್ಗುವ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು, ಅವಲ ನಿಂದಾಡು ಹೋದರು.

19. ಅವಲ ಅಲ್ಲಿಂದ ಚಿಟೆಗ ಮುಂದುಗ ಹೋಗಿ, ಜಿಬೆದಾ ಯನಲ ಮಾತಿ ಯಾಕೋಬಲನೂ ಅವಲನಣ್ಣತಮ್ಮ ಯೋಹಾ ನಲನೂ ದೋಣಿಯೊ, ತಂಗ ಬಲೆಗ್ಗುವ ಸರಿ ಮಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬ ದುನ ಕಂಡು,

20. ಆಗವೇ ಅವಕರ ಕೊರಸಿದಲ; ಅವಕ ತಂಗಪ್ಪ ಜಿಬೆ ದಾಯಲನ, ಕೂಲಿಕಾರರೊಂದಿಗೆ ದೋಣಿಯೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು, ಅವಲ ನಿಂದಾಡು ಹೋದರು.

21. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಕ ಕಪೆರ್ನೌಮುಗ ಹೋದರು. ಅವಲ ಮಾಪುಜಿನದೊ ಒಡನೇ ಸಬೆಗುಡಿಗ ಹೋಗಿ ಬೋದಿಸಿದಲ.

22. ಅವಲ ವೇದಸಾಸ್ತರಿಗೊ ಮಾಕೆ ಬೋದಿಸದೆ, ಅದಿಕಾರ ಉಳ್ಳವಲನಾಗಿ ಅವಕಗ ಬೋದಿಸಿದದುನೆಂದ ಅವಲನ ಬೋದನೆಗ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು.

23. ಆಗ ಅವಕರ ಸಬೆಗುಡಿಯೊ ಅಸುದ್ವಾತ್ಮ ಉಳ್ಳ ಒಬ್ಬಲ ಮನಿಚಲ ಇದ್ದಲ.

24. ಅವಲ ನಜರೇತೂರುನವಲನಾದ ಯೇಸುವೇ! ಎಂಗಗೂ ನಿನಗೂ ಏನ? ಎಂಗ್ಲವ ನಾಸ ಮಾಡುವದುಗ ಬಂದೆಯಾ? ನೀ ದಾ ರಾಂದು ಬಲ್ಲೆಲ; ನೀ ದೇವರ ಪರಿಸುದ್ಧತಾಲ ಎಂದು ಕಿಲಿಚಿದಲ.

25. ಆಗ ಯೇಸು, ಸಪ್ಪೇನಿದ್ದು, ಎವಲನ ಬುಟ್ಟುಕಡೆ! ಎಂದು ಅದುನ ಗದರಿಸಿದಲ.

26. ಆಗ ಆ ಅಸುದ್ವಾತ್ಮ ಅವಲನ ಗುಂಜಿಯಾಡಿಸಿ, ಬಲೂ ಸದ್ದೊಂದ ಕಿಲಿಚಿ, ಅವಲನ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆದ.

27. ಅದುಗ ಎಲ್ಲಾ ಬಲೂ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ಈ ಹೊಸ ಬೋದನೆ ಎತ್ತವದು? ಎವಲ ಅದಿಕಾರಾಂದ ಅಸುದ್ದಾತ್ಮಗೊಗ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನಲ; ಅವೆ ಎವಲಗ ಓಗಾರೊತವ ಎಂದು ತಂಗೊಗೆ ತರ್ಕ ಮಾಡಿಯುಂಡರು.

28. ಒಡನೇ ಅವನ ಸುದ್ದಿ ಗಲಿಲಾಯದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತೂ ಹಡುವ ನಾಡೆಲ್ಲಾಗೂ ಹಬ್ಬಿತು.

29. ಅವಕ ಆಗವೇ ಸಬೆಗುಡಿಯ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆದು, ಯಾ ಕೋಬಲ, ಯೋಹಾನಲ ಎಂಬವಕರೊಂದಿಗೆ ಸೀವೋನಲ ಅಂದ್ರೆಯಲ ಎಂಬವಕರ ಮನೆಗ ಬಂದರು.

30. ಆಗ ಸೀವೋನನ ಮಮ್ಮಿ ಜರ ಆಗಿ ಬುದ್ದೊಂಡಿದ್ದ. ಅವಕ ಒಡನೇ ಅವ್ವವ ಕುಲಿತು ಅವಲಗ ಹೇಗಿದರು.

31. ಅವಲ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಅವ್ವ ಕೈಯ ಹಿಡಿತು, ಅವ್ವವ ಎತ್ತಿದಲ; ಆಗ ತಾನೇ ಜರ ಅವ್ವವ ಬುಟ್ಟುಬುಟ್ಟು; ಆಗ ಅವ್ವ ಅವಕಗ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದ.

32. ಹಿಂದೆ, ಸಂದೊತ್ತಾಗಿ, ಹೊತ್ತು ಬುದ್ದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಸಂಗಟದವಕರವೂ, ಪಿಸಾಚೆ ಹಿಡಿತವಕರವೂ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದರು.

33. ಪಟ್ಟಣದವಕರೆಲ್ಲಾ ಮನೆಬಾಗಿಲು ಮುಂದಾಡು ಕೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದರು.

34. ಆಗ ಅವಲ ಪಲವಿದ ರೋಗಾಂದ ಸಂಗಟಾಗಿದ್ದ, ಅನೇ ಕ್ಲಾವ ಓಸೆ ಮಾಡಿ, ಅನೇಕ ಪಿಸಾಚೆಗ್ಗುವ ಕಡಸಿದಲ; ಆ ಪಿಸಾಚೆಗೊ ತನ್ನ ಅಲಿದಿದ್ದದುನೆಂದ, ಅವೆ ಮಾತಾಡುವದುಗ ಎಡೆ ಕೊಡುಲೆ.

35. ಅವಲ ಒಲಿಕ್ಕೆದ್ದು, ಬಾಪದುಗ ಇನ್ನೂ ಬಲೂ ಜಾಮ ಹಡುವನೆ ತಾನೇ ಎದ್ದು ಕಡೆದು, ಒಂದು ಕಾಡುಗ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹರಕೆ ಮಾಡಿದಲ.

36. ಸೀಮೋನನೂ, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದವಕರೂ, ಹಿಂದು ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ,

37. ಅವನ ಕಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಅಪಿ ಸಿಯಾಪಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

38. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕಗ ನಾಂ ಅಲ್ಲಿಗಡ್ಡವೂ ಸಾಯಿವ ಹೆಂಗೆ, ನಂಗ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಊರುಗೊಲ್ಲೆಗ ಹೋಪೊಂ ಬಾರಿವಿ; ಇದುಗಾಗಿತಾಂ ನಾಂ ಕಡೆದು ಬಂದಿದ್ದೆಂ ಎನ್ನಂ.

39. ಅವಂ [ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ] ಸಾಯಿಯುಂಡೂ, ಪಿಸಾ ಚಿಗೊವ ಕಡಸಿಯುಂಡೂ, ಗಲಿಲಾಯ ಮುಚ್ಚೂಡೂ ಹಡುವ ಅವ ಕರ ಸಬೆಗುಡಿಗೊ ಬ್ಬಾಯಿ ಸುತ್ತಿದಂ.

40. ಆಗ ಒಬ್ಬಂ ಕುಟ್ಟಿಹಿಡಿವಂ ಅವನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವನ ಮುಂದಾಡು ಮೋಣಕಾಲೂಪಿ, ನಿನಗ ಮನಸ್ಸಟ್ಟಲೆ ನೀ ಎನ್ನ ಸುದ್ದ ಮಾಡ ಬಲ್ಲೆ, ಎಂದು ಅವನ ಕೆಂಜಿಯುಣ್ಣಂ.

41. ಯೇಸು ಮನಸ್ಸೆಲಿಗಿ, ಕೈಯ ನೀಟೆ, ಅವನ ಮುಟ್ಟಿ, ಎನಗ ಮನಸ್ಸಡದೆ, ನೀ ಸುದ್ದ ಆಗು ಎನ್ನಂ.

42. ಒಡನೇ ಕುಟ್ಟಿನೋ ಅವನಿಂದ ನೀಂಗಿ, ಅವಂ ಸುದ್ದ ಆದಂ.

43. ಆಗ ಅವಂ, ಅವಂಗೆ ಕಂಡಿಪ್ಪಾಗಿ ಉತ್ತರ ಮಾಡಿ, ಒಡ ನೇ ಕ್ಕೇಗಿ, ಹೇಳಿದ್ದೇನಾಂದಲೆ:—

44. ನೋಡಿಯುಳ್ಳೋ! ನೀ ದಾರಗೂ ಏನೂ ಹೇಳೆಗ ಬೇಡ; ಆಲೆ ನೀ ಹೋಗಿ, ಪೂಜಾರಿಗ ನಿನ್ನ ತೋರಿಸಿಯುಟ್ಟು, ನೀ ಸುದ್ದ ಆದದುಗಾಗಿ, ಮೋಸೆ ನೇಮಿಸಿದವೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಡು! ಅದು ಜನಗೆ ಸಾಕಿಚಿಯಾಗಿ ಹಡಲಿ! ಎನ್ನಂ.

45. ಆಲೆ ಅವಂ ಕಡೆದು ಹೋಗಿ, ಈ ಸಂಗತಿಯ ಅಪ್ಪ ಲಿಾಗಿ ಸಾಯಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬಿಸುವದುಗೆ ತೊಡಗಿದದುನೆಂದ, ಯೇಸು ಬೈಲಾಗಿ ಪಟ್ಟಣಗ ಹುಗುವದುಗೆ ಆಗದೆ, ಹೊರಾಚು ಕಾಡುಗಡ್ಡ ತಂಗಿಯುಂಡಿದ್ದಂ. ಬೈಯ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೇಂದ ಜನ ಅವನ ಸಾರೆ ಬಂದರು.

2. ಸಂದಿ.

1. ಜೋಚಿ ಜಿನಗೊ ಆದ ಮೇಲೆ ಅವಂ ತಿರಿಗಿ ಕಪೆರ್ನಾ ಮುಗ ಹೋದಂ; ಅವಂ ಮನೆಯೊ ಇದ್ದನೇಲಂದು ಸುದ್ದಿ ಆದದೆ ಮ್ಮನೆ,

2. ಬಾಗಿಲು ಸಾರೆ ಕೂಡ ಎಡೆ ಎಟ್ಟದ ಹೆಂಗೆ ಅನೇಕ್ಟಾ ಕೂಡಿ ಬಂದರು; ಅವಂ ಅವಕಗ [ದೇವರ] ವಾಕ್ಯ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

3. ಆಗ ನಾಕ್ಟಾವ ಹೊರಿಸಿಯುಂಡ ಒಬ್ಬ ಪಕ್ಕೆವಾವಿ ನೋದವಂನ, ಅವಂನ ಸಾರೆ, ಹೊತ್ತು ಬಂದರು.

4. ಜನ ಕೂಟಗಾಗಿ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಹೋಪದುಗ ಆಗದೆ ಹೋದದೆಮ್ಮನೆ; ಅವಂ ಇದ್ದ ಮನೆಯ ಹೊದೆಯ ಹಿರಿತು, ಕೊಲಿತು, ಆ ಪಕ್ಕೆವಾವಿ ನೋದವಂ ಹಡಿದಿದ್ದ ಮಜ್ಜವ ಎಲಿ ಕಿದರು.

5. ಯೇಸು ಅವಕರ ನಂಬಿಗೆಯ ನೋಡಿ, ಮಗನೇ! ನಿನ್ನ ಪಾಪಗೊ ಪರಿಹಾರ ಆಗಿ ಹಡದೆ ಎಂದು, ಆ ಪಕ್ಕೆವಾವಿ ನೋದವಂ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

6. ಆಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿದಿದ್ದ ವೇದಸಾಸ್ತ್ರಿಯೊಗೆ ಜೋಚಿ ಆ,

7. ಎವಂ ಇತ್ತಿ [ದೇವ] ದೂಸಣಿ ನುಡಿವದೇನ? ದೇವರೊ ಬ್ಬಂನೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಪಾಪಗ್ವವ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡ ಬಲ್ಲವಂ ದಾರ? ಎಂದು ತಂಗ ಮನಸ್ಸುನೊ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

8. ಅವಕ ತಂಗೊಗೆ, ಇತ್ತಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಯಾ ರಾಂದು ಒಡನೇ ಯೇಸು ತನ್ನ ಆತ್ಮದೊ ಅಲಿದೊಂಡು, ನಿಂಗ, ನಿಂಗ ಮನಸ್ಸುನೊ ಏಕ ಇತ್ತವ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಯಾಲಿ?

9. ನಿನ್ನ ಪಾಪಗೊ ನಿನಗ ಮನ್ನಿಸಿ ಹಡದೆ ಎಂಬದೋ? ಂದ್ದು ನಿನ್ನ ಮಜ್ಜವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು ನಡೆ! ಎಂಬದೋ? ಏಯದು ಎಳ್ಳಲು?

10. ಆಲೆ ಬೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪಾಪಗ್ಲುವ ಮನ್ನಿಸುವದುಗ, ಮನಿಚಲನ ಮಗಗ ಅದಿಕಾರ ಹಡದೇಂಬದುನ ನಿಂಗ ಅಲೊದೂಳ ಬೇಕೂಂದು ಹ್ಲೇಗಿ; ಆ ಪಕ್ಕೇವಾವಿ ನೋದವಲಗ,

11. ನೀ ಲ್ಲದ್ದು, ನಿನ್ನ ಮಚ್ಚವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು ನಿನ್ನ ಮನೆಗ ಹೋಗೂಂದು ನಾಲ ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

12. ಅವಲ ಲ್ಲದ್ದು, ಒಡನೇ ತನ್ನ ಮಚ್ಚವ ಎತ್ತಿಯುಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಮುಂದಾಡು ಹೋದಲ. ಅದುಗ, ಎಂಗ ಒಂದು ಕಾಲದೋ ಗ್ಲಿಯೂ ಈ ವಾದ್ರಿಗ ಕಂಡದಿಲ್ಲೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ದೇವರ ಮೈಮೆ ಪಡಿಸಿದರು.

13. ಅವಲ ತಿರಿಗಿ ಕಡೆದು ಸೌಂದ್ರ ಕತ್ತುದಾರಿ ಹೋದಲ; ಆಗ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದರು; ಅವಲ ಅವಕಗ ಬೋ ದಿಸಿದಲ.

14. ಅವಲ ನಡೆದೂಂಡು ಹೋಪನೆ, ಅಲ್ಪಾಯನ ಮಾತಿ ಯಾದ ಲೇವಿ, ಸುಕ್ಕದೊ ಕುಳಿದಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡು, ನೀ ಎನ್ನಿಂದಾ ಡು ಬಾ! ಎಂದು ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ; ಅವಲ ಲ್ಲದ್ದು ಅವಲನ್ನಿಂ ದಾಡು ಹೋದಲ.

15. ಯೇಸು ಅವಲನ ಮನೆಯೊ ತೀನಿಗ ಕುಳಿದಿಬ್ಬನೆ, ಅನೇಕ ಸುಕ್ಕದವಕರೂ, ಪಾಪಿಗ್ಲೊವ್ರೂ, ಅವಲನೊಂದಿಗೆಯೂ ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರೊಂದಿಗೆಯೂ [ಹತ್ತಿಯದೊ] ಕುಳಿದರು. ಏಕಾಂದಲೆ, ಅನೇಕರಾಗಿದ್ದ ಅವಕ ಅವನ್ನಿಂದಾಡು ಒಂದಿದ್ದರು.

16. ಆಗ ವೇದಸಾಸ್ತಿರಿಗ್ಲೊವ್ರೂ, ಪರಿಸಾಯರೂ ಅವಲ ಸು ಕ್ಕದವಕರೊಂದಿಗೆಯೂ, ಪಾಪಿಗ್ಲೊ ಒಂದಿಗೆಯೂ, ತಿಂದು ಕುಡಿ ಪದುನ ಕಂಡು, ಅವಲ ಸುಕ್ಕದವಕರೊಂದಿಗೆಯೂ, ಪಾಪಿಗ್ಲೊ ಒಂದಿಗೆಯೂ ತಿಂದು ಕುಡಿಪದೇನ? ಎಂದು ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹ್ಲೇಗಿದರು.

17. ಯೇಸು ಅದುನ ಕ್ಲೇತು, ಸೊಗ ಉಳ್ಳವಕಗ ಪಂಡು ತಗಾರಲ ಬೇಕಿಲ್ಲೆ, ಆಲೆ ಸಂಗಟದವಕಗತಾಲ ಬೇಕು; ನಾಲ

ನೀತಿವತ್ತರ ಕೊರಸುವದುಗ ಬಂದವನಲ್ಲ, ಪಾಪಿಗೊವ ಕೊರ ಸುವದುಗ ಬಂದವಂ ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

18. ಇದಲ್ಲದೆ ಯೋಹಾನನ ಸಿಸಿಯರೂ, ಪರಿಸಾಯರ ಸಿಸಿಯರೂ ಉಪಾಸ ಇದ್ದರು. ಆಗ ಅವಕ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಯೋಹಾನನ ಸಿಸಿಯರೂ, ಪರಿಸಾಯರ ಸಿಸಿಯರೂ ಉಪಾಸ ಇದ್ದೆಗ, ನಿನ್ನ ಸಿಸಿಯರು ಉಪಾಸ ಇಬ್ಬದಿಲ್ಲೆ ಏಕೆ? ಎಂದು ಕೇತರು.

19. ಆಗ ಯೇಸು ಮದುವೆಯ ಗಂಡು ಅವಕರೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬನೆಗ, ಮದುವೆಯ ಜನ ಉಪಾಸ ಇಬ್ಬದುಗಾರವಾ? ಮದುವೆಯ ಗಂಡು ತಂಗೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬನೆಗಟ್ಟ ಉಪಾಸ ಇಬ್ಬದುಗ ಆಗ.

20. ಆಲೆ ಮದುವೆಯ ಗಂಡು ಅವಕರ ಸಾರೆಂದ ಎತ್ತಿಸಿ ಯುಂಡೊಪ ಕಾಲ ಬಂದರ; ಆಗ ಆ ಜಿನದೊ ಉಪಾಸಿದ್ಲಾಯಿ.

21. ಇದಲ್ಲದೆ ಹ್ಲಯೆಯ ಬಟ್ಟೆಗ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಯ ಪಟ್ಟ ದಾರೂ ಇಕ್ಕುವದಿಲ್ಲೆ; ಇಕ್ಕಿಲೆ ಹೊಸ ಪಟ್ಟ ಹ್ಲಯೆಯದುನ ನಂಜುವದುನೆಂದ ಹಲಿ ಹೆಚ್ಚಾರ.

22. ಹೊಸ ಮುಂದಿರಿ ರಸವ, ಹ್ಲಯೆಯ ಬುದುಲೆಗೊಗ ದಾರೂ ಅಟ್ಟುವದಿಲ್ಲೆ; ಅಟ್ಟಿಲೆ ಹೊಸ ಮುಂದಿರಿ ರಸ ಬುದುಲೆ ಗೊವ ಒಡೆತು ಬುಟ್ಟರ, ಮುಂದಿರಿ ರಸ ಸೂಸಿ ಹೋರ, ಬುದುಲೆಗೊ ಕೆಟ್ಟೋರೊ; ಆಲೆ ಹೊಸ ಮುಂದಿರಿ ರಸವ, ಹೊಸ ಬುದುಲೆಗೊಗ ಅಟ್ಟಿ ಬೀಪದು ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

23. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಮಾಪು ಜಿನದೊ, ಬ್ಲೇ ಹೊಲವ ಕಡೆ ದು ಹೋಪನೆಗ ಏನಾತೊಂದಲೆ: ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರು ನಡೆದೊಂ ಡೊಪನೆ ತೆನೆಗೊವ ಹುಸಿಪದುಗ ತೊಡಂಗಿದರು.

24. ಆಗ ಪರಿಸಾಯರು ಅವಂಗೆ ಎದಗೇ ಎವಕ ಮಾಪು ಜಿನದೊ ಮಾಡ ಬಾರದದುನ ಏಕೆ ಮಾಡಿಯಾರ? ಎಂದು ಹ್ಲೇ ಗಿದರು.

25. ಅದುಗ ಅವಲ ದಾವೀದು ಅವಸ್ಯಹಡೋನೇ, ತಾನೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದವಕರೂ, ಹಸಿತಿಬ್ಬನೆ ಏನ ಮಾಡಿದಾಲಂದೂ,

26. ಅವಲ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯಾದ ಅಬಿಯಾತರನ ಕಾಲ ದೊ ದೇವರ ಗುಡಿಗ ಹುಕ್ಕು, ಪೂಜಾರಿಗೊ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದಾರೂ ತಿನ್ನ ಬಾರದ, ದೇವರ ಮುಂದಾಡು ಬೀತಿದ್ದ ದೊಟ್ಟೆಗೊವ ತಿಂದು, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದವಕಗೂ ಕೂಡಾ ಕೊಟ್ಟಾಲಂದೂ, ನಿಂಗ ಎಂ ದಾಲೆಯೂ ಓದುಲ್ಲೆಯಾ? ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

27. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮಾಪು ಜಿನವ ಮನಿಚಗಾಗಿ ಉಟ್ಟುಮಾಡಿ ಹಡದೆ, ಮನಿಚಲನ ಮಾಪುಜಿನಗಾಗಿ ಉಟ್ಟುಮಾಡುಲ್ಲೆ,

28. ಆದದುನೆಂದ ಮನಿಚಲನ ಮಾತಿ ಮಾಪು ಜಿನಗೂ ಆಂಡವಲನಾಗಿದ್ದಲನೆ ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

3. ಸಂದಿ.

1. ಅವಲ ತಿರಿಗಿ ಸಬಿಗುಡಿಗ ಹುಕ್ಕು; ಅಲ್ಲಿ ಸೊತ್ತೆ ಬುದ್ಧ ಕೈಯುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಮನಿಚಲ ಇದ್ದಲ.

2. ಮಾಪು ಜಿನದೊ ಅವಲನ ಓಸೆ ಮಾಡಿಲೆ, ಅವಲನ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಹೊರಿಸೊಲ ಎಂದು ಅವಕ ಕಾತಿದ್ದರು.

3. ಆಗ ಅವಲ ಒಣಗಿದ ಕೈಯುಳ್ಳ ಮನಿಚಲಗ ಳ್ದು ನಡುವೆ ನಿಲ್ಲು ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿಯುಟ್ಟು,

4. ಅವಕರ ಮಾಪು ಜಿನದೊ ಒಳ್ಳೆಯದುನ ಮಾಡುವ ದೋ? ಕೆಟ್ಟದುನ ಮಾಡುವದೋ? ಪೆರಣವ ಉಸೋದೋ? ಕೊಬ್ಬದೋ, ಏಯದು ನಾಯ? ಎನ್ನಲ. ಅದುಗ ಅವಕ ಸಪ್ಪನಿ ದ್ದೊಂಡರು.

5. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕರ ಇರುದಯದ ಕಟೆಣಗಾಗಿ ದುಕ್ಕು ಪಟ್ಟು, ಕೋಪಾಂದ ಅವಕರ ಸುತ್ತುಮುತ್ತೂ ನೋಡಿ, ಆ ಮನಿ ಚಲನ, ನಿನ್ನ ಕೈಯ ನೀಟು! ಎನ್ನಲ. ಅವಲ ನೀಟೆದಲ; ಆಗ ಅವಲನ ಕೈ ಓಸೆ ಆತು.

6. ಒಡನೇ ಪರಿಸಾಯರು ಕಡೆದು ಹೋಗಿ, ಅವನ ಏಯ ಲೆಕ್ಕದೊ ಕೊಬ್ಬದೊಂದು, ಅವನು ಬಿರೋದವಾಗಿ ಹೆರೋದ್ಯ ರೊಂದಿಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು.

7. ಆಗ ಯೇಸು ಅಲ್ಲಿಂದ, ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರೊಂದಿಗೆ ಸೌಂದ್ರ ಕರೆಗ ಹೋದಂ;

8. ಆಗ ಗಲಿಲಾಯಾಂದವೊ, ಯೂದಾಯಾಂದವೊ ಎರು ಸಲೇಮೊಂದವೊ, ಇದೊಮ್ಯಾಂದವೊ, ಯೋರ್ದಾನುನ ಅಕ್ಕರೇಂ ದವೊ ಅಪ್ಪಟಿ ಜನ ಅವನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವನಿಂದಾಡು ಹೋದರು; ಇದಲ್ಲದೆ ತೂರು ಸೀದೋನು ಕಡೆಯವಕರಾದ ಅನೇಕ ಜನ ಅವನ ಮಾಡಿದ ಅದಿಸೆಯ ಗೆಲಸಗೊವ ಕುಟಿತು ಕೇಳ್ವಿ ಪಟ್ಟು, ಅವನ ಸಾರೆ ಬಂದರು.

9. ಜನ ಜಾಸ್ತಿಯಾದದುನೆಂದ, ಅವಕ ತನ್ನ ಇಲಿಕ್ಕಡ್ಡೆಂಗೆ ಒಂದು ದೋಣಿಯ ತಾಯಾರು ಮಾಡಿ ಬೀಪದೊಂದು, ಅವನ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಹೋದಂ.

10. ಏಕಾಂದಲೆ ಅವನ ಅಪ್ಪರಾಜ ಓಸೆ ಮಾಡಿದಂ; ಅದು ನೆಂದ ಸಂಗಟಾದವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ, ಅವನ ಮುಟ್ಟುವ ಹೆಂಗೆ ಅವನ ಸಾರೆ ಬಂದು ಅವನ ಇಲಿಕ್ಕಿದರು.

11. ಇದಲ್ಲದೆ ಅಸುದ್ಧ ಆತ್ಮಗೊ ಅವನ ಕಂಡಾಗೆಲ್ಲಾ, ಅವನ ಮುಂದಾಡು ಅಡ್ಡಬ್ಬದ್ದು, ನೀ ದೇವರ ಮಗಾಂದು ಕೊರಸಿದೊ.

12. ಆಲೆ ಅವೆ ತನ್ನ ಕುಟಿತು ತಿಳಿಯಪಡಿಸದ್ದೆಂಗೆ, ಅವೆಗ ಕಂಡಿಪ್ಪಾದ ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದಂ.

13. ಹಿಂದೆ ಅವನ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟೊದಗ ಹತ್ತಿ, ತನಗ ಇಸ್ಪಾದವಕರ ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೊರಸಿದಂ. ಅವಕ ಅವನ ಸಾರೆ ಬಂದರು.

14. ಆಗ ಅವನ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬ ಹೆಂಗೆಯೂ, ಸಾಟಿಪೋ ದುಗ ತಾಂ ಕ್ಲೇಗುವ ಹೆಂಗೆಯೂ,

15. ಪಿಸಾಚಿಗ್ಲೊವ ಕಡಸೋದುಗ ಅದಿಕಾರವುಳ್ಳವಕರಾಗಿ ಇಬ್ಬದುಗೂ, ಹನ್ನೆರಡ್ಡಾವ ನೇಮಿಸಿದಲ.

16. ಅವಕಾರಾಂದಲೆ, ಸೀಮೋನಲ, ಎವಲಗ ಪೇತ್ರಾಂದು ಹೆಸರಿಕ್ಕಿದಲ;

17. ಜೆಬೆದಾಯನಲ ಮಾತಿ ಯಾಕೋಬಲ, ಯಾಕೋಬಲನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮನಾದ ಯೋಹಾಲನ, ಎವಕಗ ಗುಡುಗುನ ಮ ಕ್ಕಾಂಬ ಅರ್ತವುಳ್ಳ ಬೊವನೆಗೆರ್ಗಿಸ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಕ್ಕಿದಲ;

18. ಅಂದ್ರೆಯಲ, ಪಿಲಿಪ್ಪಲ, ಬಾರ್ತಲೋಮಾಯಲ, ಮ ತ್ತಾಯಲ, ತೋಮಲ, ಅಲ್ಪಾಯನ ಮಾತಿ ಯಾಕೋಬಲ, ತದ್ದಾಯಲ, ಕಾನಾನ್ಯನಾದ ಸೀಮೋನಲ,

19. ಅವಲನ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಇಸ್ಕರಿಯೋತೂಂಬ ಯೂದಲ ಎಂಬವಕತಾಲ.

20. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಲ ಮನೆಗ ಬನ್ನಲ. ಅವಕ ಹಿಟ್ಟುತಿಂಬದುಗೂ ತೆತ್ತದ್ದೆಂಗಿ, ಜನ ತಿರಿಗಿ ಕೂಡಿ ಬಂದರು.

21. ಅವಲನ ನಟ್ಟುಗಾರರು ಇದುನ ಕೇಳ್ವಿ ಪಟ್ಟದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ಪುಚ್ಚು ಹಿಡಿತೂಂಡಿದ್ದನೆ ಎಂದ್ಲೆಗಿ, ಅವಲನ ಹಿಡಿಪದುಗ ಬಂದರು.

22. ಯೆರುಸಲೇಮೂಂದ ಬಂದ ವೇದಸಾಸ್ತಿರಿಗೊ: ಅವಲ ಗ ಬೆಲ್ಲೆಬೂಲು ಹಿಡಿತ್ತಡದೇಂದೂ, ಪಿಸಾಚಿಗ್ಲೊವ ಅದಿಕಾರಗಾರನ ಕೊಂಡು, ಪಿಸಾಚಿಗ್ಲೊವ ಕಡಸಿನಾಂದೂ, ಹ್ಲೆಗಿದರು.

23. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕರ ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೊರಸಿ, ಒರಟುಗ್ಲೊಂದ ಅವಕಗ ಹ್ಲೆಗಿದ್ಲೆನಾಂದಲೆ:—ಸೈತಾನಲ ಸೈತಾನನ ಕಡ ಸುವದೆತ್ತತೆ?

24. ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ತನಗ ತಾನೇ ಬಿರೋದವಾಗಿ ಹಿರಿದಲೆ, ಆ ರಾಜ್ಯ ನಿಲ್ಲಾಲಿ.

25. ಒಂದು ಮನೆ ತನಗ ತಾನೇ ಬಿರೋದವಾಗಿ ಹಿರಿದಲೆ, ಆ ಮನೆ ನೆಲೆನಿಬ್ಬದುಗ ಆಗಾಲಿ;

26. ಸೈತಾನಂ ತನಗ ತಾನೇ ಬಿರೋದವಾಗಿ ಏದ್ದು, ಹಿರಿ ದಲೆ ಅವಂ ನೆಲೆನಿಲ್ಲಾಯಿ; ಅವಂಗೆ ಮುಡಿವು ಬಂದ್ಲೋರ.

27. ಬಲಸಾಲಿಯಾದವಂನ ಮುಂದಾಡೇ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಲೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಏಯವಂನಾಲೆಯೂ ಬಲಸಾಲಿಯಾದವಂನ ಮನೆಗ್ಗುಕ್ಕು, ಅವಂನ ಸೊತ್ತುಗ್ಗಿಲ್ಲವ ಸೂಲಿ ಮಾಡಾಯಿ; ಆಲೆ ಅವಂನ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಲೆ, ಆಗ ಅವಂನ ಮನೆಯ ಸೂಲಿ ಮಾಡಿನಂ.

28. ನಾಂ ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಮನಿಚರು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗ್ಗೊಗೂ, ಅವಕ ದೂಸಣೆ ಮಾಡುವ ಎತ್ತವ ದೂಸಣೆಗೂ ಮನ್ನಿಪ್ಪು ಸಿಕ್ಕಿರ;

29. ಆಲೆ ಪರಿಸುದ್ಧಾತ್ಮಗ ಬಿರೋದವಾಗಿ ದೂಸಣೆ ನುಡಿದವಂ ಏಯವಂನೋ ಅವಂಗೆ, ಒಂದು ಕಾಲಗೂ ಮನ್ನಿಪ್ಪು ಸಿಕ್ಕು, ಆಲೆ ನಿತ್ಯವಾದ ದಂಡಣೆಗ ಗುಲಿಯಾಗಿದ್ದನೆ ಎನ್ನಂ;

30. ಅವಂಗೆ ಅಸುದ್ಧ ಆತ್ಮ [ಹಿಡಿತೊಂಡು] ಹಡದೇಂದು ಅವಕ ಹ್ಲೇಗಿದದುನೆಂದ ಅವಂ ಇತ್ತೆ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

31. ಆಗ ಅವಂನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮನ್ನಾವೂ, ಅವ್ವೆಯೂ ಬಂದರು; ಅವಕ ಹೊರಾಚು ನಿದ್ದೊಂಡು ಅವಂನ ಕೊರಸುವದುಗ, ಹ್ಲೇಗಿ ಕ್ಲೇಗಿದರು.

32. ಜನ ಅವಂನ ಸುತ್ತೂ, ಕುಳಿದಿದ್ದರು; ಅವಕ ಅವಂಗೆ ಎದಗೇ ನಿನ್ನವ್ವೆಯೂ, ನಿನ್ನಣ್ಣತಮ್ಮನ್ನಾವೂ, ಹೊರಾಚು ನಿನ್ನ ಅಲಿಚಿಯಾಲಿವೇ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

33. ಅವಂ ಅವಕಗೆ ಮಲಿಉತ್ತರಾಗಿ ಎನ್ನವ್ವೆಯೂ ಎನ್ನಣ್ಣತಮ್ಮನ್ನಾವೂ ದಾರ? ಎಂದೆ ಳಿ,

34. ತನ್ನ ಸುತ್ತೂ ಕುಳಿದಿದ್ದವಕರ ಸುತ್ತೂಮುತ್ತೂ ನೋಡಿ, ಎದಗೇ ಎವಕತಾಲ ಎನ್ನವ್ವೆಯೂ ಎನ್ನಣ್ಣತಮ್ಮನ್ನಾವೂ ಆಗಿದ್ದಾಯಿ.

35. ಏಕಾಂದಲೆ ದೇವರ ಚಿತ್ತದ ಪರಕಾರ ನಡೆವವಂ ಏಯವಂನೋ ಅವಂನೇ ಎನಗೆ ಅಣ್ಣತಮ್ಮನೂ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯೂ ಅವ್ವೆಯೂ ಆಗಿದ್ದನೆಂ ಎನ್ನಂ.

4. ಸಂದಿ.

1. ಅವಲ ತಿರಿಗಿ ಸೌಂದ್ರಕರೆಯೊ ಬೋದಿಸುವದುಗ ತೊ ಡಂಗಿದಲ. ಅಪ್ಪಲಿ ಜನ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕೂಡಿ ಬಂದದುನೆಂದ, ಅವಲ ಸೌಂದ್ರದೊ ಹಟ್ಟ ದೋಣಿ ಒದಗ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿದೂಣಲ; ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಂದ್ರಕರೆಯೊದಗ ಇದ್ದರು.

2. ಆಗ ಅವಲ ಒರಟಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗ್ಗುವ ಅವಕಗ ಬೋದಿಸಿದಲ. ಅವಲ ತನ್ನ ಬೋದನೆಯೊಣಿಗೆ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದ್ದು, ಕ್ಲೇವಿ!

3. ಎದಗೆ! ಬಿತ್ತುವಲವ ಬಿತ್ತುವದುಗ ಕಡೆದಲ.

4. ಅವಲ ಬಿತ್ತುವನೆ ಜೋಚಿ ಬಿತ್ತು ದಾರಿಕತ್ತುಗ ಬ್ಬುದ್ಲೊ, ಹಕ್ಕಿಲುಗೊ ಬಂದು ಅವೆಯ ತಿಂದು ಬುಟ್ಟೊ.

5. ಬೇರೆ ಬಿತ್ತು ಅಪ್ಪಲಿ ಮಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಅಲಿಿನೆಲ ಒದಗ ಬ್ಬುದ್ಲೊ, ಅಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣುನೊ ಆಳ ಇಲ್ಲದದುನೆಂದ ಬೇಗನ ಮ್ಲೊ ಯೆತ.

6. ಬಿಸಿಲೇಲೊದದೆಮ್ಮನೆ ಅದು ಬಾಡಿಹೋಗಿ, ಅದುಗ ಬೇರು ಇಲ್ಲದದುನೆಂದ ಒಣಗಿ ಹೋತು.

7. ಬೇರೆ ಬಿತ್ತು ಮುಳ್ಳುಗಿಡಗ್ಗುವ ನಡುವೆ ಬ್ಬುದ್ಲೊ, ಮುಳ್ಳುಗಿಡು ಬ್ಲೇದು ಅದುನ ಇಲೊಕಿದದುನೆಂದ ಅದು ಪಲ ಕೊಡುಲ್ಲೆ.

8. ಇನ್ನೊ ಜೋಚಿಬಿತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಬೂಮಿಗ ಬ್ಬುದ್ಲೊ, ಬ್ಲೇದು, ಹೆಚ್ಚಿ, ಒಂದು ಮುವತ್ತಾಸಗ, ಒಂದು ಅಲಿುವತ್ತಾಸಗ, ಒಂದು ನೂರಾಸಗ ಪಲ ಕೊಟ್ಟೊ;

9. ಕ್ಲೇಪದುಗ ಕಿವಿಯುಳ್ಳವಲ ಕ್ಲೇಯಲಿ! ಎನ್ನಲ.

10. ಅವಲ ತನಿಯೊ ಇಬ್ಬನೆ, ಹನ್ನೆರಡ್ಲೊ ಒಂದಿಗೆ ಅವಲನ ಬ್ಲಾಚಿ ಇದ್ದವಕ ಈ ಒರಟ ಕುಲಿತು ಅವನ ಕ್ಲೇತರು.

11. ಅದುಗ ಅವಲ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ ರಗಸ್ಯವ ಅಲಿುವ

ದುಗ ನಿಂಗಗ ದಯ ಮಾಡಿದ್ದನೆ. ಆಲೆ ಹೊಲಿ-ಚುನವಕಗ ಎಲ್ಲಾವ ಒರಟಾಗಿ ಹ್ಲೇಗುವದು.

12. ಅವಕ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡು, ನೋಡದ ಹೆಂಗಿಯೂ, ಕಿವಿಯಾರ ಕ್ಲೇತು, ಅಲಿಯದ ಹೆಂಗಿಯೂ, ಅವಕ [ದೇವರ ಕಡೆಗ] ಮನತಿರಿಕಿಯುಂಡು, ಪಾಪಪರಿಹಾರ ಹೊಂದದ್ದೆಂಗಿಯೂ, ಇತ್ತೆ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗುವದು ಎನ್ನಲ.

13. ಅವಲ ಅವಕಗ: ನಿಂಗ ಈ ಒರಟ ಅಲಿಯಿರಾ? ಅಲಿಯದಿದ್ದಲೆ ಒರಟೆಲ್ಲಾವ ಎತ್ತತೆ ಅಲಿದಾರಿ?

14. ಬಿತ್ತುವಲವ ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ಬಿತ್ತಿನಲ.

15. ವಾಕ್ಯ ಬಿತ್ತಿಸಿಯುಂಡ, ದಾರಿಕತ್ತುನೊ ಇಬ್ಬವಕ ಎವಕತಾಲ, ಏಯವಕಾಂದಲೆ:—ವಾಕ್ಯ ಕ್ಲೇತ ಒಡನೇ, ಸೈತಾನ ಬಂದು, ಅವಕರ ಇರುದಯಗ್ಲೋಗೆ ಬಿತ್ತಿದ ಬಿತ್ತ ಎತ್ತಿ ಬುಡುವವಕತಾಲ.

16. ಅತ್ತಿಯೇ ಅಲಿಬೂಮಿಯೊ ಬಿತ್ತಿಸಿಯುಂಡವಕ ಎವಕತಾಲ, ಏಯವಕಾಂದಲೆ:—

17. ವಾಕ್ಯ ಕ್ಲೇತು, ಒಡನೇ ಅದುನ ಸಂದೋಸಾಂದ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿ, ತಂಗೆಲ್ಲೋಗೆ ಬೇರಿಲ್ಲದದುನೆಂದ ಕೊಚ್ಚೆ ಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದು, ಹಿಂದೆ ವಾಕ್ಯನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಪಾಡೂ, ಕಸ್ತವೊ ಉಟ್ಟಾದ ಒಡನೇ ಬ್ಬದ್ಲೋಪವಕತಾಲ.

18. ಮುಳ್ಳುಳ್ಳ ಬೂಮಿಯೊ ಬಿತ್ತಿಸಿಯುಂಡ ಬೇರನವಕ ಎವಕತಾಲ; ಏಯವಕಾಂದಲೆ:—

19. ವಾಕ್ಯ ಕ್ಲೇಪವಕ ಆಗಿದ್ದಲೆಯೂ, ಲೋಕದ ಕವಲೆ ಗ್ಲೊವೂ, ಆಸ್ತಿಯ ಮೋಸವೂ, ಬೇರನವೆ ಮೇಲೆ ಉಟ್ಟಾಪ ಆಸೆಯೂ, ಓಗೆ ಹುಕ್ಕು, ವಾಕ್ಯ ಅರೆತ್ತಾಕುವದುನೆಂದ ಪಲಕೊಡದೆ ಹೋಪವಕತಾಲ.

20. ಆಲೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೂಮಿಯೊದಗ ಬಿತ್ತಿಸಿಯುಂಡವಕ ಎವಕತಾಲ; ಏಯವಕಾಂದಲೆ:—ವಾಕ್ಯ ಕ್ಲೇತು, ಹೊತ್ತೊಂಡು,

ಒಂದು ಮೂವತ್ತೂ, ಒಂದು ಅಠವತ್ತೂ, ಒಂದು ನೂರೂ ಪಲ ಕೊಡುವವಕತಾಲ ಎನ್ನಲ.

21. ಇನ್ನೂ ಅವಲ ಅವಕಗ, ದೀವಿಗೆಯ ದೀವಿಗೆ ಕಂಬೊ ದಗ ಬೀಯದೆ, ಕೊಣಗಗೊಣಗೆ ಆಗಲಿ, ಕಟ್ಟಲು ತಾಣಗ ಆಗಲಿ, ಹೊತ್ತು ಬಂದು ಬೀತಾಲಿವಾ?

22. ಏಕಾಂದಲೆ ಬೈಲಾಗದ ಅಂದರಂಗವೂ ಇಲ್ಲೆ; ಹೊರಾ ಚುಗ ಬಾರದ ಮಲಿಯಾದದ್ದೂ ಇಲ್ಲೆ.

23. ಏಯವನಾಲೆಯೂ ಕ್ಲೇಪದುಗ ಕಿವಿಯುಳ್ಳವನಾ ಗಿದ್ದಲೆ, ಕ್ಲೇಯಲಿ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

24. ಇನ್ನೂ ಅವಲ ಅವಕಗ, ನಿಂಗ ಕ್ಲೇಪದು ಏನಾಂದು ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ; ನಿಂಗ ಏಯ ಆತೇಂದ ಆದಾಲಿಯೊ, ಅದೇ ಆತೇಂದ ನಿಂಗಗ ಆದಾಲಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಿಂಗಗ ಇನ್ನೂ ಅಪ್ಪಲಿ ತಂದಾಲಿ.

25. ಏಕಾಂದಲೆ, ಉಳ್ಳವಲ ಏಯವನೋ, ಅವಲಗ ಕೊ ಟ್ಪಾಲಿ; ಇಲ್ಲದವಲ ಏಯವನೋ ಅವಲನೆಂದ ಹಟ್ಟದುನವೂ ಎತ್ತಿಯುಂಡಾಲಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ

26. ಇದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಅವಲ ಅವಕಗ, ಒಬ್ಬಲ ಮನಿಚ ಬೂಮಿಗ ಬಿತ್ತ ಬಿತ್ತಿ,

27. ಇಲಿಕ್ಕೂ, ಹಗಲೂ ಒಲಿಗಿಯುಂಡೂ, ಷ್ಠದ್ದೂಂಡೂ ಇಬ್ಬನೆಗ, ಆ ಬಿತ್ತು ಅವಲ ಅಲಿಯದ್ದೆಂಗೆ ಮೊಯೆತು, ಬ್ಲೇ ವದು ಎತ್ತತೆಯೊ, ಅತ್ತಿತಾಲ ದೇವರ ರಾಜ್ಯ.

28. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ, ಬೂಮಿ ಮೊದಲು ಮೊಯೆಕೆಯವೂ, ಆ ಮೇಲೆ ತನೆಯವೂ, ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ತನೆಯೊ ಮುಳು ದಾನ್ಯವವೂ, ತಾನಾಗಿ ತಂದರ.

29. ಆಲೆ ದಾನ್ಯ ಬ್ಲೇದ ಮೇಲೆ, ಕುಯಿವ ಕಾಲ ಬಂದದು ನೆಂದ, ಒಡನೆ [ಕುಯಿವದುಗ] ಕುಯಿಲು ಕತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಕ್ಲೇಗಿ ನಲ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

30. ಇನ್ನೂ ಅವಲ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಏಯದುಗ ಸಮಾನ ಮಾಡುವೊಂ? ಎತ್ತವ ಒರಟೊಂದ ಅದುನ ದಿಸ್ಪಾಂದ ಪಡಿಸುವೊಂ?

31. ಅದು ಕಡುಗು ಬಿತ್ತುಗ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಡದೆ; ಅದುನ ಬೂಮಿಗ ಬಿತ್ತೊನೆ, ಅದು ಬೂಮಿಯೊ ಹಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಬಿತ್ತು ಗೊಂದವೂ ಕುನ್ನದಾಗಿ ಹಟ್ಟಲೆಯೂ,

32. ಬಿತ್ತಿದ ಮೇಲೆ, ಅದು ಬ್ಬೇದು, ಎಲ್ಲಾ ಗಿಡುಗೊಂದವೂ ಅದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಬಾನುನ ಹಕ್ಕಿಲುಗೊ, ಅದುನ ನ್ಬಾಲು ತಾಣಗ ಬಂದು ಇಬ್ಬದುಗ ತಕ್ಕಾಸಗ, ದೊಡ್ಡ ಚಿಲ್ಲುಗೊವ ಬುಟ್ಟರ, ಎನ್ನಲ.

33. ಅವಕ ಕ್ಷೇತಲಿಯಾಕಾಪ ಇತ್ತವ ಅನೇಕ ಒರಟು ಗೊಂದ ಕೊಂಡು, ಅವಕಗ ವಾಕ್ಯವ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

34. ಒರಟೆಲ್ಲದೆ ಅವಕರೊಂದಿಗೆ ನುಡಿವಿಲೆ; ಆಲೆ ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ, ಅಂದರಂಗದೊ ಎಲ್ಲಾವ ಬೆವರಿಸಿದಲ.

35. ಅಂದು ಸಂದೊತ್ತು ಆದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ನಂಗ ಅಕ್ಕರೆಗ ಕಡೆದು ಹೋವೊಂ ಬಾರಿವಿ! ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

36. ಅವಕ ಜನವ ಕಡೆಚಿಯುಟ್ಟು, ಅವಲನ, ದೋಣಿಯೊ ಇದ್ದ ಹೆಂಗೆಯೇ ತಂಗೊಂದಿಗೆ ಕೂಟಿಯುಂಡೊದರು. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ದೋಣಿಗೊ ಕೂಡ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹಟ್ಟ.

37. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಪೆಂಡು ಗ್ಲಾಯಿ ಷ್ಡದ್ದು, ಆಗ ತಾನೆ ದೋಣಿ ತುಂಬುವ ಹೆಂಗೆ, ತೆರೆಗೊ ಅದುನ ಮೇಲೆ ಹುಯಿದ.

38. ಆಲೆ ಅವಲ ದೋಣಿಯ ಹಿಂಬಾಗದೊ, ತಲೆ ದಿಂಬೊ ದಗ ಒಲಿಗಿಯುಂಡಿದ್ದಲ; ಆಗ ಅವಕ ಅವಲನ ಎತ್ತಿ, ಗುರುವೇ! ಎಂಗ ನಾಸ ಆಪದು ನಿನಗ ಕವಲೆ ಇಲ್ಲೆಯಾ? ಎಂದರು.

39. ಆಗ ಅವಲ ಎಚ್ಚತ್ತೆದ್ದು, ಗ್ಲಾಯಿಯ ಗದರಿಸಿ, ಸೌಂದರವ ಸಪ್ಪನಿರು! ಸದ್ದು ಮಾಡ ಬೇಡ! ಎನ್ನಲ; ಆಗ ಗ್ಲಾಯಿ ನಿದ್ದು, ಬಲೂ ಸಾಂತ ಆತು.

40. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕರ ನಿಂಗ ಏಕ ಇತ್ತೆ ಅಂಜುಗುಳ್ಳಿ ಗೊತ್ತಿ ಆಗಿದ್ದಿ; ನಿಂಗ ಇನ್ನೂ ನಂಬಿಗೆ ಇಲ್ಲೆಯಾ? ಎನ್ನಲ.

41. ಆಗ ಅವಕ ಅಪ್ಪಲಿ ಅಂಜಿ ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಎವಲ ದಾರ? ಗ್ಲಾಯಿಯೂ, ಸೌಂದರವೂ ಎವಲಗ ಓಗಾರೊವೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಗೊಬ್ಬಗ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡರು.

5. ಸಂದಿ.

1. ಹಿಂದೆ ಅವಕ ಸೌಂದರದ ಅಕ್ಕರೆಯೊ ಹಡುವ ಗದರೇ ನರ ಸೀಮೆಗ ಬಂದರು.

2. ಅವಲ ದೋಣೀಂದ ಕ್ಲಗಿದ ಒಡನೇ, ಅಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಉಳ್ಳ ಒಬ್ಬಲ ಮನಿಚಲ ಸಮಾದಿಗೊಂದ ಅವಲನ ಇದುರುಗ ಬನ್ನಲ.

3. ಎವಲ ಸಮಾದಿಗೊ ಬ್ಲಾಯಿ ಒಕ್ಕಲಿದ್ದಲ; ಅವಲನ ಸಕ್ಕೊಲೆಗೊಂದವೂ, ದಾರೂ ಇನ್ನೂ ಕಟ್ಟಲಿದೆ ಇದ್ದರು.

4. ಏಕಾಂದಲೆ, ಅವಲನ ಅನೇಕ ತಟ್ಟೆ, ಬೆಲಂಗುಗೊಂದ ವೂ, ಸಕ್ಕೊಲೆಗೊಂದವೂ ಕಟ್ಟೆ ಬೀತ್ಲಟ್ಟೆ; ಅವಲ ಸಕ್ಕೊಲೆ ಗೊವ ಹುಸಿತು, ಬೆಲಂಗುಗೊವ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಮುಲಿತೂ ಟಿದ್ದಲ. ಅವಲನ ಸಾದು ಮಾಡುವದುಗ ದಾರಗೂ ಕೈಲಾಪಿಲೆ.

5. ಅವಲ ಏಗೂ, ಇಲೂ ಹಗಲೂ, ಬೆಟ್ಟುಗೊ ಬ್ಲಾಯಿ ಯೂ, ಸಮಾದಿಗೊ ಬ್ಲಾಯಿಯೂ ಕಿಲಿಚಿಯುಂಡೂ, ತನ್ನಲ ಕಲ್ಲುಗೊಂದ ಕುಯಿದೂಂಡೂ, ಇದ್ದಲ.

6. ಆಲೆ ಅವಲ ದೂರಾಂದ ಯೇಸುವ ಕಂಡದೆಮ್ಮನೆ, ಓಡಿ ಬಂದು ಅವಲಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ,

7. ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಾದ ದೇವರ ಮಗನಾಗಿಬ್ಬ ಯೇಸು ವೇ! ಎನಗೂ ನಿನಗೂ ಏನ? ಎನ್ನ ಪೀಡಿಸ ಬೇಡಾಂದು ನಿನಗ ದೇವರಾಣೆ ಇಟ್ಟನೇಂದು ದೊಡ್ಡ ಸದ್ದಿಂದ ಕೊರಸಿ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

8. ಏಕಾಂದಲೆ ಅವಲ ಅವಲಗ ಅಸುದ್ದ ಆತ್ಮವೇ! ನೀ ಈ ಮನಿಚನ ಬುಟ್ಟು ಕಡೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿ ಇದ್ದಲ.

9. ಆಗ ಅವಲ ಅವಲನ ನಿನ್ನೆಸರೇನಾಂದು ಕ್ಲೇತಲ; ಅವಲ ಎನ್ನೆಸರು ಲೆಗಿಯೋನೂಂದು, ಏಕಾಂದಲೆ, ಎಂಗ ಅನೇಕಾ ಆಗಿ ದ್ಲೆಯೊಲ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

10. ಬೈಯ ತಂಗ್ಲುವ ಆ ಸೀಮೇಂದ ಕಡಸಿ ಬುಡದ್ದೆಂಗಿ, ಅವಲನ ಅಪ್ಪಲಿ ಕೆಂಜಿಯುಣ್ಣಲ.

11. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟೋರದೊ, ದೊಡ್ಡ ಹಂದಿಗ್ಲೊ ಹಿಂಡು ಮೇಂದೂಂಡಿದ್ದೊ.

12. ಆಗ ಆ ದೆವ್ವಗ್ಲೊ, ಎಂಗ ಹಂದಿಗ್ಲೊ ಟ್ಟಗೆ ಹುಕ್ಕೂಂಬ ಹೆಂಗಿ, ಅವೆಗ್ಲೋಗೆ ಹೋಪದುಗ, ಎಂಗ್ಲುವ ಕ್ಲೇಗೂಂದ್ಲೇಗಿ ಅವಲನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡೊ.

13. ಯೇಸು ಅವೆಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಲ; ಆಗ ಆ ಅಸುದ್ದ ಆತ್ಮಗ್ಲೊ ಕಡೆದು, ಹಂದಿಗ್ಲೊ ಟ್ಟಗೆ ಹುಕ್ಕೊ. ಆಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಮಿ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಹಂದಿಗ್ಲೊ ಇದ್ದ ಆ ಹಿಂಡು, ಬಾಗರೆಗೆಲಿಗ ಸಾಂದುರಗ ಓಡಿ, ಸಾಂದುರದೊ ಮ್ಲೂಗಿ ಹೋದೊ.

14. ಆಲೆ ಹಂದಿಗ್ಲೊವ ಮೇಸಿದವಕ ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಪಟ್ಟಣಗೂ, ಹಟ್ಟೆಬ್ಬಾಯಿಯೂ, ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಆದದ್ದೇ ನಾಂದು ನೋಡುವದುಗ ಜನ ಬಂದರು.

15. ಅವಕ ಯೇಸುನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಆ ಲೆಗಿಯೋನು ದೆವ್ವಗ್ಲೊ ಹಿಡಿತವಲ, ಬಟ್ಟೆ ಹೊತ್ತೊಂಡು, ತ್ಲೀದ ಬುದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ವಲನಾಗಿ ಕುಳಿದೂಂಡಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡು, ಅಂಜಿದರು.

16. ಇದುನ ಕಂಡವಕ, ಆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿತವಲಗೂ, ಹಂದಿ ಗ್ಲೊಗೂ, ಆದವೆಯ ಅವಕಗ ಅಲೋಸಿದರು.

17. ಆಗ ಅವಕ, ತಂಗ ಎಲ್ಲೆಯ ಬುಟ್ಟು ಹೋಪದೂಂದು ಬೇಡಿಯುಂಬದುಗ ತೊವಕಿದರು.

18. ಅತ್ತೆಯೇ ಅವಲ ದೋಣಿ ಹತ್ತೋನೆ, ಆ ದೆವ್ವ ಹಿಡಿ ತಿದ್ದವಲ, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬದುಗ ತನಗ ಉತ್ತರ ತಪ್ಪದೊಂದು ಬೇಡಿಯುಣ್ಣಲ.

19. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಲಗ ಉತ್ತರ ಕೊಡದೆ, ನೀ ನಿನ್ನ ಮನೆಗ, ನಿನ್ನ ಸೊಂದದವಕರ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಕರ್ತ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಏಸಗ ಎಲಿಕ ಬೀತಾಲಂದೂ, ಏಸಗ ದೊಡ್ಡವೆಯ ನಿನಗ ಮಾಡಿ ಡಾಲಂದೂ, ಅವಕಗ ಅಲೀಸು, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

20. ಅತ್ತೆಯೇ ಅವಲ ಹೋಗಿ ಯೇಸು ತನಗ ಏಸಗ ದೊಡ್ಡ ವೆಯ ಮಾಡಿದಾಲಂಬದುನ ದೆಕವೊಲಿ [ಊರುನೊ] ಸಾಲುವ ದುಗ ತೊಡಂಗಿದಲ; ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು.

21. ಅವಲ ತಿರಿಗಿ ದೋಣಿಯೊ ಮಲಿಕರೆಗ ಬಂದು, ಸೌಂದುರದ ಓರದೊ ಇಬ್ಬನೆಗ, ಅಪ್ಪಲಿ ಜನ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕೂಡಿ ಬಂದರು.

22. ಆಗ ಎದಗೇ ಸಬೆಗುಡಿಯ ಎಜಮಾನರೋಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬಲ ನಾಗಿದ್ದ, ಯಾಯಾರಾಂಬವಲ ಬಂದು, ಅವಲನ ಕಾಲುಗ ಆಡ್ಡ ಬ್ಬದ್ದು,

23. ಕುನ್ನವ್ಲ ಆಗಿಬ್ಬ ಎನ್ನೆಣು, ಸಾವ ಸಂಗಟ ಆಗಿಯುಂ ಡಿದ್ದವ್ಲೆ; ಅವ್ಲ ಓಸೆ ಆಪ ಹೆಗೆ ನೀ ಬಂದು, ಅವ್ಲವ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕೈಗ್ಲುವ ಬೀಪದು, ಆಗ ಅವ್ಲ ಬದುಕಿಯ್ಲ ಎಂದು, ಅವಲನ ಅಪ್ಪಲೀಗಿ ಕೆಂಜಿಯುಣ್ಣಲ.

24. ಆಗ ಅವಲನೊಂದಿಗೆ ಹೋದಲ; ಬಲೂಜನ ಅವಲನ್ನಿಂ ಡಾಡು ಹೋದರು; ಅವಕ ಅವಲನ ಇಲೀಕಿದರು.

25. ಆಗ ಹನ್ನೆರಡು ಬರಿಚಾಂದ ನೆತ್ತರು ಬೆಟ್ಟುವ ನೋ ವಾಳಿಯಾಗಿದ್ದು,

26. ಅನೇಕ ಪಂಡುತಗಾರರೂಂದ ಬಲು ಪಾಡು ಪಟ್ಟು, ತನಗ ಹಟ್ಟದುನೆಲ್ಲಾವ ಸಲವು ಮಾಡಿದೆಗೂ, ನೋ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಏನೇನೂ ಚ್ಚೇಯ ಆಗದೆ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹೆಮ್ಮಾತಿ,

27. ಯೇಸುವ ಕುಲಿತು ಸುದ್ದಿ ಕ್ಷೇತು, ಜನ ಕೂಟದೊ
ಅವಲನ ಹಿಂದಾಡೊಂದ ಬಂದು, ಅವಲನ ಬಟ್ಟಿಯ ಮುಟ್ಟೆದ್ದ.

28. ಏಕಾಂದಲೆ ಅವಲನ ಬಟ್ಟಿಯ ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟೆಲೆ, ಓಸೆ
ಆಗಿಯುಣ್ಣನೆಂದು ತನಗೊಡ್ಡಗೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡ್ಡ.

29. ಒಡನೇ ನೆತ್ತರು ಬೆಟ್ಟುವದು ನಿದ್ಲೊತು. ಇದಲ್ಲದೆ
ವೇದನೆ ನೀಂಗಿ, ತಾಂ ಓಸೆ ಆದದುನ ತನ್ನ ಸರುವಲುನೊ ಅಲಿ
ದೊಂಡ್ಡ.

30. ಒಡನೇ ಯೇಸು ತನ್ನೆಂದ ಬಲ ಕಡೆದೊಡ್ಡೊಂದು,
ತನ್ನೊಡ್ಡಗೆ ಅಲಿದು, ಜನ ಕೂಟ ಬಕ್ಕ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ಎನ್ನ
ಬಟ್ಟಿಯ ಮುಟ್ಟೆದ್ದಾರ? ಎನ್ನಲ.

31. ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರು ಅವಲಗ, ಜನಕೂಟ ನಿನ್ನ ಇಲಿ
ಕುವದುನ ನೋಡಿಯೊ, ಎನ್ನ ಮುಟ್ಟೆದ್ದಾರಾಂದು ಕ್ಷೇತರೆಯೇ
ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

32. ಆಲೆ ಯೇಸು ಇದುನ ಮಾಡಿದವ್ವವ, ಕ್ಷಾಂಬದುಗ
ಸುತ್ತೊ ನೋಡುವನೆ,

33. ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿ, ತನ್ನೊಡ್ಡಗೆ ಆದದುನ ಅಲಿದು, ಅಂಜಿ,
ನಡಿಗಿ, ಅವಲನ ಮುಂದಾಡು ಬಂದು, ಅಡ್ಡ ಬುದ್ದು, ಸತ್ಯ ಎಲ್ಲಾವ
ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದ್ಡ.

34. ಅಗ ಅವಲ ಅವ್ವಗ, ಮಗ್ಗುವೇ! ನಿನ್ನ ನಮ್ಮಣಿಗೆ
ನಿನ್ನ ಮಿಗಿಸಿತು, ಸಮಾದಾನದೊ ಹೋಗು! ವೇದನೆ ನೀಂಗಿ,
ಸೊಗ ಆಗಿರು! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

35. ಅವಲ ಇನ್ನೊ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ ಸಬೆಗುಡಿಯ
ಎಜಮಾನನ ಕಡೆಯವಕ ಬಂದು, ನಿನ್ನೆಂಣು ಸತ್ತೊಡ್ಡ; ಗುರುವ
ಇನ್ನೇನಗ ತೊಂದರೆ, ಪಡಿಸಿರೆ ಎಂದರು.

36. ಅವಕ ಆಡಿದ ಮಾತ ಯೇಸು ಕ್ಷೇತು, ಒಡನೇ ಸಬೆ
ಗುಡಿಯ ಎಜಮಾನನ ಅಂಜ ಬೇಡ! ನಂಬುವವನಾಗಿ ಮಾತ್ರ
ಇರು! ಎನ್ನಲ.

37. ಬೈಯ ಪೇತ್ರನವೂ ಯಾಕೋಬನವೂ ಅವನ ತಮ್ಮ ನಾದ ಯೋಹಾನನವೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ದಾರವವೂ ತನ್ನಿಂದಾಡು ಹೋಪದುಗ ಬುಡುಲೆ.

38. ಆ ಮೇಲೆ ಸಬೆಗುಡಿಯ ಎಜಮಾನನ ಮನೆಗ ಬಂದು, ಸದ್ದು ಮಾಡಿ, ಅಪ್ಪರ ಅತ್ತು ಕಿಲಿಚುವವಕರ ಕಂಡು,

39. ಓಗೆ ಹೋಗಿ, ನಿಂಗ ಸದ್ದು ಮಾಡಿ, ಔವದೇಕ? ಹೆಣ್ಣು ಸಾವಿಲೆ, ಒಲಿಗಿಯ್ಲ, ಅಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

40. ಅವಕ ನಗೆದು, ಅವನ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಆಲೆ ಅವಲ ಎಲ್ಲಾವ ಹೊಲಿಚು ಕಡಚಿ, ಹೆಣ್ಣುನ ಅಪ್ಪನವೂ, ಅವ್ವೆ ಯವೂ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದವಕರವೂ ಕೂಟಿಯುಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಇದ್ದ ಎಡೆಗ ಹೋಗಿ,

41. ಹೆಣ್ಣುನ ಕೈಯ ಹಿಡಿತು, ತಲಿತಾಕೂಮಿ! ಎನ್ನಲ. ಅದುಗ ಕೂಸ್ಲೆಣ್ಣೆ! ಏಂದು ನಿನಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ಎಂದು ಅರ್ತ ಆರ.

42. ಒಡನೇ ಕೂಸ್ಲೆಣ್ಣು ಏದ್ದು ನಡೆದ್ದ; ಏಕಾಂದಲೆ, ಅವ್ವ ಹನ್ನೆರಡು ಬರಿಚ ಪೆರೆಯದವ್ಲ ಆಗಿದ್ದ. ಆಗ ಅವಕ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು ಬಲು ಬೆಲಿಮೆ ತಟ್ಟಿದರು.

43. ಆಗ ಅವಲ ಅದುನ ದಾರೂ ಆಲಿಯ ಬಾರದೂಂದು ಅವಕಗ ಕಂಡಿಪ್ಪಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವ್ವಗ ತಿಂಬದುಗ ಕೊಡುವ ದೂಂದು ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದಲ.

6. ಸಂದಿ.

1. ಆಗ ಅವಲ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆದು ತನ್ನ ಸೊತ್ತ ಉರುಗ ಬನ್ನಲ. ಅವನ ಸಿಸಿಯರು ಅವನ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು.

2. ಮಾಘಜಿನ ಆದದೆಮ್ಮನೆ, ಸಬೆಗುಡಿಯೊ ಬೋದಿಸುವ ದುಗ ತೊಡಂಗಿದಲ. ಅನೇಕಪ್ಪಾ ಕ್ಲೇತು, ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ಎವಲ ಗ ಎವೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಉಟ್ಟಾತು? ಎವಲಗ ಕೊಟ್ಟಡುವ ಜ್ಞಾನ

ಎತ್ತವದು? ಎವಲನ ಕೈಯೊಂದ ಆದ ಬಲವಾದ ಗೆಲಸಗ್ಗುವ ನೋಕ ಏನ?

3. ಎವಂ ಚಚ್ಚನೂ, ಮರಿಯನ ಮಾತಿನೂ, ಯಾಕೋಬು, ಯೋಸೆ, ಯೂದಲ, ಸೀವೋನು ಎಂಬವಕರ ಅಣ್ಣತಮ್ಮನೂ ಅಲ್ಲ ದಾ? ಎವಲನ ಅಕ್ಕತಂಗೆಯರು ಇಲ್ಲಿ ನಂಗ ಸಾರೆ ಇದ್ದಾಱಿ ಅಲ್ಲ ದಾ? ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಅವಲನ ಕುಱಿತು ಮನತಡಂಗಲಾದರು.

4. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಕಗ ಪ್ರವಾದಿ, ಸೊತ್ತ ಊರುನ್ನೋ ಗೆಯೂ, ಸೊತ್ತ ನಟ್ಟರೋಗಿಯೂ, ಸೊತ್ತ ಮನೆಯೋಗಿಯೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆಲ್ಲಿಯೂ ಮಾನಗೆಟ್ಟವನಲ್ಲ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

5. ಬೈಯ ಅವಂ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೋಸಿ ಆ ರೋಗದವಕರ ಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಕೈಯ ಬೀತು, ಓಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಏಯ ಬಲವಾದ ಗೆಲಸವವೂ, ಅಲ್ಲಿ ಅವಂ ನಡಿಸುವದುಗ ಆಗದೆ ಹೋತು.

6. ಅವಂ ಅವಕರ ಅವನಂಬಿಕೆಯ ಕುಱಿತು, ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ಊರುಗೊವ ಸುತ್ತಿಯಾಡಿ, ಉಪದೇಸ ಮಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದಲ.

7. ಅವಂ ಹನ್ನೆರಡಾವ ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೊರಸಿ, ಅವಕರ ಎರಡೆರಡಾ ಆಗಿ, ಕ್ಲೇಗುವದುಗ ತೊವಕಿದಲ. ದೆವ್ವಗೊ ಮೇಲೆ ಅವಕಗ ಅದಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟು,

8. ಅವಕಗ, ದಾರಿಗ ಜೊರೆಯಿಗಿಯವೂ, ಅನ್ನವವೂ, ಕೈ ಚೀರದೊ ಹಣವವೂ ಎತ್ತಿಯುಂಡೋಗದೆ, ದಡಿಯ ಮಾತ್ರ ಎತ್ತಿಯುಂಡೋಪದೊಂದೂ,

9. ಕೆರಗ್ಗುವ ಇಕ್ಕಿಯುಂಡೋಪದೊಂದೂ, ಎರಡು ಕುಪ್ಪ ಚವ ಇಕ್ಕಿಯುಳ್ಳ ಬೇಡಾಂದೂ, ಅವಕಗ ಕಟ್ಟಳೆ ಕೊಟ್ಟಲ.

10. ಇನ್ನೂ ಅವಂ ಅವಕಗ ನಿಂಗ ಎಲ್ಲಿಯಾಲೆಯೂ ಒಂದು ಮನೆಗ ಹುಕ್ಕಲೆ, ನಿಂಗ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಡಿವನೆಗಟ್ಟ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿವಿ;

11. ನಿಂಗ್ಗುವ ಏಯ ಎಡೆಯೊ ಸೇತಿಯುಳ್ಳದೆ, ನಿಂಗ ಮಾತ

ಕ್ಷೇಯದೇ ಹೋದಾರವೋ? ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿಂಗ ಬುಟ್ಟುಕಡೆವನೆ, ಅವ ಕಗ ಸಾಕಿಚಿಯಾಗಿ ನಿಂಗ ಕಾಲುಗ ಹತ್ತಿದ ದ್ವಂದ್ವ ಕೊಡೆದು ಬುಡಿವಿ, ಎಂದು ಹೇಳಿದಲ.

12. ಆಗ ಅವಕ ಕಡೆದೋಗಿ [ದೇವರ ಕಡೆಗ] ಮನಸ್ಸಿ ರುಕ ಬೇಕೊಂದು ಸಾಪ್ತಿದರು.

13. ಇದಲ್ಲದೆ, ಅನೇಕ ದೆವ್ವಗ್ವವ ಕಡೆಸಿ, ಅನೇಕ ಸಂಗಟ ದವಕರ ಎಣ್ಣೆ ಹೂಸಿ, ಓಸೆ ಮಾಡಿದರು.

14. ಇದಲ್ಲದೆ, ಅವನ ಹೆಸರು ಹಬ್ಬಿದದುನೆಂದ, ಆರಸ ನಾದ ಹೆರೋದಲ ಕೇಳಿಪಟ್ಟು, ಸ್ನಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನಲ, ಸತ್ತ ಎಡೇಂದ ಎದ್ದಿದ್ದನೆ; ಆದದುನೆಂದ ಬಲವಾದ ಗೆಲಸಗೊ ಅವ ನೆಂದ ನಡೆದರ ಎನ್ನಲ.

15. ಆಲೆ ಬೇರನವಕ ಅವಲ ಎಲಿಯಲ ಎಂದರು; ಇನ್ನೂ ಬೇರನವಕ ಅವಲ ಒಬ್ಬಲ ಪ್ರವಾದಿ ಆಗಿದ್ದನೆ, ಇಲ್ಲದೋಲೆ ಪ್ರವಾದಿಗೊ ಓಗೇ ಒಬ್ಬಮಾಕೆ ಇದ್ದನೆ ಎಂದರು.

16. ಹೆರೋದಲ ಅದುನ ಕುಲಿತು ಕ್ಷೇತದೆಮ್ಮನೆ; ನಾ ತಲೆ ಎತ್ತಿಸಿದ ಯೋಹಾನ ಎವಲತಾಲ; ಸತ್ತವ ತಿರಿಗಿ ಬದುಕಿ ಎದ್ದು ಬಂದಿದ್ದನೆ ಎನ್ನಲ.

17. ಏಕಾಂದಲೆ, ಹೆರೋದ ತಾಲ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಡ, ತನ್ನಣ್ಣನ ಹೆಂಡರಾದ ಹೆರೋದ್ಯಗಾಗಿ ಸೇವುಗರ ಕ್ಷೇಗಿ, ಯೋ ಹಾನನ ಹಿಡೀಚಿ, ಅವನ ಸೆಲಿತೆಮನೆಯೊ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿಸಿದಲ.

18. ಏಕಾಂದಲೆ, ನಿನ್ನಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ರ ಬೀತೂಂಡಿಬ್ಬದು ನಿನಗ ನಾಯ ಅಲ್ಲಾಂದು, ಅವಲ ಹೆರೋದಲಗ ಹೇಳಿದ್ದಲ.

19. ಆಲೆ ಹೆರೋದ್ಯ ಅವನ ಮೇಲೆ ಚದಿನೆನೆತು, ಅವನ ಕೊಬ್ಬದುಗ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದೆಗೂ, ಆಗದೆ ಹೋತು.

20. ಏಕಾಂದಲೆ, ಹೆರೋದಲ ಅವಲ ನೀತಿವತ್ತನೂ, ಪರಿಸು ದ್ದನೂ ಆದ ಮನಿಚಾಂದು ಅಲಿದು, ಯೋಹಾನಲಗ ಅಂಜಿ, ಅ

ವಲನ ಕಾಪಾಡಿದಂ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವಲನ [ಮಾತ] ಕ್ಷೇತು ಅನೇಕ ಕಾರಿಯಗೊವ ನಡಸಿದಂ; ಬೈಯ ಅವಲನ [ಮಾತ] ಸಂದೋ ಸಾಂದ ಕ್ಷೇತಂ.

21. ಇತ್ತಿ ಹಡುವನೆ, ಹೆರೋದಂ ತಗುದಿಯಾದ ಜಿನ ಬಂದದೆ ಮ್ಮನೆ, ತಾಂ ಹುಟ್ಟಿದ ಜಿನದೊ, ತನ್ನಪೆರಿಬುಗೊಗೊ, ದಂಡುನ ದೊ ರೆಗೊಗೊ, ಗಲಿಲಾಯದ ಮೊಕ್ಕೈಸ್ತರುಗೊ, ತೀನಿ ಮಾಡಿಸಿದಂ.

22. ಆಗ ಹೆರೋದ್ಯಳ ಹೆಣ್ಣು ಓಗೆ ಬಂದು ಕೂತಾಡಿ, ಹೆ ರೋದನವೂ, ಅವಲನೊಂದಿಗೆ ತೀನಿಗ ಕುಳಿದಿದ್ದವಕರವೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸಿದ್ದ; ಆಗ ಅರಸಂ ಆ ಹೆಣ್ಣುಗ ನಿನಗ ಮನಸ್ಸಾದದುನ ಎನ್ನೆಂದ ಕ್ಷೇತುಕ್ಕೊ, ನಾಂ ನಿನಗ ತನ್ನನೆ ಎಂದು ಹ್ಚೇಗಿ,

23. ನೀ ಎನ್ನ ಏನ ಕ್ಷೇತಲೆಯೊ, ಎನ್ನ ರಾಜಿಯದೋಗ್ಗೆ ಪಾದಿಗಟ್ಟ ಆಲೆಯೊ, ನಾಂ ನಿನಗ ತನ್ನನೆ ಎಂದು ಅವ್ವಗ ಸತ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂ.

24. ಆಗ ಅವ್ವ ಹೊರಾಚು ಹೋಗಿ, ತನ್ನವೈಯ, ನಾಂ ಎ ನವ ಕ್ಷೇತೊಂಬದು ಎಂದ್. ಅವ್ವ ಯೋಹಾನನ ತಲೆಯ ತಾಂ ಎಂದ್.

25. ಒಡನೇ, ಅವ್ವ ಬೇಗವಾರದೊ ಅರಸನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಈಗ ತಾನೆ ಸ್ನಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನನ ತಲೆಯ ತ್ವಯಿಗೈಯೊ [ಬೀತು] ಎನಗ ತಪ್ಪದೊಂದು ಕ್ಷೇತ್.

26. ಅದುಗ ಅರಸ ಅಪ್ಪರಿ ದುಕ್ಕ ಪಟ್ಟಂ; ಆಲೆಯೊ ತಾಂ ಮಾಡಿದ ಪೆರಮಾಣಿಕಗಾಗಿಯೊ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹತ್ತಿಯದೊ ಕುಳಿ ದಿದ್ದವಕಗಾಗಿಯೊ, ಅವ್ವವ ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡುವದುಗ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ,

27. ಒಡನೇ, ಅರಸು ತನ್ನ ಕಾವಲು ಸಿಪ್ಪಾಯಿಯ ಕ್ಷೇಗಿ, ಅವಲನ ತಲೆಯ ಹೊತ್ತು ಬಪ್ಪದುಗ ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದಂ ಅವಲ ಹೋಗಿ ಸೆಪಿಮನೆಯೊ ಅವಲನ ತಲೆಯ ಎತ್ತಿ,

28. ಅವಲನ ತಲೆಯ ತ್ವಯಿಗೈಯೊ ಹೊತ್ತು ಬಂದು, ಅದುನ ಆ ಹೆಣ್ಣುಗ ಕೊಟ್ಟಂ. ಆಗ ಅದುನ ಆ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನವೈಗ ಕೊಟ್ಟಂ.

29. ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರು ಅದುನ ಕೇಳ್ವಿಪಟ್ಟು, ಬಂದು, ಅವಲನ ಹೆಣವ ಎತ್ತಿ ಸಮಾದಿಗ ಹಾಕಿದರು.

30. ಆಗ ಅಪೊಸ್ತಲರು ಯೇಸುನ ಸಾರೆ ಕೂಡಿ ಬಂದು, ತಂಗ ಮಾಡಿದವೆ, ಉವದೇಸ ಹ್ಲೇಗಿದವೆ ಎಲ್ಲಾವ, ಅವಲಗ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದರು.

31. ಅವಲ ಅವಕರ, ತನಿಯಾಗಿ ಕಾಡುಗ ಹೋಗಿ, ಚಿಟೆಗ ಏಪಾರಿಸಿಯುಂಬಿ ಬಾರಿವಿ ಎನ್ನಲ; ಏಕಾಂದಲೆ, ಬಪ್ಪವಕರೂ, ಹೋಪವಕರೂ ಅನೇಕಾ ಆಗಿದ್ದದುನೆಂದ, ಅವಕಗ ತಿಂಬದುಗ ಕೂಡ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕುಲೆ.

32. ಅತ್ತೆಯೇ ಅವಕ ದೋಣಿ ಹತ್ತಿ, ತನಿಯಾಗಿ ಕಾಡಾಗಿ ಹಟ್ಟ ಒಂದೆಡೆಗ ಹೋದರು.

33. ಅವಕ ಹೋಪದುನ ಜನ ಕಂಡರು; ಆಗ ಅನೇಕಾ ಅವಕರ ಅಲಿದು, ಎಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣಗ್ಲೊಂದವೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ, ಕಾಲ್ಡೆ ಯಾಗಿ ಓಡಿ, ಅವಕಗ ಮುಂದಾಡು ಅಲ್ಲಿಗ ಸೇದು, ಅವಕರ ಸಾರೆ ಕೂಡಿ ಬಂದರು.

34. ಯೇಸು ಕರೆಗ ಬಂದು, ಅನೇಕ ಜನವ ಕಂಡು, ಅವಕ ಮೇಸುವವನಿಲ್ಲದ ಕುಲಿಗ್ಲೊ ಮಾಕೆ ಇದ್ದದುನೆಂದ, ಅವಕರ ಮೇಲೆ ಎಲಿಕ ಆಗಿ, ಅವಕಗ ಅನೇಕ ಕಾರಿಯಗ್ಲೊವ ಕುಲಿತು, ಬೋದಿಸುವದುಗ ತೊವಕಿದಲ.

35. ಅಪ್ಪಲಿ ಜಾಮ ಪುಲಿದ್ಲೊದದುನೆಂದ, ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರು ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಇದು ಕಾಡುಜಾಗ, ಅಪ್ಪಲಿ ಜಾಮುವು ಪುಲಿದ್ಲೊತು.

36. ಅವಕ ಸುತ್ತಮುತ್ತೂ ಹಡುವ ಗ್ರಾಮ ಬ್ಲಾಯಿಯೂ, ಹಟ್ಟ ಬ್ಲಾಯಿಯೂ ಹೋಗಿ, ದೊಟ್ಟೆಗ್ಲೊವ ಕೊಂಡೂಂಬ ಹೆಂಗೆ ಅವಕರ ಕ್ಲೇಗಿ ಬುಡು; ಏಕಾಂದಲೆ ಅವಕಗ ತಿಂಬದುಗ ಏನೂ ಇಲ್ಲೆ ಎಂದರು.

37. ಆಲೆ ಅವಲ ಮುಲಿಉತ್ತರಾಗಿ ನಿಂಗ್ಡುಯೇ ಅವಕಗ ತಿಂಬದುಗ ಕೊಡಿವಿ ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ. ಆಗ ಅವಕ ಅವಲಗ ಎಂಗ ಹೋಗಿ, ಇನ್ನೂರು ಹಣಗ ದೊಟ್ಟೆಕೊಂಡು ಅವಕಗ ತಿಂಬದುಗ ಕೊಡುವದೋ? ಎಂದರು.

38. ಅದುಗ ಅವಲ ಅವಕರ, ನಿಂಗಗ ಏಸು ದೊಟ್ಟೆಗ್ಲೊ ಹಡದೆ, ಹೋಗಿ ನೋಡಿವಿ! ಎನ್ನಲ; ಅವಕ ಅಲೋದೂಂಡ ಮೇಲೆ, ಐದು ದೊಟ್ಟೆಗ್ಲೊ, ಎರಡು ವಿನಾನುಗ್ಲೊ, ಹಡದೆ ಎಂದರು.

39. ಆಗ ಅವಲ ಎಲ್ಲಾ, ಹಚ್ಚೆ ಹುಲ್ಲೊದಗ, ಹತ್ತಿಯಹತ್ತೆ ಯವಾಗಿ ಕುಳಿಯ ಬೇಕೊಂದು, ಅವಕಗ ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದಲ.

40. ಆಗ ಅವಕ ಸಾಲಸಾಲಾಗ ನೂರುನೂರಾಗಿಯೂ, ಐವತ್ತುಐವತ್ತಾಗಿಯೂ, ಕುಳಿದರು.

41. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಲ, ಆ ಐದು ದೊಟ್ಟೆಗ್ಲೊವೂ, ಎರಡು ವಿನಾನುಗ್ಲೊವೂ, ಎತ್ತಿ, ಏಲಿ ಬಾನ ನೋಡಿ, ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ, ದೊಟ್ಟೆಯ ಮುಲಿತು, ಅವಕಗ ಹಚ್ಚೆ ಕೊಡುವದುಗ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಕೊಟ್ಟಲ. ಆ ಎರಡು ವಿನಾನುಗ್ಲೊವೂ ಎಲ್ಲಾಗ ಪಂಗ್ಲಾ ಕಿದಲ.

42. ಅವಕೆಲ್ಲಾ ತಿಂದು ಮನಹಾರ ಆದರು.

43. ಇದಲ್ಲದೆ ತುಂಡುಗ್ಲೊವೂ, ವಿನಾನುಗ್ಲೊವೂ, ಹನ್ನೆರಡು ಕುಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಸಿ, ಎತ್ತಿದರು.

44. ಆ ದೊಟ್ಟೆಗ್ಲೊವ ತಿಂದ ಗಂಡಿಸು ಐದು ಸಾವಿರ ಆಲ.

45. ತಾಲ ಜನವ ಕ್ಲೇಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರು, ಒಡನೇ ದೋಣಿ ಹತ್ತಿ, ಅಕ್ಕರೆಗ, ಬೆತ್ತಾಯಿದಗ, ತನಗ ಮುಂದಾಡು ಹೋಗ ಬೇಕೊಂದು, ಕಟ್ಟಾಯ ಮಾಡಿದಲ.

46. ಅವಲ ಅವಕರ ಕ್ಲೇಗಿ ಆದ ಮೇಲೆ, ಹರಕೆ ಮಾಡುವದುಗ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟೊದಗ ಹೋದಲ.

47. ಸಂದೊತ್ತಾದದೆಮ್ಮನೆ ದೋಣಿ ನಡು ಸೌಂದುರದೊ ಹಟ್ಟ; ಅವಲ ಒಬ್ಬನಾಗಿ ಕರೆಯೊ ಇದ್ದಲ.

48. ಆಗ ಗ್ಲಾಯಿ ಅವಕಗ ಇದುರಾಗಿ ಬೀಸಿದದುನೆಂದ, ದೋಣಿಯ ತಂಡು ಕ್ಲಪದುನೊ ಅವಕ ಬಂಬು ಪಡುವದುನ ಕಂಡು, ಇರುನೊ ನಾಕನೇ ಜಾಮದೊ, ಸೌಂದುರದ ಮೇಲೆ ನಡೆದು, ಅವಕರ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಕರ ದಾಟೆ ಹೋಪದುಗ ಮನಸ್ಸಾಗಿದ್ದಂ.

49. ಅವಕ ಅವಂ ಸೌಂದುರದ ಮೇಲೆ ನಡೆವದುನ ಕಂಡು, ಒಂದು ಬೂತಾಂದು ನೆನೆತು ಕಿಲಿಚಿದರು.

50. ಏಕಾಂದಲೆ, ಅವಕೆಲ್ಲಾ ಅವಂನ ಕಂಡು, ಕಲಂಗಿ ಹೋದರು. ಒಡನೇ, ಅವಂ ಅವಕರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ, ದೈರಿಯ ಆಗಿರಿವಿ! ನಾಂತಾಂ, ಅಂಜ ಬೇಡಿವಿ! ಎಂದು ಹೇಗಿದಂ.

51. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಂ ಅವಕ ಇದ್ದ ದೋಣಿಗೆ ಹತ್ತಿದಂ. ಆಗ ಗ್ಲಾಯಿ ನಿದ್ದ; ಅದುಗ ಅವಕ ಬ್ರಮೆತಟ್ಟೆ, ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು.

52. ಏಕಾಂದಲೆ, ಅವಕರ ಇರುದಯ ಕಟೆಣವಾಗಿ ಹಟ್ಟದು ನೆಂದ, ದೊಟ್ಟೆಗೊವ ಅದಿಸೆಯವ ಆಲಿಯದೆ ಹೋದರು.

53. ಅವಕ ಗೆನೆಜರೆತು ಸೀಮೆಗ ಬಂದು, ಕರೆಗ ಸೇದರು.

54. ಅವಕ ದೋಣೀಂದ ಎರಗಿದ ಒಡನೇ, ಜನ ಅವಂನ ಗುರ್ತು ಹಿಡಿತು,

55. ಆ ಸೀಮೆಯ ಸುತ್ತುಮುತ್ತಿಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಸಂಗ ಟದವಕರ ಹಾಸಿಕೆಯೊ [ಹಡಿಸಿ], ಅವಂ ಇದ್ದನೇಂದು ಕೇಳ್ವಿ ಪಟ್ಟ ಎಡೆಬ್ಬಾಯಿ, ಅವಕರ ಹೊತ್ತೊಂಡು ಹೋದರು.

56. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವಂ ಏಯಏಯ ಗ್ರಾಮಗೊಗ, ಪಟ್ಟಣಗೊಗ, ನಾಡುಗೊಗ, ಹುಕ್ಕನೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಸತ್ತೆಬೀದೆಯೊ ಸಂಗಟದವಕರ ಬೀತಿದ್ದು, ಅವಂನ ಬಟ್ಟೆಯ ಚೆಲಿಂಗ ಆಲೆಯೊ ಮುಟ್ಟುವದುಗ ಬುಡುವದೊಂದು, ಅವಂನ ಕೆಂಚಿಯುಂಡರು. ಅವಂನ ಮುಟ್ಟಿದವಕರೆಲ್ಲಾ ಓಸೆ ಆದರು.

7 ಸಂದಿ.

1. ಆಗ ಯೆರುಸಲೇಮೊಂದ ಬಂದ ಪರಿಸಾಯರೂ, ವೇದ ಸಾಸ್ತಿರಿಗೊಟ್ಟು ಜೋಚಿ ಆವ್ರಾ, ಅವನ ಸಾರೆ ಕೂಡಿ ಬಂದರು.

2. ಅವಕ, ಅವನ ಸಿಸಿಯರೊಲಗೆ ಜೋಚಿ ಆವ್ರಾ, ತೋಗದ ಅಸುದ್ದ ಕೈಗೊಂಡ ದೊಟ್ಟೆ ತಿಂಬದುನ ಕಂಡು, ತಪ್ಪಿಡಿತರು.

3. ಏಕಾಂದಲೆ, ಪರಿಸಾಯರೂ, ಯೂದರೆಲ್ಲಾವ್ರಾ, ತಾತರು ಪೂತರ ಕಟ್ಟುಕೈಕೊಂಡು, ತಂಗ ಕೈಯ ಜಾಗುರ್ತೆಂದ ತೋಗಿ ಆಲ್ಲದೆ ತಿನ್ನರು;

4. ಅಂಗಡೀಂದ ಬಪ್ಪನೆ, ವಿಶಾಂದಲ್ಲದೆ ತಿನ್ನರು; ಬೋಗಣೆ, ಬಟ್ಟು, ಚೆಂಬಣಕು, ಕಟ್ಟಲು, ಎವೆಯ ತೋಗುವದು, ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಕಟ್ಟುಗ್ಗುವ ಕೈಕೊಂಬದುಗಾಗಿ, ಹೊಂದಿ ದ್ದಾಯಿ.

5. ಆಗ ಆ ಪರಿಸಾಯರೂ, ವೇದಸಾಸ್ತಿರಿಗೂ, ಅವನ ನಿನ್ನ ಸಿಸಿಯರು, ಏಕ? ತಾತರುಪೂತರ ಕಟ್ಟು ಪರಕಾರ ನಡೆಯದೆ, ಕೈ ತೋಗದೆ ದೊಟ್ಟೆ ತಿಂದಾಯಿಂದು ಕ್ಷೇತರು.

6. ಅವಂ ಅವಕಗ ಮಲಿತ್ತರಾಗಿ, ಕವಡುಗಾರರಾದ ನಿಂಗ್ಗುವ ಕುಲಿತು, ಏಸಾಯ ಒಳ್ಳೆಗೆ ಪ್ರವಾದನೆ ಹ್ಲೇಗಿದ್ದನೆಂ— ಏನಾಂದಲೆ “ಈ ಜನ ತಂಗ ತುಡೀಂದ ಎನ್ನ ಸನ್ಮಾಸಿಯಾಯಿ, ಆಲೆ ಅವಕರ ಇರುದಯ ಎನಗ ದೂರ ಆಗಿ ಹಡದೆ,

7. ಮನಿಚರ ಕಟ್ಟುಗ್ಗುವ, ಬೋದನೆಯಾಗಿ ಬೋದಿಸಿ, ಬೀಣಾಗಿ ಎನಗ ಪೂಜ್ಯ ಮಾಡಿಯಾಯಿ” ಎಂದು ಬರೆದಡದೆ, ಎನ್ನಂ.

8. ಇತ್ತೆ ನಿಂಗ ದೇವರ ಕಟ್ಟುಗ್ಗುವ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು, ಮನಿಚರ ಕಟ್ಟು ಕೈಕೊಂಡು, ಬಟ್ಟುಗುವ, ಬೋಗಣೆಗ್ಗುವ, ತೋಗಿ

ಯಾಱಿ; ಇನ್ನೂ ಇತ್ತವ ಬೇರೆ ಅನೇಕವ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದಾ ಱಿ ಎನ್ನಲ.

9. ಇನ್ನೂ ಅವಲ ಅವಕಗ, ನಿಂಗ. ನಿಂಗ ಕಟ್ಟ ಕೈಕೊಂಬ ದುಗಾಗಿ, ದೇವರ ಕಟ್ಟಳೆಯ ತಳ್ಳವೇ ತಳ್ಳಿಯಾಱಿ.

10. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ, ಮೋಸೆ ನಿನ್ನಪ್ಪನವೂ, ನಿನ್ನವ್ವೆಯವೂ ಮೇಲೈ ಪಡಿಸು; ಅಪ್ಪನ ಆಗಲಿ, ಅವ್ವೆಯ ಆಗಲಿ ದೂಸಣೆ ಮಾಡುವವ ಸಾಯವೇ ಸಾಯಲಿ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದ್ದನೆಲ.

11. ಆಲೆ, ನಿಂಗ, ಒಬ್ಬಲ ತನ್ನಪ್ಪಗಾಗಲಿ ತನ್ನವ್ವೆಗಾಗಲಿ, ನೀ ಎನ್ನೆಂದ ಹೊಂದುವ ಒದವಿಯ, ಕೊರ್ಬಾನು ಎಂಬ ಕಾಣೆ ಕೆಯಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸನೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿಲೆ,

12. ಅವಲನ, ತನ್ನಪ್ಪಗಾಗಲಿ ತನ್ನವ್ವೆಗಾಗಲಿ ಏನಾಲೆಯೂ ಮಾಡುವದುಗ ಬುಡದೆ,

13. ನಿಂಗ ಬೋದಿಸಿದ ನಿಂಗ ಮಾಮೂಲೆ ಕಟ್ಟುಗೊಂದ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ಬೀಣು ಮಾಡಿಯಾಱಿ; ಇನ್ನೂ ಇತ್ತವ ಅನೇಕ ಕಾರಿಯಗ್ಗುವ ಮಾಡಿಯಾಱಿ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

14. ಆಗ ಅವಲ ಜನವ ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೊರಸಿ, ಅವಕಗ ನಿಂಗೆಲ್ಲಾ ಎನಗ ಕಿವಿಕೊಟ್ಟು ಕ್ಲೇತು, ಆಱಿದೂಳ್ಳಿವಿ;

15. ಹೊರಾಚೂಂದ ಮನಿಚಲಗೊಲಿಗೆ ಹೋಪವೆ ಒಂದಾಲೆಯೂ, ಅವಲನ ತೀಟು ಮಾಡಾಱಿ; ಆಲೆ ಅವಲನ ಓಗಾಚೂಂದ ಕಡೆವವೆ ತಾಲ ಮನಿಚಲನ ತೀಟು ಮಾಡುವವೆ;

16. ಕ್ಲೇಪದುಗ ಕಿವಿಯುಳ್ಳವ ಕ್ಲೇಯಲಿ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

17. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಲ ಜನವ ಬುಟ್ಟು, ಮನೆಗೊಲಿಗೆ ಹುಕ್ಕ ದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರು ಆ ಒರಟ ಕುಱಿತು ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇತರು.

18. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ, ನಿಂಗೂ ಆಸಗ ಆಱಿವಿಲ್ಲದವ ಕರಾಗಿದ್ದಿರಾ? ಹೊಲಿಾಚೂಂದ ಮನಿಚಲಗೊಲಿಗೆ ಹೋಪದೇನಾ

ಲೆಯೂ, ಅವನ ತೀಟುಪಡಿಸಾಠಿ಼ಱುಂದು ನಿಂಗ ಆಠಿ಼ಱುದೂಂಬಿ ಲೈಯಾ?

19. ಏಕಾಂದಲೆ, ಅದು ಅವನ ಇರುದಯಗ್ಲೋಗೆ ಅಲ್ಲ, ಹೊಟ್ಟೆಗ್ಲೋಗೆ ಹೋಗಿ, ತಿಂದದುನೆಲ್ಲಾವ ಸುದ್ದ ಮಾಡಿ, ಹೊ ಠಿ಼ಱುಚು ಹೋರ.

20. ಆಲೆ ಮನಿಚಲನ ಓಗಾಂದ ಕಡೆವದೇ ಮನಿಚಲನ ತೀಟು ಪಡಿಸಿರ.

21. ಎತ್ತತೇಂದಲೆ, ಓಗಾಂದ, ಮನಿಚಲನ ಇರುದಯದ ಓಗಾಂದ, ಕೆಟ್ಟ ಎಣ್ಣಗ್ಲಿ, ಹಾದರತನಗ್ಲಿ ಚ್ಚಿಯೆತನಗ್ಲಿ, ಕೊಲೆಗೂ,

22. ಕಳ್ಳತನಗ್ಲಿ, ಪೊರುಳಾಸೆಗ್ಲಿ, ದುಸ್ವತನಗ್ಲಿ, ಮೋ ಸವ್ರಾ, ಬಂಡುತನವ್ರಾ, ಕೆಟ್ಟಕಣ್ಣಿ, ದೂಸಣೆಯೂ, ಗಠಿುವೆಯೂ, ಮೂಡತನವ್ರಾ, ಕಡೆದು ಬಂದರೊ.

23. ಕೆಟ್ಟನೆಗ್ಲಿ ಆದ ಎವೆ ಎಲ್ಲಾ, ಓಗಾಂದ ಕಡೆದು ಬಂದು, ಮನಿಚಲನ ತೀಟು ಪಡಿಸಿರೊ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

24. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಲ ಅಲ್ಲಿಂದು ಳ್ದು, ಕಡೆದು, ತೂರು, ಸೀದೋನು [ಪಟ್ಟಣಗ್ಲುವ] ಎಲ್ಲೆಗ ಹೋದಲ. ಅವಲ ಒಂದು ಮನೆಗ್ಲೋಗೆ ಹುಕ್ಕು, ಅದುನ ದಾರೂ ಆಠಿ಼ಱಿಯ ಬಾರ ದೂಂದಿದ್ದಲ. ಆಲೆಯೂ ಅವಲ ಮಠಿ಼ಱಿಯಾಗಿಬ್ಬದುಗ ಆಪಿಲ್ಲೆ.

25. ಅಸುದ್ದ ಆತ್ಮ ಹಿಡಿತ್ತಿದ್ದ, ಒಂದು ಕುನ್ನ ಹೆಣ್ಣುಳ್ಳವ್ವ ಒಂದ್ಲೆವ್ಮಾತಿ, ಅವಲನ ಕುಠಿ಼ಱುತು ಕೇಳ್ವಿ ಪಟ್ಟು, ಬಂದು ಅವಲನ ಪಾದಗ ಬುದ್ಲ .

26. ಆ ಹೆವ್ಮಾತಿ ಸುರೊಪೊಯಿನೀಕ್ಯ ಸೀಮೆಯವ್ವ ಆದ, ಗ್ರೇಕ ಹೆವ್ಮಾತಿಯಾಗಿದ್ದ . ಅವ್ವ ತನ್ನ ಮಗ್ಲಾಂದ ಬೂತವ ಕಡ ಸೋದೂಂದು ಅವಲನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡ್ಲ.

27. ಆಗ ಯೇಸು ಅವ್ವಗ, ಮೊದಲು ಮಕ್ಕಮನಹಾರ

ಆಗಲಿ! ಏಕಾಂದಲೆ, ಮಕ್ಕಳವ ದೊಟ್ಟೆಯ ಎತ್ತಿ, ನಯೆಗೊಣಗ
ಹಾಕುವದು ಒಳ್ಳಿತಲ್ಲ ಎನ್ನಲ.

28. ಅದುಗ ಅವ್ವ ಹಾಂ ಸೋವಿಾ! ಮೇಜುಗಡಿಯಾಚು
ಇಬ್ಬ ನಯೆಗೊಣ, ಕುನ್ನವೆಯ ಎಚ್ಚಲ ತಿಂದರೊ ಎಂದ್.

29. ಆಗ ಅವಂ ಅವ್ವಗ, ಈ ಮಾತ ಪತ್ತಿ ನೀ ಹೋಗು!
ಬೂತ ನಿನ್ನ ಮಗ್ಗುವ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆದ! ಎನ್ನಲ.

30. ಅವ್ವ ತನ್ನ ಮನೆಗ ಬಂದು, ತನ್ನ ಕೂಸ್ತೆಣ್ಣು ಹಾಸಿಕೆ
ಯೊದಗ ಹಡಿದಿಬ್ಬದುನವೊ, ಬೂತ ಕಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದದುನವೊ
ಕಂಡ್.

31. ಅವಂ ಮಲಿಚಿ, ತೂರು ಸೀದೋನು [ಪಟ್ಟಣ
ಗ್ಗುವ] ಎಲ್ಲೆಗೊಣಿಂದ ಕಡೆದು, ದೆಕಪೊಲಿಯ ಎಲ್ಲೆಗ್ಗುವ ನಡು
ದಾರಿಯಾಗಿ, ಗಲಿಲಾಯ ಸೌಂದುರ ಸಾರೆ ಬನ್ನಲ.

32. ಆಗ ಕೊದಚಿ ಮಾತಾಡುವ ಒಬ್ಬ ಕಿವುಡನ, ಅವಂನ
ಸಾರೆ ಕೂಟೆ ಬಂದು, ಅವಂನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಯ ಬೀಪದೊಂದು
ಅವಂನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡರು.

33. ಆಗ ಅವಂ ಅವಂನ ಜನ ಕೂಟಾಂದ ತೆರಚಿ, ಕೂಟೆ
ಯುಂಡೊಣಿ, ತನ್ನ ಬೆರಲುಗ್ಗುವ ಅವಂನ ಕಿವಿಗೊಣ್ಣು ಟ್ಟಗೆ ಹಾಕಿ,
ಉಗ್ಗಿದು, ಅವಂನ ನಾಲಂಗೆಯ ಮುಟ್ಟೆ,

34. ಬಾನ್ ನೋಡಿ, ಎಂಗಿ, ಎಪ್ಪತಾ! ಎಂದು ಅವಂಗೆ ಹ್ಲೇ
ಗಿದಲ. ತಲಿಯಲಿ! ಎಂಬದು ಅದುನ ಅರ್ತ.

35. ಒಡನೇ, ಅವಂನ ಕಿವಿ ತಲಿಯಲಿ, ಅವಂನ ನಾಲಂಗೆಯ
ಕಟ್ಟು ಬುಟ್ಟು, ತೆಳಿವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದಲ.

36. ಆಗ ಅವಂ ಅದುನ ದಾರಗೂ ಹ್ಲೇಗ ಬಾರದೊಂದು,
ಅವಕೆಗ ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದಲ; ಆಲೆ ಅವಂ ಅವಕೆಗ ಏಸಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದನೊ, ಆಸಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಕೆ ಅದುನ ಸಾಲಿ
ದರು.

37. ಇನ್ನೂ, ಅವಂ ಎಲ್ಲವ ಒಳ್ಳೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದನೆ; ಕಿವುಡರು ಕ್ಷೇಪ ಹೆಂಗೆಯೂ, ಮೂಂಗರು ಮಾತಾಡುವ ಹೆಂಗೆಯೂ, ಮಾಡಿನಾಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಬಲೂ ಅಪ್ಪರ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು.

8 ಸಂಧಿ.

1. ಆ ಜಿನಗೊಟ್ಟಿಗೆ, ಎರಾಳವಾದ ಜನ ಕೂಟ ತಿರಿಗಿ ಕೂಡಿ ಬಂದಿಬ್ಬನೆ, ಅವಕಗ ತಿಂಬದುಗ ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಡುವನೆ, ಯೇಸು ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಕೊರಸಿ,

2. ಅವಕಗ, ನಾಂಜನಗಾಗಿ ಪಲಿದಾಪ ಪಟ್ಟನೆ; ಏಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಈಗ ಮೂರು ಜಿನಾಂದ ಎನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಂಗಿದ್ದಾಲ್ಕಿ, ಅವಕಗ ತಿಂಬದುಗ ಏನೂ ಇಲ್ಲೆ;

3. ಆದದುನೆಂದ ನಾಂ ಅವಕರ ಉಣ್ಣುಪಟ್ಟಿ ಮನೆಗ ಕ್ಷೇಗಿಲೆ, ಬ್ಬಾಲಿ ಹೋದಾಲಿ. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವಕರೊಲಿಗೆ ಜೋಚಿ ಆ, ದೂರಾಂದ ಬಂದಿದ್ದಾಲ್ಕಿಯೇ ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

4. ಅದುಗ ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರು, ಇಲ್ಲಿ, ಕಾಡುನೊ ಒಬ್ಬಂ ಎಲ್ಲಿಂದ ದೊಟ್ಟೆಗೊವ ಹೊತ್ತು ಬಂದು, ಅವಕರ ಮನಹಾರ ಮಾಡಾಕು? ಎಂದರು.

5. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕರ ನಿಂಗ ಸಾರೆ ಏಸು ದೊಟ್ಟೆ ಹಡದೆ? ಎಂದು ಕ್ಷೇತದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಈಳು ಎಂದರು.

6. ಆಗ ಅವಂ ಜನವ ನೆಲದೊ ಕುಳಿಬದುಗ ಉತ್ತರ ಮಾಡಿ, ಆ ಈಳು ದೊಟ್ಟೆಯ ಎತ್ತಿ, ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ಮುಲಿತು, ಅವಕಗ ಇಕ್ಕುವದುಗ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಕೊಟ್ಟಂ; ಅವಕ ಜನಗ ಇಕ್ಕಿದರು.

7. ಇದಲ್ಲದೆ, ಅವಕರ ಸಾರೆ ಒಂದೋಚಿ ಕುನ್ನ ವಿನಾನುಗೊ ಹಟ್ಟ; ಅವಂ ಅವೆಯ ಹರಸಿ, ಅವೆಯವೂ ಅವಕಗ ಇಕ್ಕುವದುಗ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

8. ಅವಕ ಹೊಟ್ಟಿತುಂಬ ತಿಂದರು; ಮಿಕ್ಕ ತುಂಡುಗ್ಗುವ ಈಳು ಮಕ್ಕರಿ ತುಂಬ ಎತ್ತಿದರು.

9. ತಿಂದವಕ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿನಾಕುಸಾವಿರ್ದಾ. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಕರ ಕ್ಷೇಗಿ ಬುಟ್ಟು.

10. ಅವಲ ಒಡನೇ, ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರೊಂದಿಗೆ ದೋಣಿ ಹತ್ತಿ, ದಲ್ಮನೂತ ಸೀಮೆಗ ಬನ್ನ.

11. ಆಗ ಪರಿಸಾಯರು ಬಂದು, ಅವಲನ ಸೋದಿಸಿ, ಅವಲ ಬಾನೂಂದ ಒಂದು ಅಡೆಯಾಳ ತೋರಿಸುವದೂಂದು, ಅವಲನೊಂದಿಗೆ ತರ್ಕ ಮಾಡುವದುಗ ತೊಡಂಗಿದರು.

12. ಅವಲ ತನ್ನ ಆತ್ಮದೊ, ಅಪ್ಪಲಿ ದುಕ್ಕಪಟ್ಟು, ಈ ಕೊಲದವಕ ಅಡೆಯಾಳವ ತೇಡುವದೇನಗ? ಈ ಕೊಲದವಕಗ ಅಡೆಯಾಳ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲೆಂದು, ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನ.

13. ಹಿಂದೆ ಅವಕರ ಬುಟ್ಟು, ತಿರಿಗಿ ದೋಣಿ ಹತ್ತಿ, ಅಕ್ಕರೆಗ ಹೋದ.

14. ಆಲೆ ಸಿಸಿಯರು ದೊಟ್ಟೆ ಎತ್ತಿಯುಂಡ್ಲೊಪದುಗ ಮಲಿಡು ಬುಟ್ಟರು. ಅವಕರ ಸಾರೆ ದೋಣಿಯೊ ಒಂದು ದೊಟ್ಟೆಗ ಮೇಲೆ ಹಡುಲ್ಲೆ.

15. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕರ ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ! ಪರಿಸಾಯರ ಹ್ಲಯಿ ಹಿಟ್ಟ ಕುಲಿತೊ, ಹೆರೋದನ ಹ್ಲಯಿ ಹಿಟ್ಟ ಕುಲಿತೊ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ! ಎಂದು ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದ.

16. ಅದುಗ ಅವಕ ನಂಗ ಸಾರೆ ದೊಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದದುನೆಂದ, ಇತ್ತೆ ಹ್ಲೇಗಿನಾಂದು ತಂಗಗ್ಲೋಗೆ ಮಾತಾಡಿಯಂಡರು.

17. ಯೇಸು ಅದುನ ಅಲಿಡು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದದೇನಾಂದಲೆ:—ನಿಂಗ ಸಾರೆ ದೊಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲದದುಗಾಗಿ, ನಿಂಗ ಮಾತಾಡಿಯುಂಬದೇನ? ನಿಂಗ ಇನ್ನೊ ಒಣರದೆ, ಅಲಿಯದೆ ಇದ್ದಿರಾ? ಇನ್ನೊ ನಿಂಗ ಇರುದಯ ಕಟೆಣವಾಗಿ ಹಡದೆಯಾ?

18. ನಿಂಗ ಕಣ್ಣುಟ್ಟು ನೋಡುವದಿಲ್ಲೆಯಾ? ಕಿವಿಹಟ್ಟು ಕ್ಲೇಪದಿಲ್ಲೆಯಾ? ನಿಂಗ ಗೇಪ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲೆಯಾ?

19. ನಾಲ ಐದು ದೊಟ್ಟೆಗ್ಗುವ ಐದು ಸಾವಿರಾಣಿಗ ಮುಲಿತು ಕೊಟ್ಟೆದಮ್ಮನೆ, ತುಂಡುಗ್ಗುವ ಏಸು ಕುಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಎತ್ತಿದಿ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಹನ್ನೆರಡು ಎಂದರು.

20. ಇದಲ್ಲದೆ ಳ್ಳು ದೊಟ್ಟೆಗ್ಗುವ ನಾಕು ಸಾವಿರಾಣಿಗ ಮುಲಿತು ಕೊಟ್ಟೆದಮ್ಮನೆ, ತುಂಡುಗ್ಗುವ ಏಸು ಮಕ್ಕರಿ ತುಂಬ ಎತ್ತಿದಿ? ಎಮ್ಮನೆ, ಅವಕ ಳ್ಳು ಎಂದರು.

21. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ ಇನ್ನೂ ನಿಂಗ ಅಲಿಯದೆ ಇಬ್ಬದು ಎತ್ತೆ? ಎನ್ನಲ.

22. ಹಿಂದೆ, ಅವಕ ಬೆತ್ತಾಯಿದಗ ಬಂದರು; ಆಗ ಅವಕ ಒಬ್ಬ ಕುರುಡನ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕೂಟೆ ಬಂದು, ಅವಲನ ಮುಟ್ಟುವದೊಂದು ಅವಲನ ಕೆಂಜಿಯುಂಡರು.

23. ಅವಲ ಕುರುಡನ ಕೈಯ ಹಿಡಿತು, ಅವಲನ ಊರುಗ ಹೊಲಿಾಚು ಕೂಟೆ ಹೋಗಿ, ಅವಲನ ಕಣ್ಣುಗ್ಗೊ ಮೇಲೆ ಉಗ್ಗಿದು, ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಕೈಗ್ಗುವ ಬೀತು, ನೀ ಏನವ ಆಲೆಯೂ ನೋಡಿರೆಯಾ? ಎಂದು ಅವಲನ ಕ್ಷೇತಲ.

24. ಅವಲ ಏಲಿ ನೋಡಿ, ಮನಿಚರ ನಡೆವ ಮೊರಗ್ಗೊ ಮಾಕೆ ಕಂಡನೆ ಎನ್ನಲ.

25. ಆಗ ಅವಲ ತಿರಿಗಿ ಅವಲನ ಕಣ್ಣುಗ್ಗೊ ಮೇಲೆ ಕೈಗ್ಗೊವ ಬೀತು, ಅವಲನ, ಮೇಲೆ ನೋಡುವ ಹೆಂಗೆ ಮಾಡಿದಲ. ಆಗ ಅವಲ ಸೊಸ್ತ ಆಗಿ, ಎಲ್ಲಾವ ಒಳ್ಳೆಂಗೆ ನೋಡಿದಲ.

26. ಆಗ ಅವಲ ಅವಲನ, ನೀ ಊರುಗ ಹೋಗವೂ ಬೇಡ, ಊರುನೊ ದಾರಗೂ ಹ್ಲೇಗವೂ ಬೇಡ ಎಂದ್ಲೆ ಳ್ಳಿ, ಅವಲನ ಮನೆಗ ಕ್ಷೇಗಿ ಬುಟ್ಟಲ.

27. ಆ ಮೇಲೆ ಯೇಸೂ, ಅವಲನ ಸಿಸಿಯರೂ ಪಿಲಿಪ್ಪಿ ಸೆಸಾರಿ ಪಟ್ಟಣಗ ಸೇದ ಊರುಗ್ಗೊಲಗ ಹೋದರು. ದಾರಿಯೊ, ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರ, ಜನ ಎನ್ನ ದಾರಾಂದಾತಿ ಎಂದು ಕ್ಷೇತಲ.

28. ಅದುಗ ಅವಕ ನಿನ್ನ ಸ್ನಾನ ಕೊಡುವವನಾದ ಯೋ ಹಾನಾಂದೂ, ಜೋಚಿ ಆ ಎಲಿಯಾಂದೂ, ಬೇರನವಕ ಪ್ರವಾ ದಿಗ್ಗೊ ಓಗೆ ಒಬ್ಬಾಂದೂ ಹ್ಲೇಗಿಯಾತಿ ಎಂದರು.

29. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕರ, ಆಲೆ ನಿಂಗ ಎನ್ನ ದಾರಾಂದಾಯಿ? ಎನ್ನಂ; ಅದುಗ ಪೇತ್ರಂ ಮಯಿ ಉತ್ತರಾಗಿ ನೀ ಕ್ರಿಸ್ತಂತಾಲ ಎನ್ನಂ.

30. ಆಗ ಅವಂ ತನ್ನ ಕುಲಿತು, ದಾರಗೂ ಹ್ಲೇಗ ಬಾರ ದೂಂದು ಅವಕಗ ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದಂ.

31. ಇದಲ್ಲದೆ, ಮನಿಚನ ಮಾತಿ ಅನೇಕ ಪಾಡುಗ್ಗೊ ಪಟ್ಟು, ಗೊತ್ತುಗಾರರೂಂದವೂ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಗ್ಗೊಂದವೂ, ವೇದ ಸಾಸ್ತಿರಿಗ್ಗೊಂದವೂ, ತಳ್ಳಿಸಿಯುಂಡು, ಕೊಲೆಯಾಗಿ, ಮೂರು ಚಿನ ಆದ ಮೇಲೆ ತಿರಿಗಿ ಎದ್ದನಂ ಎಂದು ಅವಕಗ ಬೋದಿಸುವದುಗ ತೊಡಂಗಿದಂ.

32. ಈ ಮಾತ ಅವಂ ತೆಳಿವಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿದಂ. ಆಗ ಪೇತ್ರಂ ಅವಂನ ಕೈಯ ಹಿಡಿತು ಗದರಿಸುವದುಗ ತೊಡಂಗಿದಂ.

33. ಆಲೆ ಅವಂ ತಿರಿಗಿಯುಂಡು, ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ನೋಡಿ, ಪೇತ್ರನ ಗದರಿಸಿ, ಸೈತಾನಾ! ನೀ ಎಂದಾಡು ಹೋಗು! ನೀ ದೇ ವರ ಆಲೋಚನೆಯ ಬುಟ್ಟೊಟ್ಟು, ಮನಿಚರ ಆಲೋಚನೆಯ ಹಿಡಿ ತರೆ ಎನ್ನಂ.

34. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಪಜಿಯವೂ, ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರವೂ, ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೊರಸಿ, ಎಂದಾಡು ಬರಬೇಕೊಂದು ಆರಗಾಲೆಯೂ ಮ ನಸ್ವಟ್ಟಲೆ, ತನ್ನ ಜೀವದ ಆಸೆಯ ಬುಟ್ಟೊಟ್ಟು, ತನ್ನ ಸಿಲುವೆಯ ಹೊತ್ತೊಂಡು ಎಂದಾಡು ಬರಲಿ!

35. ತನ್ನ ಪೆರಣವ ಉಯಿಸ ಬೇಕೊಂದಿಬ್ಬವಂ ಅದುನ ಎಳಂದೊನ್ನಂ. ಎನಗಾಗಿಯೂ, ಒಳ್ಳೇ ವಾಕ್ಯಗಾಗಿಯೂ, ತನ್ನ ಪೆರಣ ನಸ್ವ ಪಡುವವಂ, ಅದುನ ಉಯಿಸಿಯುಣ್ಣನಂ.

36. ಒಬ್ಬಂ ಮನಿಚಂ ಲೋಕ ಎಲ್ಲಾವ ಸಂಪಾದಿಸಿಯುಂಡ ಲೆಯೂ, ಪೆರಣ ನಸ್ವ ಪಟ್ಟಲೆ, ಅವಂಗೆ ಪುರೋಜನ ಏನ?

37. ಇಲ್ಲದ್ದೋಲೆ ಒಬ್ಬಂ ಮನಿಚಂ ತನ್ನ ಪೆರಣಗ ಈಡಾಗಿ ಏನವ ಕೊಟ್ಟನಾ?

38. ಚ್ಚೊಯೆತನವೂ ಪಾಪವೂ ಉಳ್ಳ ಈ ಸಂದನಿಯವಕ ರೊಲ್ಲಗೆ, ಏಯವಂ ಎನ್ನ ಕುಲಿತೊ, ಎನ್ನ ವಾಕ್ಯುಗ್ಗುವ ಕುಲಿತೊ, ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟನವೋ ಅವನ ಕುಲಿತು, ಮನಿಚಂನ ಮಾ ತಿನೊ, ತನ್ನಪ್ಪನ ಮಹಿಮೆಯೊ ಪರಿಸುದ್ದ ಜಮಗಾರರೊಂದಿಗೆ ಬಪ್ಪನೆಗ, ನಾಚಿಕೆ ಪಟ್ಟನಂ ಎಂದು, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

9. ಸಂದಿ.

1. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವಂ ಅವಕಗ ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಬಲವಾಗಿ ಬಂದ್ಡಡುವದುನ ತಂಗ ನೋಡುವನೆ ಗಟ್ಟ, ಇಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಬ್ಬವಕರೊಲ್ಲಗೆ ಜೋಚಿ ಆ ಸಾಯರು ಎನ್ನಂ.

2. ಆರು ಜಿನಗೊ ಆದ ಮೇಲೆ, ಯೇಸು ಪೇತ್ರಂನವೂ ಯಾಕೋಬಂನವೂ ಯೋಹಾನ್‌ನವೂ ತೆರಚಿ ಕೂಟಿಯುಂಡು, ಉದ್ದವಾದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟಗ ಹೋದಂ. ಅಲ್ಲಿ ಅವಕರ ಕಣ್ಣು ಮುಂದಾಡು ಅವನ ಉರುಪು ಬೇರೆ ಆತು.

3. ಅವನ ಬಟ್ಟೆಗೊ, ಬೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಏಯ ಅಸಗನಾ ಲೆಯೊ ಬೆಳ್ಳೆನಾಡಾರದಾಸಗ, ಅಪ್ಪರ ಬ್ಬಿದಾಗಿ ಹೊಯೆದೊ.

4. ಆಗ ಎಲಿಯನೂ ಮೋಸೆಯೂ ಅವಕಗ ಕಾಣಿಸಿಯುಂಡು, ಯೇಸುನ ಕೋಡ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿದ್ದರು.

5. ಆಗ ಪೇತ್ರಂ ಯೇಸುಗ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಗುರುವೇ! ನಂಗ ಇಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬದು ಒಳ್ಳಿತು! ಮೂರು ಚಪ್ಪರ ಹಾಕುವೊಂ, ನಿನಗೊಂದು, ಮೋಸೆಗೊಂದು, ಎಲಿಯಗೊಂದು ಎನ್ನಂ.

6. ಅವಂ ಏನ ಹ್ಲೇಗುವದೊಂದು ಆಲಿಯದೆ ಇದ್ದಂ; ಏಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ಅಪ್ಪಲಿ ಅಂಚಿದರು.

7. ಆಗ ಒಂದು ಮಂಜು ಬಂದು ಅವಕರ ಮೇಲೆ ನ್ಲಾಲು

ಕಟ್ಟಿತು. ಆ ಮಂಜೂಂದ ಎವಲತಾಲ ಎನ್ನ ಪಿರಿಯ ಮಾತಿ, ಎವಲನ ಮಾತ ಕ್ಷೇವಿ! ಎಂಬ ಸದ್ಧಾತು.

8. ಒಡನೇ ಅವಕ ಸುತ್ತಮುತ್ತೂ ನೋಡಿ, ತಂಗೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬ ಯೇಸು ಒಬ್ಬನವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ದಾರವೂ ಕ್ಷಾಂಬಿಲ್ಲೆ.

9. ಅವಕ ಬೆಟ್ಟೊಂದ ಎಲಿಗಿ ಬಪ್ಪನೆ, ಮನಿಚಲನ ಮಾತಿ ಸತ್ತು ತಿರಿಗಿ ಜೀವಾಂದ ಷ್ಟಬ್ಬನೆಗಟ್ಟ, ನಿಂಗ ಕಂಡವೆಯ ದಾರಗೂ ಹ್ಲೇಗ ಬಾರದೊಂದು, ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದಲ.

10. ಆಗ ಅವಕ ಸತ್ತು, ತಿರಿಗಿ ಜೀವಾಂದ ಷ್ಟಬ್ಬದೊಂದಲೆ ಎನಾಂದು ತಂಗಗ್ಲೋಗೆ ತರ್ಕ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ಆ ಮಾತ ತಂಗ ಗ್ಲೋಗೆ ಬೀತೊಂಡರು.

11. ಬೈಯ ಎಲೀಯಲ ಮೊದಲು ಬರ ಬೇಕೊಂದು ಸಾಸ್ತಿ ರಿಗ್ಲೊ ಹ್ಲೇಗಿಯಾಲಿವೆ, ಅದೆತ್ತತೇಂದು ಅವಲನ ಕ್ಷೇತರು.

12. ಅದುಗ ಅವಲ ಮಲಿುತ್ತರಾಗಿ ಎಲಿಯ ಮೊದಲಾಗಿ ಬಂದು, ಎಲ್ಲವ ಸರಿಪಡಿಸಿನಾಂಬದು ನಿಜತಾಲ; ಆಲೆ ಮನಿಚಲನ ಮಾತಿ ಬಲುಸಾಡು ಪಟ್ಟು, ಅವಮಾನ ಪಡಬೇಕೊಂದು ಬರೆದ್ಡ ಡದೆಯೆ, ಅದೆತ್ತತೆ! ಎನ್ನಲ.

13. ಬೈಯ ಎಲೀಯಲ ಬಂದು ಹೋದಾಂದೂ, ಅವಲನ ಕು ಲಿತ್ತು ಬರೆದ್ಡಡುವ ಪರಕಾರ, ತಂಗ ಮನಸ್ಸುಗ ಬಂದ ಹೆಂಗೆ ಅವಲಗ ಮಾಡಿದರೊಂದೂ, ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

14. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಕ ಸಿಸಿಯರ ಸಾರೆ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಕರ ಸುತ್ತೂ, ಅಪ್ಪಲಿ ಜನ ಇಬ್ಬದುನವೂ, ಅವಕರೊಂದಿಗೆ ಸಾಸ್ತಿರಿಗೊ ತರ್ಕಮಾಡುವದುನವೂ ಕಂಡಲ.

15. ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಅವಲನ ಕಂಡ ಒಡನೇ ಬಲೂ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ಓಡಿ ಬಂದು, ಅವಲಗ ಸರಣ ಮಾಡಿದರು.

16. ಆಗ ಅವಲ ಸಾಸ್ತಿರಿಗ್ಲುವ, ನಿಂಗ ಎವಕರೊಂದಿಗೆ ಎನ ತರ್ಕ ಮಾಡಿದಿ? ಎಂದು ಕ್ಷೇತಲ.

17. ಆಗ ಜನ ಕೂಟದೊ ಒಬ್ಬ, ಅವಂಗ ಗುರುವೇ ಮೂಂಗಾದ ಅತ್ತೆ ಹಿಡಿತವನಾಗಿಬ್ಬ ಎನ್ನ ಮಾತಿನಂ ನಿನ್ನ ಸಾರೆ ಕೂಟೆ ಬಂದಿದ್ದೆಂ;

18. ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಅವಂಗ ತಟ್ಟೆರವೋ, ಅಲ್ಲಿ ಅವನ ಕ್ಷೀಯೆ ತಳ್ಳಿ ಬುಟ್ಟೆರ. ಆಗ ಅವಂಗ ನೊರೆ ಗ್ಲಬ್ಬಿ, ಹಲ್ಲ ಕಚ್ಚಿ, ಕಟ್ಟಕ ತಟ್ಟೆರ. ಅದುನ ಕಡಸುವದೊಂದು ನಿನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ಕ್ಷೀತೆಂ. ಅವಕರೆಂದ ಆಗಾಡಿದೆ ಹೋತು ಎಂದು ಜವಾಬು ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

19. ಅವಂ ಮಲಿ ಉತ್ತರಾಗಿ ಅವಕರ [ದೇವರ] ನಂಬದ ಸಂದದಿಯವಕರೆ! ನಾ ಇನ್ನೊ ಎನ್ನೆಗಟ್ಟೆ ನಿಂಗೊಂದಿಗೆ ಇಬ್ಬೆಂ? ಎನ್ನೆಗಟ್ಟೆ ನಿಂಗ್ಲವ ತಾಳುವೆ? ಅವನ ಎನ್ನ ಸಾರೆ ಕೂಟೆ ಬಾರಿ ಎನ್ನೆಂ.

20. ಆಗ ಅವನ ಅವನ ಸಾರೆ ಕೂಟೆ ಬಂದರು. ಅವಂ ಅವನ ಕಂಡ ಒಡನೇ, ಆ ಆತ್ತೆ ಅವನ ಅಪ್ಪಲಿ ಒದ್ದಾಡಿಸಿತು; ಅವಂ ನೆಲಗ ಬ್ಬುದ್ಲ, ನೊರೆಗ್ಲಬ್ಬಿ ಹೊರಳಾಡಿದಂ.

21. ಅವಂ ಇದು ಅವಂಗ ಬಂದು ಏಸುಕಾಲ ಆತೊಂದು ಅವನಪ್ಪನ ಕ್ಷೀತೆಂ. ಆದುಗ ಅವಂ ಕುನ್ನ ಪೆರೆಯಾಂದವೇ ಹಡದೆ;

22. ಅದು ಅವನ ಕೊಬ್ಬದುಗ ಅನೇಕ ಹುಟ್ಟು ಅವನ ಕಿಚ್ಚುಗೂ, ನೀರುಗೂ ತಳ್ಳಿದ್ದದೆ. ಆಲೆ ನೀ ಎನಾಲೆಯೂ ಮಾಡುವದಾಲೆ ಎಂಗ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸೆಲಿಗಿ ಎಂಗಗ ಒತ್ತಾಸೆ ಮಾಡು! ಎನ್ನೆಂ.

23. ಯೇಸು ಅವಂಗ ನೀ ನಂಬಿಲೆ ಆರ, ನಂಬುವವಂಗ ಎಲ್ಲಾ ಆರ ಎನ್ನೆಂ.

24. ಒಡನೇ ಆ ಕೂಸುನ ಅಪ್ಪ ಕರ್ತಾ! ನಂಬಿನೆ, ಎನ್ನ ಅವನಂಬಿಕೆ [ಹೋಪ ಹೆಂಗೆ] ಎನಗ ಒದವಿ ಮಾಡು ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರೊಂದಿಗೆ ಕಿಲಿಚಿ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

25. ಆಗ ಜನ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಓಡಿ ಬಪ್ಪದುನ ಯೇಸು ಕಂಡು, ಆ ಅಸುದ್ದ ಆತ್ಮಗ, ಮೂಂಗೂ, ಕಿವುಡೂ ಆಗಿಬ್ಬ ಆತ್ಮವೇ, ಎವಲ ನ ಬುಟ್ಟು ಕಡೆ! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಎವಲಗ್ಲೋಗೆ ಹುಗ ಬೇಡಾಂದು ನಾಲ ನಿನಗ ಉತ್ತರ ಮಾಡಿನೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಅದುನ ಗದರಿಸಿದಲ.

26. ಅದು ಅಪ್ಪಲಿ ಸದ್ದು ಮಾಡಿ, ಅವಲನ ಅಪ್ಪರ ಗುಂಜಿ ಯಾಡಿಸಿ, ಕಡೆದ್ದೋತು. ಅನೇಕಾ ಅವಲ ಸತ್ತೋದಾಂದು ಹ್ಲೇ ಗುವ ಹೆಂಗೆ, ಅವಲ ಸತ್ತವಲ ಮಾಕೆ [ಬುಟ್ಟು] ಇದ್ದಲ.

27. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಲನ ಕೈಯ ಹಿಡಿತು ಎತ್ತಿದಲ; ಆಗ ಅವಲ ಷ್ಠದ್ದಲ.

28. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಮನೆಗ ಹುಕ್ಕದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲನ ಸಿಸಿ ಯರು ಎಂಗ ಅದುನ ಏಕ ಕಡಸಾರದೆ ಹೋಡೆಯೊ ಎಂದು ತನಿ ಯಾಗಿ ಕ್ಲೇತರು.

29. ಅವಲ ಅವಕಗ ಇತ್ತವ [ಪಿಸಾಚಿಗ್ಲೊ] ಹರಕೇಂದ ವೂ, ಉಪಾಸಾಂದವೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಏಯದುನೆಂದವೂ ಕಡೆದು ಹೋಗೊ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

30. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಕ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಡೆದು, ಗಲಿಲಾಯ ದಾರಿಯಾಗಿ ಹೋದರು. ಅದುನ ದಾರೂ ಅಲಿಯ ಬಾರ ದೂಂದು ಅವಲಗ ಮನಸ್ಸಟ್ಟ.

31. ಏಕಾಂದಲೆ, ಅವಲ ಅವಕಗ, ಮನಿಚನ ಮಾತಿನ, ಮನಿಚರ ಕೈಗ ಒಪ್ಪಿಸಿಯಾಲಿ; ಅವಕ ಅವಲನ ಕೊದ್ದಾಕಿಯಾಲಿ; ಅವಲನ ಕೊದ್ದಾಕಿದ ಮೂರನೇ ಜಿನದೊ, ತಿರಿಗಿ ಜೀವಾಂದ ಷ್ಠದ್ದು ಬನ್ನನಲ, ಎಂದು ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗ ಬೋದಿಸಿ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

32. ಆಲೆ ಅವಕ ಆ ಮಾತ ಅಲಿಯದೆ ಹೋದರು; ಅವಲ ನ ಕ್ಲೇಪದುಗೂ, ಅಂಜಿಯುಂಡರು.

33. ಹಿಂದೆ ಅವಕ ಕಪೆರ್ನೊಮುಗ ಬಂದರು. ಅವಲ ಮನೆಯೊ ಇಬ್ಬನೆಗ, ನಿಂಗ ದಾರಿಯೊ ತರ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದು ಏನಾಂ ದು ಅವಕರ ಕ್ಲೇತಲ.

34. ಅದುಗ ಅವಕ ಸಪೇನಿದ್ದರು. ಏಕಾಂದಲೆ ಅವಕ ತಂಗ್ಲೋಗೆ ದೊಡ್ಡವ ದಾರಾಂದು ದಾರಿಯೊ ಒಬ್ಬಗೊಬ್ಬಗ ತರ್ಕ ಮಾಡಿದ್ದರು.

35. ಆಗ ಅವಲ ಕುಳಿದೂಂಡು ಹನ್ನೆರಡ್ಡಾವವೂ ಕೊರಸಿ, ನಿಂಗ್ಲೋಗೆ ಮೊದಲನೆಯವನಾಗ ಬೇಕೊಂದಿಬ್ಬವಲ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಕಡೆಯವಲನೂ, ಎಲ್ಲಾಗೂ ಊಳಿಯಕಾರನೂ ಆಗಿರಲಿ! ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

36. ಒಂದು ಕೂಸ ಎತ್ತಿ, ಅವಕರ ನಡುವೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದುನ ಕೈಯೊ ತಟ್ಟಿಯುಂಡು,

37. ಇತ್ತವ ಕುನ್ನ ಕುನ್ನವೆಯೊ ಒಂದನ, ಎನ್ನೆಸರುನೊ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವವ ಏಯವಲನೋ, ಅವಲ ಎನ್ನ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿನಲ; ಎನ್ನ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡುವವ ಏಯವನೋ, ಅವಲ ಎನ್ನ ಅಲ್ಲ, ಎನ್ನ ಕ್ಲೇಗಿದವಲನ ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿನಲ ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

38. ಆಗ ಯೋಹಾನ ಗುರುವೇ ಒಬ್ಬಲ ನಿನ್ನೆಸರುನೊ ದೆವ್ವಗ್ಲುವ ಕಡಸುವದುನ ಕಂಡೆಯೊ; ಆಲೆ ಅವಲ ನಂಗ್ಲಿಂದಾಡು ಬಾರದದುನೆಂದ ಅವಲನ ತಡೆತೆಯೊ ಎನ್ನಲ.

39. ಅದುಗ ಯೇಸು ಅವಲನ ತಡೆಯ ಬೇಡಿವಿ; ಎನ್ನೆಸರುನೊ ಬಲವಾದ ಗೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಎನ್ನ ಕುಲಿತು ಬೇಗನ ಹೊಲ್ಲಪೆ ನುಡಿವಲವ ಒಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲೆ.

40. ನಂಗಗ ಬಿರೋದ ಆಗಿರದವಲ ನಂಗ ಪಚ್ಚದೊ ಇದ್ದನೆಲ.

41. ನಿಂಗ ಕ್ರಿಸ್ತನವಕಾಗಿಬ್ಬದುನೆಂದ ಎನ್ನೆಸರುನೊ ನಿಂಗಗ ಒಂದು ಚಿಂಟು ನೀರು ಕುಡಿಪ್ಪದುಗ ತಪ್ಪವಲ, ಎತ್ತತೆಯೊ ತನ್ನ ಪಲವ ಎಳಂದ್ಲೋಗಾಂದು ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

42. ಇದಲ್ಲದೆ ಎನ್ನ ನಂಬುವವಕಾದ ಈ ಕುನ್ನವೆಯೊ

ಒಬ್ಬನ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವಂವ ಏಯವನೋ, ಅವನ ಗ್ಲತ್ತುಗ ಬೀಸುವ ಕಲ್ಲ ಕಟ್ಟೆ, ಅವನ ಸೌಂದುರಗ ಇಟ್ಟುಬುಟ್ಟಲೆ, ಅದು ಅವಲಗ ಒಳ್ಳಿತಾಗಿ ಹಟ್ಟರ.

43. ನಿನ್ನ ಕೈನಿನ್ನ ಪಾಪಗ ಬ್ಲಕ್ಕುವದಾಗಿ ಹಟ್ಟಲೆ, ಅದುನ ಕತ್ತರಿಸಿ ಇಟ್ಟು ಬುಡು!

44. ನೀ ಎರಡು ಕೈಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ನರಕಗೂ, ಕೆಡದ ಕಿಚ್ಚುಗೂ ಹೋಪದುನೆಂದವೂ, ಊನನಾಗಿ ಜೀವಗ ಸೇಬದು, ನಿನಗೆ ಉತ್ತಮ.

45. ನಿನ್ನ ಕಾಲು ನಿನ್ನ ಪಾಪಗ ಬ್ಲಕ್ಕುವದಾಗಿ ಹಟ್ಟಲೆ, ಅದುನ ಬೆಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟು ಬುಡು!

46. ನೀ ಎರಡು ಕಾಲು ಉಳ್ಳವನಾಗಿ ನರಕಗ ತಳ್ಳಿಸಿ ಯುಂಬದುನೆಂದವೂ, ಕುಟ್ಟನಾಗಿ ಜೀವಗ ಸೇಬದು ನಿನಗೆ ಉತ್ತಮ.

47. ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ನಿನ್ನ ಪಾಪಗ ಬ್ಲಕ್ಕುವದಾಗಿ ಹಟ್ಟಲೆ, ಅದುನ ಕ್ಷಿತ್ತು ಇಟ್ಟು ಬುಡು! ನೀ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾಗಿ ನರಕಗ ತಳ್ಳಿಸಿಯುಂಬದುನೆಂದವೂ, ಒಂದೇ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾಗಿ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಗ ಸೇಬದು ನಿನಗೆ ಉತ್ತಮ.

48. ಅಲ್ಲಿ ಅವಕರ ಹ್ಲ ಸಾವದೂ ಇಲ್ಲೆ, ಕಿಚ್ಚು ಕೆಡುವದೂ ಇಲ್ಲೆ.

49. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೂ ಕಿಚ್ಚೊಂದ ಉಪ್ಪಾಕಿಸಿಯುಳ್ಳ ಬೇಕು; ಒಂದೊಂದು ಬಲಿಯೂ ಉಪ್ಪೊಂದ ಉಪ್ಪಾಕಿಸಿಯುಳ್ಳ ಬೇಕು.

50. ಉಪ್ಪು ಒಳ್ಳಿತು ತಾಲ ಆಲೆ ಉಪ್ಪು ಸಪ್ಪೆಯಾಲೆ, ಏಯದುನೆಂದ ಅದು ರುಚಿ ಆಪಹೆಂಗೆ ಮಾಡಿಯಾಲಿ; ನಿಂ ಗೆಣ್ಣೋಗೆ ಉಪ್ಪುಳ್ಳವಕಾಗಿರಿವಿ; ಒಬ್ಬನ ಕೋಡ ಒಬ್ಬನ ಸಮಾ ದಾನವಾಗಿರಿವಿ, ಎನ್ನಲ.

10. ಸಂಧಿ.

1. ಅವಂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದು, ಯೋರ್ದಾನುಗಾಚೆ ಹಡುವ ಯೂದಾಯದ ಎಲ್ಲೆಗೊಲ್ಲೆಗೆ ಬನ್ನಂ. ಜನ ತಿರಿಗಿ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಕೂಡಿ ಬಂದರು. ಆಗ ಅವಂ ತನ್ನ ಪ್ಲಾಕದ ಪ್ರಕಾರ ಅವಕಗ ತಿರಿಗಿ ಬೋದಿಸಿದಂ.

2. ಆಗ ಪರಿಸಾಯರು ಅವಂನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಅವಂನ ಸೋದಿಸಿ, ಒಬ್ಬಂ ತನ್ನ ಹೆಂಡ್ರ ಬುಟ್ಟುಬುಡುವದು ನಾಯವಾ? ಎಂದು ಅವಂನ ಕ್ಷೇತರು.

3. ಅದುಗ ಅವಂ ಅವಕಗ ಮಲುತ್ತರಾಗಿ, ಮೋಸೆ ನಿಂಗಗ ಉತ್ತರ ಮಾಡಿಬ್ಬದೇನಾ? ಎಂದು ಕ್ಷೇತಂ.

4. ಅವಕ ಬುಡಗಡೆಚೀಟು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟು, ಅವ್ವಂ ಬುಟ್ಟುಬುಡಾಕು ಎಂದು ಮೋಸೆ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಿದ್ದನೆ ಎಂದರು.

5. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕಗ ನಿಂಗ ಇರುದಯ ಕಟೆಣಗಾಗಿ, ಈ ಕಟ್ಟಳೆಯ ನಿಂಗಗ ಬರೆದು ತಂದಿದ್ದನೆ.

6. ಆಲೆ ಸಿರುಸ್ವಿಯ ತೊವಕ್ಕಾಂದ, ದೇವರು ಗಂಡೂ ಹೆಣ್ಣೂ ಆಗಿ ಅವಕರ ಉಟ್ಟುಮಾಡಿದ್ದಂನೆ.

7. ಆದುದನೆಂದ ಮನಿಚಂ, ತನ್ನ ಅಪ್ಪನವೂ, ಅವ್ವೆಯವೂ, ಬುಟ್ಟುಟು, ತನ್ನ ಹೆಂಡರುಗ ಸೇದೂಣನಂ.

8. ಅವಕೆರಡ್ಲಾವೂ, ಒಂದೇ ಸರುವಲಾಗಿದ್ದಾಲಿ; ಇತ್ತೆ ಅವಕ ಇನ್ನು ಎರಡ್ಲಾ ಅಲ್ಲ, ಒಂದೇ ಸರುವಲಾಗಿದ್ದಾಲಿ.

9. ಆದುದನೆಂದ ದೇವರು ಕೂಡಿಸಿದ್ದನ, ಮನಿಚಂ ಹಿರಿಯದೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

10. ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರು ಮನೆಯೊ [ಇಬ್ಬನೆ] ಅದುನ ಕುಲಿತು ತಿರಿಗಿ ಅವಂನ ಕ್ಷೇತರು.

11. ಆಗ ಅವಂ ಅವಕಗ, ಏಯವಂನಾಲೆಯೂ ತನ್ನೆಂತ್ರು ತಳ್ಳಿಯುಟ್ಟು, ಬೇರೊಬ್ಬು ವ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಲೆ, ಅವಂ ಅವ್ವಗ ಬಿರೋದವಾಗಿ ಚ್ಚೊಯೆತನ ಮಾಡುವವಂ ಆಗಿದ್ದನಂ;

12. ಹೆಂಡ್ರು ತಾನೇ ತನ್ನ ಗಂಡನ ತಳ್ಳಿಯುಟ್ಟು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಯುಂಡಲೆ, ಚ್ಚೊಯೆತನ ಮಾಡುವವಂ ಆಗಿದ್ದವ್ವ ಎಂದು ಹ್ಚೇಗಿದಂ.

13. ಆಗ ಅವಂ ಕುನ್ನಕುನ್ನವೆಯ ಮುಟ್ಟುವ ಹೆಂಗೆ, ಅವಂನ ಸಾರೆ ಹೊತ್ತು ಬಂದರು. ಸಿಸಿಯರು ಹೊತ್ತು ಬಂದವಕರ ಗದರಿಸಿದರು.

14. ಯೇಸು ಅದುನ ಕಂಡು ಕೋಪ ಆಗಿ, ಅವಕಗ ಕುನ್ನವೆಯ ಎನ್ನ ಸಾರೆ ಬಪ್ಪದುಗ ಬುಡಿವಿ, ಅವೆಯ ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡ ಬೇಡಿವಿ; ಏಕಾಂದಲೆ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ ಅತ್ತವಕರದಾಗಿ ಹಡದೆ ಎಂದು ಹ್ಚೇಗಿದಂ.

15. ಇದಲ್ಲದೆ, ಕುನ್ನ ಕೂಸು ಮಾಕೆ ದೇವರ ರಾಜ್ಯವ ಹೊಂದದವಂ ಏಯವನೋ ಅವಂ, ಅದುಗ್ಚೊಗೆ ಸೇಬದೇ ಇಲ್ಲೆ ಎಂದು ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಚೇಗಿನೆ ಎನ್ನಂ.

16. ಫಿಂದೆ ಅವೆಯ ತತ್ತಿಯುಂಡು, ಅವೆಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕೈಗ್ಚುವ ಬೀತು, ಅವೆಯ ಹರಸಿದಂ.

17. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಂ ಕಡೆದು, ದಾರಿಯೊ ಹೋಗಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಒಬ್ಬಂ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಓಡಿ ಬಂದು, ಅವಂನ ಮುಂದಾಡು ಮೊಣಕಾಲೂರಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ಗುರುವೇ ತಿರದ ಜೀವವ ನಾಂ ಬಾದ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದುವ ಹೆಂಗೆ, ನಾಂ ಏನ ಮಾಡ ಬೇಕೊಂದು ಅವಂನ ಕ್ಚೇತಂ.

18. ಅದುಗ ಯೇಸು ನೀ ಎನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯವಂ ಎಂದು ಹ್ಚೇಗುವದೇನ? ದೇವರೊಬ್ಬನೆ ಅಲ್ಲದೆ, ಒಳ್ಳೆಯವಂ ದಾರೂ ಇಲ್ಲೆಯೇ.

19. ಚ್ಚೊಯೆತನ ಮಾಡ ಬೇಡ, ಕೊಲ್ಲ ಬೇಡ, ಕ್ಕಲ್ಲ ಬೇಡ, ಸುಳ್ಳು ಸಾಕಚಿ ಹ್ಚೇಗ ಬೇಡ, ಮೋಸ ಮಾಡ ಬೇಡ, ನಿನ್ನಪ್ಪನ

ವೂ ನಿನ್ನವೈಯವೂ ಮೇಲೈ ಮಾಡು, ಎಂಬ ಕಟ್ಟಳೆಗ್ಗುವ, ನೀ ಅಱ್ಱಿದೆ ಎನ್ನಲ.

20. ಆಗ ಅವಲ ಗುರುವೇ, ಎವೆ ಎಲ್ಲಾವ ಎನ್ನ ಕುನ್ನ ಪೆರೆ ಯಾಂದವೇ ನಾಲ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೆಲ ಎನ್ನಲ.

21. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಲನ ನೋಡಿ, ಅವಲನ ಗವಮಾಡಿ, ನಿನಗ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಹಡದೆ; ನೀ ಹೋಗಿ ನಿನಗ ಹಡುವದುನೆ ಲ್ಲಾವ ಮಾಱ್ಱಿ, ಬಡವರುಗ ಕೊಡು! ಆಗ ಪರಲೋಕದೊ ನಿನಗ ಆಸ್ತಿ ಹಟ್ಟರ; ಆ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಎನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಿಸು! ಎನ್ನಲ.

22. ಆಲೆ ಅವಲಗ ಅಪ್ಪಲಿ ಆಸ್ತಿ ಹಟ್ಟದುನೆಂದ, ಆ ಮಾ ತುಗ ಚಿತ್ತೈಯ ಆಗಿ, ದುಕ್ಕಾಂದ ಹೋಗಿ ಬುಟ್ಟಲ.

23. ಆಗ ಯೇಸು ಸುತ್ತಮುತ್ತೂ ನೋಡಿ, ತನ್ನಲ ಸಿಸಿಯರ ಆಸ್ತಿಯುಳ್ಳವಕ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಗ ಸೇಬದು ಎಸಗೋ ಕಸ್ವ! ಎನ್ನಲ.

24. ಆಲೆ ಸಿಸಿಯರು ಅವಲನ ಮಾತುಗ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು. ಯೇಸು ತಿರಿಗಿ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟು, ಮಕ್ಕು ವೇ! ಆಸ್ತಿ ಮೇಲೆ ನಂ ಬಿಗೆ ಬೀತವಕ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಗ ಸೇಬದು ಎಸಗೆ ಕಸ್ವ!

25. ಆಸ್ತಿಗಾಲಿಲ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಗ ಸೇಬದುನೆಂದವೂ, ಒಟ್ಟಿ ಸೂಂಜಿಯ ತೊಯೆದಾರಿ ಕಡೆವದು ಎಳ್ಳಲು, ಎಂದು ಅವ ಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

26. ಅದುಗ ಅವಕ ಇನ್ನೂ ಅಪ್ಪಲಿ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ಅತ್ತೆ ಆಲೆ ಆರ ರಟ್ಟಣೆ ಹೊಂದಾಕು? ಎಂದು ತಂಗಗೊಣ್ಣಗೆ ನುಡಿದೂಂಡರು.

27. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಕರ ನೋಡಿ, ಇದು ಮನಿಚರೆಂದ ಆಗಾರದದುತಾಲ. ಆಲೆ ದೇವರೆಂದ ಆಗಾಲಿದದಲ್ಲ; ದೇವರೆಂದ ಎಲ್ಲಾ ಆರ ಎನ್ನಲ.

28. ಆಗ ಪೇತ್ರ ಎದಗೇ ಎಂಗ ಎಲ್ಲಾವ ಬುಟ್ಟೂಟು, ನಿನ್ನಿಂ ದಾಡು ಬಂದಿದ್ದೆಯೊತವ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗ ತೊಡಂಗಿದಲ.

29. ಅದುಗ ಯೇಸು ಮಠುತ್ತರಾಗಿ, ಎನಗಾಗಿಯೂ ಒಳ್ಳೆ ಸುದ್ದಿಯ ವಾಕ್ಯುಗಾಗಿಯೂ ಮನೆಯ ಆಗಲಿ, ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮನ ಆಗಲಿ, ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರ ಆಗಲಿ, ಅಪ್ಪನ ಆಗಲಿ, ಅವ್ವೆಯ ಆಗಲಿ, ಹೆಣ್ಣರ ಆಗಲಿ, ಮಕ್ಕುವ ಆಗಲಿ, ಹೊಲಗ್ಗುವ ಆಗಲಿ, ಬುಟ್ಟುಬುಟ್ಟು ಏಯವನೂ,

30. ಈಗ ಈ ಲೋಕದೊ ಸಾಡುಗೊ ಒಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ, ನೂರಾಸಗ ಮನೆಗೊವೂ, ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರವೂ, ಅಕ್ಕತಂಗಿಯ ರವೂ, ಅವ್ವಂದಿಯರವೂ, ಮಕ್ಕುವವೂ, ಹೊಲಗ್ಗುವವೂ, ಆ ಲೋಕದೊ ತಿರದ ಜೀವವೂ, ಹೊಂದದೆ ಇರಾಠಿಂ ಎಂದು ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

31. ಆಲೆಯೂ ಮುಂದಾಡವಕ ಅನೇಕ್ಪಾ ಕಡೆಯವಕಾ ಗಿಯೂ, ಕಡೆಯವಕ ಅನೇಕ್ಪಾ ಮುಂದಾಡವಕಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾ ಠಿ, ಎನ್ನಲ.

32. ಹಿಂದೆ ಅವಕ ಯೆರುಸಲೇಮುಗ ಪಯಣಾಗಿ ಹೋಗಿ ಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಯೇಸು ಅವಕರ ಮುಂದಾಡು ಹೋಗಿಯುಂಡಿ ದ್ದಲ. ಆಗ ಅವಕ ಬೆಠಿಮೆ ತಟ್ಟೆ, ಅವಲನ ಹಿಂದಾಡು ಅಂಜಿ ಕೇಂದ ಹೋದರು. ಆಗ ಅವಲ ತಿರಿಗಿ ಹನ್ನೆರಡ್ಲಾವವೂ ಕೊರಸಿ ಕೂಟಿಯುಂಡು, ತನಗ ನೇರಿಡ ಹೋಪವೆಯ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗು ವದುಗ ತೊಡಂಗಿದಲ; ಏನಾಂದಲೆ: —

33. ಎದಗೇ ನಂಗ ಯೆರುಸಲೇಮುಗ ಏಠಿಶ್ಚೋನೊಲ, ಅಲ್ಲಿ ಮನಿಚಲನ ಮಾತಿನ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಗೊಗೂ, ಸಾಸ್ತಿರಿ ಗೊಗೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾಠಿ; ಅವಕ ಅವಲಗ ಮರಣದ ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿ, ಅಜಾನಿಗೊಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಾಠಿ.

34. ಅವಕ ಅವಲನ ಪರಿಯಾಸ ಮಾಡಿ, ಬಾರೊಂದ ಹು ಯಿದು, ಅವಲನ ಮೇಲೆ ತೂಹಾಕಿ, ಅವಲನ ಕೊದ್ದಾಠಿ; ಆಲೆ ಅವಲ ಮೂರನೇ ಜಿನದೊ ತಿರಿಗಿ ಜೀವಾಂದ ಲ್ಲದ್ದಲನ ಎನ್ನಲ.

35. ಆಗ ಜೆಬೆದಾಯನ ಮಕ್ಕ, ಯಾಕೋಬನೂ, ಯೋಹಾನನೂ ಅವನ ಸಾರೆ ಬಂದು, ಎಂಗ ಬೇಡಿಯುಂಬದುನ ನೀ ಎಂಗಗ ಮಾಡುವದೊಂದು ಎಂಗ ಬಿರುಂಬಿನೆಯೊ ಎಂದರು.

36. ಅವಲ ಅವಕರ ನಾಲ ನಿಂಗಗ ಏನ ಮಾಡುವದೊಂದು ಬಿರುಂಬಿಯಾಲಿ ಎನ್ನಲ.

37. ಅದುಗ ಅವಕ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯೊಣಿಗೆ, ಒಬ್ಬಲ ನಿನ್ನ ಬಲಸರಿಯೊ, ಒಬ್ಬಲ ನಿನ್ನ ಎಡಸರಿಯೊ, ಕುಳಿಬದುಗ ಎಂಗಗ ದಯ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದರು.

38. ಆಲೆ ಯೇಸು ಅವಕರ, ನಿಂಗ ಕ್ಲೇಪದು ಏನಾಂದು ನಿಂಗ ಆಲಿಯಿ; ನಾಲ ಕುಡಿಪ ಬೋಗಣಿಯೊ ನಿಂಗ ಕುಡಿಪದು ಗೂ, ನಾಲ ಹೊಂದುವ ಸ್ನಾನವ ನಿಂಗ ಹೊಂದುವದುಗೂ, ನಿಂಗಿಂದ ಆರವಾ? ಎನ್ನಲ.

39. ಅದುಗ ಅವಕ ಎಂಗಿಂದಾರ ಎಂದರು. ಅದುಗ ಯೇಸು ಅವಕರ ನಾಲ ಕುಡಿಪ ಬೋಗಣಿಯೊ ಕುಡಿತಾಲಿ; ನಾಲ ಹೊಂದುವ ಸ್ನಾನವ ಹೊಂದಿಯಾಲಿ;

40. ಆಲೆ ಎನ್ನ ಬಲಸರಿಯೊಣಿಯೂ ಎಡಸರಿಯೊಣಿಯೂ ಕುಳಿಬದುಗ ಆರಗಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಹಡದೆಯೊ, ಅವಕಗಲ್ಲದೆ, ಬೇರನವಕಗ ಕೊಡುವದು ಎನಗಗೂಡಿದದಲ್ಲ ಎನ್ನಲ.

41. ಮಿಕ್ಕ ಹತ್ತಾ, ಅದುನ ಕ್ಲೇತು, ಯಾಕೋಬನ ಮೇಲೆಯೂ, ಯೋಹಾನನ ಮೇಲೆಯೂ ಜೆನ ಎಬ್ಬದುಗ ತೊವಕಿದರು.

42. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕರ, ಸಾರೆ ಕೊರಸಿ, ಅಞಾನಿಗೊ ಮೇಲೆ ಆಂಬವಕ ಎನ್ನಿಸಿಯುಂಬವಕ, ಅವಕರ ಮೇಲೆ ದೊರೆತನ ಮಾಡಿಯಾಲಿಾಂದೂ, ಅವಕರ ದೊಡ್ಡವಕ ಅವಕರ ಮೇಲೆ ಅದಿ ಕಾರ ಮಾಡಿಯಾಲಿಾಂದೂ, ನಿಂಗ ಅರ್ಡಿ.

43. ಆಲೆ ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ಅತ್ತೆ ಹಡಬಾರದು; ನಿಂಗೊಣಿಗೆ ದೊಡ್ಡವನಾಪದುಗ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವಲ ಏಯವನೋ, ಅವಲ ನಿಂಗಗ ಊಳಿಯಕಾರನಾಗ ಬೇಕು;

44. ನಿಂಗ್ಲೋಗೆ ವೊದಲನೆಯವನಾಪದುಗ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ
ವಂ ಏಯವನೊ, ಅವಂ ಎಲ್ಲಾಗ ಅಡಿಮೆಯಾಗ ಬೇಕು;

45. ಏಕಾಂದಲೆ ಮನಿಚನ ಮಾತಿನೂ ಕೂಡಾ, ಊಳಿಯ
ಮಾಡಿಸುವದುಗಲ್ಲ, ಊಳಿಯ ಮಾಡುವದುಗೂ, ಅನೇಕರ ಬು
ಡುಗಡೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಪೆರಣವ ಈಡಾಗಿ ಕೊಡುವದುಗೂ, ಬನ್ನಂ
ಎಂದು ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

46. ಹಿಂದೆ ಅವಕ ಎರಿಕೋವುಗ ಬಂದರು. ಅವಂ ತನ್ನ
ಸಿಸಿಯರೊಂದಿಗೆಯೂ, ದೊಡ್ಡ ಜನಕೂಟದೊಂದಿಗೆಯೂ, ಎರಿ
ಕೋವೊಂದ ಕಡೆವನೆಗ, ತಿಮಾಯನ ಮಾತಿಯಾದ ಬರ್ತೆಮಾಯ
ನೆಂಬ ಕುರುಡನಾದ ಪಿಚ್ಚೆಕಾರ ದಾರಿಕತ್ತುನೊ ಕುಳಿದೊಂಡಿದ್ದಂ.

47. ಎವಂ ನಜರೇತುನವನಾದ ಯೇಸು ಬನ್ನನಾಂದಂ
ಕೇಲ್ವಿಪಟ್ಟು, ದಾವೀದನ ಮಾತಿಯಾದ ಯೇಸುವೇ! ಎನ್ನ ಮೇಲೆ
ಎಲಿಕ್ಕು ಬೀಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಕೊರಸುವದುಗ ತೊಡಂಗಿದಂ.

48. ಅನೇಕ್ಟಾ ಅವಂನ ಸಪ್ಪನಿರೊಂದು ಗದರಿಸಿದರು; ಆಲೆ
ಅವಂ ದಾವೀದನ ಮಾತಿನೇ! ಎನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಲಿಕ್ಕು ಬೀಂದು ಇನ್ನೂ
ಬಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊರಸಿದಂ.

49. ಆಗ ಯೇಸು ನಿದ್ದು, ಅವಂನ ಕೊರಸಿವಿ ಎಂದು ಹ್ಲೇ
ಗ್ಲೋನೆ, ಅವಕ ಕುರುಡನ ಕೊರಸಿ, ದೈರಿಯಾಗಿರು! ಳ್ದಿದ್ದು!
ಅವಂ ನಿನ್ನ ಕೊರಸಿನಂ ಎಂದು ಅವಂಗೆ ಹ್ಲೇಗಿದರು.

50. ಆಗ ಅವಂ ಒದಗ ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಯ ಎತ್ತಿ ಇಟ್ಟು
ಟು, ಳ್ದಿದ್ದು, ಯೇಸು ಸಾರೆ ಬನ್ನಂ.

51. ಯೇಸು ಅವಂಗೆ ಮಲಿುತ್ತರಾಗಿ ನಾಂ ನಿನಗ ಏನ
ಮಾಡುವದೊಂದಿದ್ದೆ? ಎನ್ನಂ. ಆಗ ಆ ಕುರುಡಂ ಗುರುವೇ! ಎನ್ನ
ಕಣ್ಣು ತೋರುವ ಹೆಂಗೆ ಮಾಡುವದು ಎನ್ನಂ.

52. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಂನ ಹೋಗು! ನಿನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ನಿನ್ನ
ಓಸೆ ಮಾಡಿತು ಎನ್ನಂ. ಒಡನೇ ತಾನೇ, ಅವಂ ಪಾರ್ವೆ ಹೊಂದಿ,
ದಾರಿಯೊ ಯೇಸುನ ಹಿಂದಾಡು ಹೋದಂ.

11. ಸಂಧಿ.

1. ಅವಕ ಯೆರುಸಲೇಮುಗ ಸಾರೆಯಾಗಿ, ಒಲೀವ ಎಂಬ ಕಂಬೆಯೊ ಹಡುವ ಬೇತುಪಗೆಗೂ, ಬೆತಾನ್ಯಗೂ ಸಾರೆಯಾಗಿ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ, ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರೊಣಗೆ ಎರಡ್ಡಾವ ಕ್ಷೇಗಿ, ಅವಕಗ,

2. ನಿಂಗೈದುರುಗ ಹಡುವ ಹಟ್ಟೆಗ ಹೋಗಿವಿ; ಅಲ್ಲಿಗ ಹುಕ್ಕು ಒಡನೇ, ಏಯ ಮನಿಚಲನೂ ಎಂದೂ ಹತ್ತದ, ಕ್ಷತ್ತೆ ಮಲಿಯ ಕಟ್ಟೆಬ್ಬದುನ ಕಂಡಾಲಿ; ಅದುನ ಬುಟ್ಟು, ಹಿಡಿತೂಂಡು ಬಾರಿವಿ;

3. ಏಯವಲನಾಲೆಯೂ ನಿಂಗ್ಕುವ ಇತ್ತೆವಕ ಮಾಡಿಯಾಲಿ? ಎಂದು ಕ್ಷೇತಲೆ, ಅದು ಕರ್ತಲಗ ಬೇಕಾಗಿ ಹಡದೆ ಎನ್ನಿವಿ; ಒಡನೇ, ಅವಲ ಅದುನ ಇಲ್ಲಿಗ ಕ್ಷೇಗಿ ಬುಟ್ಟನ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

4. ಆಗ ಅವಕ ಹೋಗಿ, ಆ ಮಲಿಯ ಬಾಗಿಲೊಲಿಱಾಚು, ಬೀದೆಯೊ ಕಟ್ಟೆ ಹಡುವದುನ ಕಂಡು, ಅದುನ ಬುಟ್ಟರು.

5. ಅಲ್ಲಿ ನಿದ್ದಿದ್ದವಕರೊಣಗೆ ಜೋಚಿ ಆ, ಅವಕರ ನಿಂಗ ಮಲಿಯ ಬುಡುವದು ಏನಗ? ಎಂದರು.

6. ಆಗ ಅವಕ ಯೇಸು ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದ ಪರಕಾರಗ, ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗಿದರು. ಆಗ ಅವಕ, ಅವಕರ ಹೋಪದುಗ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟರು.

7. ಹಿಂದೆ ಅವಕ ಆ ಮಲಿಯ ಯೇಸುನ ಸಾರೆ ಹಿಡಿತು ಬಂದು, ತಂಗ ಬಟ್ಟೆಗ್ಕುವ ಅದುನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರು; ಅವಲ ಅದುನೊದಗ ಹತ್ತಿಯುಂಡು ಹೋದಲ.

8. ಅನೇಕ್ಟಾ ತಂಗ ಬಟ್ಟೆಯ ದಾರಿಗ ಹಾಸಿದರು. ಬೇರನ ವಕ, ಹೊಲಾಂದ ಬೆಟ್ಟದ ಮರದ ಕೊಂಜುಗ್ಕುವ ಹಾಸಿದರು.

9. ಆಗ ಮುಂದಾಡು ಹೋಪವಕರೂ ಹಿಂದಾಡು ಹೋಪವಕರೂ, ಜಯವಾಗಲಿ! ಸೋಮಿಯ ಹೆಸರುನೊ ಬಪ್ಪವಗ ತೋತ್ರವಾಗಲಿ!

10. ಸೋಮಿಯ ಹೆಸರುನೊ ಬಪ್ಪ, ನಂಗ ಅಪ್ಪನಾಗಿಬ್ಬ ದಾವೀದನ ರಾಜ್ಯಗ ಹರಸಣೆಯಾಗಲಿ! ಎಲ್ಲಾಗೂ ಮೇಲಾದ ಎಡೆಯೊ ಜಯವಾಗಲಿ! ಎಂದ್ಲೇಗಿ ಆತರು.

11. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ಯೆರುಸಲೇಮುಗ ಬಂದು, ದೇವರ ಗುಡಿಗ ಹುಕ್ಕು, ಸುತ್ತುಮುತ್ತೂ ಎಲ್ಲಾವ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಆಗ ಸಂದ್ಲೊತ್ತಾದದುನೆಂದ, ಹನ್ನೆರಡ್ಲಾ ಒಂದಿಗೆ, ಬೆತಾನ್ಯಗ ಹೋದಂ.

12. ಮಲಿುಜಿನ ಅವಕ ಬೆತಾನ್ಯಾಂದ ಕಡೆದು ಬಪ್ಪನೆ, ಅವಂಗ ಹಸಿತ;

13. ಆಗ ಎಲೆಗ್ಲೊ ಉಳ್ಳ ಅತ್ತಿಮರವ ದೂರದೊ ಕಂಡು, ಅದುನೊ ತನಗ ಏನಾಲೆಯೊ ಸಿಕ್ಕಿರವಾ? ಎಂದು ನೋಡುವ ದುಗ ಬನ್ನಂ; ಅವಂ ಅದುನ ಸಾರೆ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ ಎಲೆಗ್ಲುವ ಅಲ್ಲ ದೆ, ಬೇರೆ ಏನೊ ಕ್ಲಾಂಬಿಲ್ಲೆ; ಏಕಾಂದಲೆ ಅತ್ತಿ ಹಣ್ಣಾಪ ಕಾಲ ಆಗಿ ಹಡುಲ್ಲೆ.

14. ಆಗ ಯೇಸು, ದಾರೂ ಈಗಾಂದ ಎಂದೆಂದುಗೂ, ನಿ ನ್ನೆಂದ ಹಣ್ಣು ತಿನ್ನದೆ ಹೋಗಲಿ! ಎಂದು ಆ ಮೊರಗ ಹ್ಲೇಗಿದಂ; ಅದುನ ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರು ಕ್ಲೇತರು.

15. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಕ ಯೆರುಸಲೇಮುಗ ಬಂದರು. ಯೇಸು ದೇವರ ಗುಡಿಗ ಹುಕ್ಕು, ದೇವರ ಗುಡಿಯೊ ಮಾಲಿುವವಕರವೂ, ಕ್ಲೊಂಬವಕರವೂ, ಹೊರಾಚು ಕಡೆಸುವದುಗ ತೊವಕಿ, ಚಿಲ್ಲರೆ ಗಾರರ ಮೇಜುಗ್ಲೊವೂ, ಚೋಲಿ ಮಲಿುವವಕರ ಮಣೆಗ್ಲುವ ವೂ, ಕ್ಲಾಚಿಕ್ಕಿ ಬುಟ್ಟಂ.

16. ಬೈಯ ದೇವರ ಗುಡಿ ದಾರಿ ಒಬ್ಬನಾಲೆಯೊ, ಒಂದು ಸಾಮಾನವಾಲೆಯೊ, ಹೊತ್ತೊಪದುಗ ಬುಡುಲ್ಲೆ.

17. “ಎನ್ನ ಮನೆ, ಎಲ್ಲಾ ಜನಗೂ ಹರಕೆ ಮನೆ ಎಂದು, ಕೊ ರಸಿಸಿಯುಂಡರ” ಎಂದು ಬರೆದ್ಡುಡುಲ್ಲೆಯಾ? ಆಲೆ ನಿಂಗ ಅದುನ, ಕಳ್ಳರ ಗವಿ ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟಿ ಎಂದು ಅವಕಗ ಬೋದಿಸಿ ಹ್ಲೇಗಿದಂ.

18. ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಗೊವೂ, ಸಾಸ್ತಿರಿಗೊವೂ ಅದುನ ಕ್ಲೇತು, ಅವಲನ ಎತ್ತತೆ ಸೌಂಹಾರ ಮಾಡುವದೊಂದು, ಬಗೆ ತೇಡಿ ದರು. ಏಕಾಂದಲೆ ಜನ ಎಲ್ಲಾ, ಅವಲನ ಬೋದನೆಯ ಕುಲೌತು, ಆದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟದುನೆಂದ, ಅವಕ ಅವಲಗ ಅಂಜಿದರು.

19. ಒಂದೊಂದು ಸಂದೊತ್ತುನ್ನೋಗೆಯೂ, ಅವಲ ಪಟ್ಟಣಾಂದ ಕಡೆದು ಹೊರಾಚು ಹೋದಲ.

20. ಮಲಿ ಒರಕ್ಕೆದ್ದು, ಅವಕ ಹೋಪನೆಗ, ಆ ಅತ್ತಿಮರ ಬೇರೊಂದಿಗೆ ಒಣಗಿ ಹಡುವದುನ ಕಂಡರು.

21. ಆಗ ಪೇತ್ರಂ ಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಂಡು, ಅವಲನ ಗುರುವೇ! ಎದಗೇ! ನೀ ಸಾಪ ಹಾಕಿದ ಅತ್ತಿಮರ ಒಣಗಿ ಹೋತು ಎನ್ನಲ.

22. ಯೇಸು ಮಲಿತ್ತರಾಗಿ ಅವಕಗ ನಿಂಗ ದೇವರೊಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬೀವಿ!

23. ಏಯವಲನಾಲೆಯೂ, ಈ ಬೆಟ್ಟುಗ ನೀ ಳ್ದು, ಸೌಂದುರಗ ಬ್ಬೊ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ತಾಂ ಹ್ಲೇಗಿದ ಹೆಗೆ ಆರಾಂದು ತನ್ನ ಇರುದಯದೊ ಸಮುಸಯ ಪಡದೆ ನಂಬಿಲೆ, ಅವಲ ಹ್ಲೇಗಿದ್ದೆಂಗಿ ಯೇ ಆರಾಂದು, ನಿಜವಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

24. ಆದದುನೆಂದ ನಿಂಗ ಹರಕೆ ಮಾಡಿ ಕ್ಲೇತೊಂಬವೆ ಎಲ್ಲಾವ ಹೊಂದಿನೆಯೊಲಂದು ನಿಂಗ ನಂಬಿವಿ; ಆಗ ಅವೆ ನಿಂಗಗ ಕಿಟ್ಟೆರಾಂದು ನಾಂ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

25. ನಿಂಗ ಹರಕೆ ಮಾಡುವವಕರಾಗಿ ನಿಬ್ಬನೆಗೆಲ್ಲಾ, ಮೇಲೊಕ್ಕದೊ ಇಬ್ಬ ನಿಂಗಪ್ಪನೂ, ನಿಂಗ ತಪ್ಪ, ನಿಂಗಗ ಮನ್ನಿಸುವ ಹೆಗೆ, ನಿಂಗಗ ಏಯವಲನ ಮೇಲೆ ಆಲೆಯೂ, ಏನಾಲೆಯೂ ಹಟ್ಟಲೆ, ಮನ್ನಿಸಿವಿ!

26. ನಿಂಗ ಮನ್ನಿಸದೆ ಹೋಲೆ, ಮೇಲೊಕ್ಕದೊ ಇಬ್ಬ ನಿಂಗಪ್ಪನೂ, ನಿಂಗ ತಪ್ಪ ಮನ್ನಿಸಲ ಎನ್ನಲ.

27. ಅವಕ ತಿರಿಗಿ ಯೆರುಸಲೇಮುಗ ಬಂದರು. ಅವಲ ದೇವರ ಗುಡಿಯೊ ಓಲಾತಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಗೊ ವೂ, ಸಾಸ್ತಿರಿಗೊವೂ, ವೊಕ್ಕೈಸ್ತರೂ, ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದು,

28. ನೀ ಏಯ ಅದಿಕಾರಾಂದ ಎವೆಯ ಮಾಡಿರೆ? ಇಲ್ಲ ದೊಲ್ಲೆ ನೀ ಎವೆಯ ಮಾಡುವದುಗ ನಿನಗ ಅದಿಕಾರ ತಂದದಾರ? ಎಂದು ಕ್ಷೇತರು.

29. ಆಗ ಯೇಸು ಮಲುತ್ತಿರಾಗಿ, ನಾಲ ನಿಂಗ ಸಾರೆ ಒಂದು ಕೇಳ್ವಿ ಕ್ಷೇತನೆ, ನಿಂಗ ಎನಗ ಜವಾಬು ಕೊಡಿವಿ; ಆಗ ನಾನೂ, ಏಯ ಅದಿಕಾರಾಂದ ಎವೆಯ ಮಾಡಿನೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

30. ಯೋಹಾನನಲ ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮೇಲೊಕ್ಕಾಂದ ಉಟ್ಟಾ ತೋ? ಮನಿಚರೆಂದ ಉಟ್ಟಾತೋ? ಎನಗ ಜವಾಬು ಹ್ಲೇಗಿವಿ ಎನ್ನಲ.

31. ಆಗ ಅವಕ ಮೇಲೊಕ್ಕಾಂದ ಉಟ್ಟಾತೊಂದು ಹ್ಲೇಗಿಲೆ, ಅತ್ತಿಯಾಲೆ ನಿಂಗ ಏಕ? ಅವಲನ ನಂಬುಲ್ಲೆ ಎಂದು ಕ್ಷೇತನಲ,

32. ಮನಿಚರೆಂದ ಉಟ್ಟಾತೊಂದು ಹ್ಲೇಗಿಲೆ, ಜನಗ ಅಂಜ ಬೇಕಾಗಿ ಹಡದೆ. ಏಕಾಂದಲೆ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಹಾನನಲ ಪ್ರವಾದಿ ಎಂದು ಎಣ್ಣೆಸಿಯಾಲಿವೇ ಎಂದು, ತಂಗೊಕ್ಕೊಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ,

33. ಅವಕ ಮಲುತ್ತಿರಾಗಿ ಯೇಸುಗ ಎಂಗ ಆಲಿಯೊಂ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕಗ ನಾನೂ ಏಯ ಅದಿಕಾರಾಂದ ಎವೆಯ ಮಾಡಿನೇಂದು ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗುವದಿಲ್ಲೆ, ಎನ್ನಲ.

12. ಸಂದಿ.

1. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಒರಟಾಗಿ ಅವಕಗ ಹ್ಲೇಗುವದುಗ ತೊಡಂ ಗಿದ್ದೇನಾಂದಲೆ—ಒಬ್ಬಲ ಮನಿಚ ಒಂದು ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟ ಮಾಡಿ, ಅದುನ ಸುತ್ತೂ ಬೇಲಿ ಕಟ್ಟಿ, ರಸಗಾಣಗ ತೊಟ್ಟಿ ಆಗ್ಗೆ ದು,

ಗೋಪುರ ಕಟ್ಟಿ, ಒಕ್ಕಲಿಗರುಗ ಓರಪಾಲಗ ಕೊಟ್ಟು, ಬೇರೆ ದೇಸಗ ಹೋದಂ.

2. ಆ ಮೇಲೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರೆಂದ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟದ ಪಲದೊ ಪಂಗೀಸಿಯುಂಡು ಬಪ್ಪಹೆಗೆ, ಪಲಕಾಲದೊ ಅವಕರ ಸಾರೆ ಒಬ್ಬಂ ಕೆಲಸಗಾರನ ಕ್ಲೇಗಿದಂ.

3. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವನ ಹಿಡಿತು, ಅವನ ಹುಯಿದು, ಬುಲಿ ಕೈಯಾಗಿ ಕ್ಲೇಗಿ ಬುಟ್ಟರು.

4. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಅವಕರ ಸಾರೆ, ಬೇರೆ ಕೆಲಸಗಾರನಂ ಕ್ಲೇಗಿದಂ. ಅವಕ ಅವಂಗೆ ಕಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಮಂಡೆಯೊ ಗಾಯ ಮಾಡಿ, ಅವನ ಅವಮಾನಪಡಿಸಿ ಬುಟ್ಟರು.

5. ತಿರಿಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬಂನ ಕ್ಲೇಗಿದಂ; ಅವನ ಅವಕ ಕೊದ್ದಾಕಿದರು. ಬೇರೆ ಅನೇಕರವೂ ಕ್ಲೇಗಿದಂ; ಅವಕರೊಲಗೆ ಜೋಚಿ ಆವ ಹುಯಿದರು; ಜೋಚಿ ಆವ ಕೊದ್ದರು.

6. ಇನ್ನೊ ಅವಂಗೆ ಪಿರಿಯವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬಂನೇ ಮಾತಿ ಇದ್ದಂ. ಎನ್ನ ಮಾತಿನ ಸಡ್ಡೆಮಾಡಿಯಾಱಿಂದು ಹ್ಲೇಗಿ, ಕಡೆಸಿಯೊ ಅವನ ಅವಕರ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದಂ.

7. ಆಲೆ ಆ ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ಎವಂ ತಾಂ ಬಾದೆಯಕಾರಂ, ಎವಂನ ಕೊದ್ದು ಬುಡುವೊಂ ಬಾರಿವಿ! ಆಗ ಬಾದೆಯ ಅಂಗದಾರ, ಎಂದು ತಂಗೊಲಗೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು,

8. ಅವಂನ ಹಿಡಿತು, ಕೊದ್ದು, ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟಾಂದ ಹೊರಾಚು ಇಟ್ಟು ಬುಟ್ಟರು.

9. ಅತ್ತಿಯಾಲೆ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟದ ಎಜಮಾನ ಏನ ಮಾಡಿನಾ? ಅವಂ ಬಂದು, ಆ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸೌಹಾರ ಮಾಡಿ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ತೋಟವ ಬೇರನವಕಗ ಕೊಟ್ಟನ.

10. ಬೈಯ್ಯ “ಮನೆ ಕಟ್ಟುವವಕ ತಳ್ಳಿದ ಕಲ್ಲೇ ಮೂಲೆಗ ತಲೆಕಲ್ಲಾತು;

11. ಅದು ಕರ್ತನೆಂದ ಆದ ಕಾರಿಯ, ನಂಗ ಕಣ್ಣುಗ ಅದು ಅದಿಸೆಯವಾಗಿ ಹಡದೆ", ಎಂಬ ಈ ಸತ್ಯವೇದದ ಮಾತೆ ಕೂಡಾ ನಿಂಗ ಓದುಲ್ಲೆಯಾ? ಎನ್ನಲ.

12. ಆಗ ಅವಕ, ತಂಗ್ಲುವ ಕುಲಿತು, ಈ ಒರಟೆ ಹ್ಲೇಗಿ ದಾಂದು ಆಲಿದು, ಅವಲನ ಹಿಡಿಪದುಗ ತೇಡಿದರು. ಆಲೆ ಪಜೆಗ ಅಂಜಿಯುಂಡು, ಅವಲನ ಬುಟ್ಟು, ಹೋಗಿ ಬುಟ್ಟರು.

13. ಹಿಂದೆ ಅವಕ, ಅವಲನ ಮಾತುನೊ ಸಿಕ್ಕಿಸುವ ಹೆಂಗೆ, ಪರಿಸಾಯರೋಗಿಯೂ, ಹೆರೋದ್ಯರೋಗಿಯೂ ಜೋಚಿ ಆವ, ಅವಲನ ಸಾರೆ ಕ್ಲೇಗಿದರು.

14. ಎವಕ ಬಂದು, ಗುರುವೇ! ನೀ ಸತ್ಯವತ್ತಲ; ದಾರಗೂ ಅಂಜುವವಲನಲ್ಲ; ಏಕಾಂದಲೆ ನೀ ಮನಿಚರ ವೊಗದಾಕ್ಸಣೆ ನೋಡದವಲ; ನಿಜಾಗಿ ದೇವರ ದಾರಿಯ ಬೋದಿಸುವವಲ; ಇದೆಲ್ಲಾವ ಎಂಗ ಆಲಿದೆಯೊಲ. ಅರಸಗ ತಲೆವರಿ ಕಟ್ಟುವದು ನಾಯ ವೋ? ಇಲ್ಲೆಯೋ? ಎಂಗ ಕೊಡುವದೋ? ಬೇಡವೋ? ಎಂದು ಅವಲಗ ಹ್ಲೇಗಿದರು.

15. ಆಲೆ, ಅವಲ ಅವಕರ ಕವಡ ಆಲಿದು, ನಿಂಗ ಎನ್ನ ಸೋದಿಸುವದೇಕ? ನಾಲ ನೋಡುವ ಹೆಂಗೆ ಒಂದು ಹಣವ ಎನ್ನ ಸಾರೆ ಹೊತ್ತು ಬಾರಿವಿ! ಎನ್ನಲ.

16. ಅವಕ ಹೊತ್ತು ಬಂದರು. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕರ, ಈ ತಲೆಯೂ ಈ ಮುದ್ರೆಯೂ ದಾರದು? ಎನ್ನಲ; ಅವಕ ಅದು ಕೈಸ ರನದು ಎಂದರು.

17. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕರ, ಕೈಸರನವೆಯ ಕೈಸರಗ, ದೇವ ರವೆಯ ದೇವರುಗ ಸಲ್ಲಿಸಿವಿ ಎನ್ನಲ. ಅವಕ ಅವಲನ ಕುಲಿತು ಬಲೂ ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟರು.

18. ಹಿಂದೆ, ಸದ್ದುಕಾಯರು ಅವಲನ ಸಾರೆ ಬಂದರು; ಎ ವಕ ಸತ್ತವಕ ತಿರಿಗಿ ಜೀವ ಆಗಿ ಎಬ್ಬದಿಲ್ಲೆ ಎಂಬವಕ.

19. ಎವಕ ಗುರುವೇ! ಒಬ್ಬನ ಅಣ್ಣ ಕೂಸಿಲ್ಲದೆ, ತನ್ನೆಂಡರ ಬೀತೂಟು ಸತ್ತೋಲೆ, ಅವನ ತಮ್ಮ ಅವ್ವವ ಕೂಡಿ, ತನ್ನಣ್ಣಗ ಬಿತ್ತುಟ್ಟು ಮಾಡ ಬೇಕೊಂದು ಮೋಸೆ ಎಂಗಗ ಬರೆದಿದ್ದನೆ.

20. ಇತ್ತೆ ಹಡೋನೆ, ಳ್ಳವು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿಯರು ಇದ್ದರು. ತಲೆಯವಂ ಒಬ್ಬವ್ವ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತೋದಂ.

21. ಎರಡನೆಯವಂ ಅವ್ವವ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತೋದಂ. ಮೂರನೆಯವಂನೂ ಅತ್ತೆಯೇ [ಸತ್ತೋದ್ದಂ].

22. ಳ್ಳವು ಳ್ಳವೂ ಅವ್ವವ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ಕಾಲಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತೋದರು. ಎಲ್ಲಾಗೂ ಹಿಂದಾಡು ಆ ಹೆಮ್ಮಾತಿನೂ ಸತ್ತೋದಂ.

23. ಅತ್ತೆಯಾಲೆ, ಸತ್ತವಕ ಮಲಿಚಿ ಜೀವಾಗಿ ಎಬ್ಬನೆಗ, ಅವ್ವ ಅವಕರೊಣ್ಣಿಗೆ ಏಯವಂಗೆ ಹೆಂಡರಾಗಿದ್ದವ್ವಾ? ಏಕಾಂದಲೆ ಳ್ಳವು ಳ್ಳವೂ ಅವ್ವವ ಕೂಡಿದ್ದರೆ ಎಂದರು.

24. ಆಗ ಯೇಸು, ಅವಕರ, ನಿಂಗ ವೇದವಾಕ್ಕುಣ್ಣಿವೂ, ದೇವರ ಬಲವವೂ ಆಲಿಯದೆ ಅಲ್ಲವಾ ತಸ್ವಿ ಹೋಪವಕರಾಗಿದ್ದೀ!

25. ಸತ್ತವಕ ತಿರಿಗಿ ಜೀವ ಆಗಿ ಎದ್ದ ಮೇಲೆ, ಅವಕ ಕೊಂಬದೂ ಇಲ್ಲೆ; ಕೊಡುವದೂ ಇಲ್ಲೆ. ಅವಕ ಮೇಲೊಣ್ಣಕದೊ ಇಬ್ಬ ಜಮಗಾರರು ಮಾಕೆ ಇದ್ದಾಟಿ.

26. ಆಲೆ ಸತ್ತವಕ ತಿರಿಗಿ ಎದ್ದಾರಾಂಬದುನ ಕುಲಿತು, ಮೋಸೆಯ ಪಸ್ತುಕದೊ, ಪೊದೆಯ ಕುಲಿತು ಹ್ಲೇಗುವ ಎಡೆಯೊ, ದೇವರು ಅವಂಗೆ “ನಾಂ ಅಬ್ರಹಾಮನ ದೇವರೂ ಇಸಾಕಲನ ದೇವರೂ ಯಾಕೋಬನ ದೇವರೂ” ಎಂದು ನುಡಿದು ಹ್ಲೇಗಿಬ್ಬದುನ ನಿಂಗ ಓದುಲ್ಲೆಯಾ?

27. ಅವಂ ಸತ್ತವಕರ ದೇವರಲ್ಲ, ಬದುಕಿಬ್ಬವಕರ ದೇವರಾಗಿದ್ದನೆ. ಇತ್ತೆ ಹಡುವದುನೆಂದ ನಿಂಗ ಬಲೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ಯಾಲಿ ಎನ್ನಂ.

28. ಆಗ ಸಾಸ್ತರಿಗೊಣ್ಣಿ ಓಣ್ಣಿ ಒಬ್ಬಂ ಬಂದು, ಅವಕ ತರ್ಕ ಮಾಡುವದುನ ಕ್ಲೇತು, ಅವಂ ಅವಕಗ ಒಳ್ಳೆಂಗೆ ಜವಾಬು ಕೊ

ಟ್ಟಿದುನ ಅಲಿದು, ಅವಲನ, ಎಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಳೆಗೊಟ್ಟು ಓಗೆ ಮೊದಲಾ
ವದು ಕಟ್ಟಳೆ ಏಯದು? ಎಂದು ಕ್ಷೇತಲ.

29. ಅದುಗ ಯೇಸು, ಇಸ್ರಯೇಲೇ! ಕ್ಷೇ! ನಂಗ ದೇವರಾದ
ಕರ್ತಲ ಒಬ್ಬನೇ ಕರ್ತಲ.

30. ನೀ ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಕರ್ತಲನ, ನಿನ್ನ ಮುಳು ಇರುದ
ಯಾಂದವೂ, ನಿನ್ನ ಮುಳು ಪೆರಣಾಂದವೂ, ನಿನ್ನ ಮುಳು ಬುದ್ದಿಂ
ದವೂ, ನಿನ್ನ ಮುಳು ಬಲಾಂದವೂ ಗವ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂಬದೇ
ಮೊದಲನೇ ಕಟ್ಟಳೆ.

31. ನಿನ್ನ ನೆರೆಯವನ ನಿನ್ನ ಮಾಕೆಯೇ ಗವ ಮಾಡ ಬೇ
ಕೆಂಬದೇ ಎರಡಾವದು ಕಟ್ಟಳೆ; ಎವೇಂದ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಳೆ ಬೇರೊಂ
ದೂ ಇಲ್ಲೆ, ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಲ.

32. ಆಗ ವೇದಸಾಸ್ತರಿ, ಗುರುವೇ! ನಿಜಾಗಿ ನೀ ಹ್ಲೇಗಿದ್ದು
ಸರಿ! ದೇವರು ಒಬ್ಬಲ ತಾಲ, ಅವಲ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಬ್ಬಲ ಇಲ್ಲೆ.

33. ಅವಲನ ಮುಳು ಇರುದಯಾಂದವೂ, ಮುಳು ಬುದ್ದಿಂ
ದವೂ, ಮುಳು ಬಲಾಂದವೂ ಗವ ಮಾಡಿ, ನೆರೆಯವಲನ ತನ್ನ
ಮಾಕೆಯೇ ಗವ ಮಾಡುವದು, ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ವಾಂಗ ದಹನ ಬಲಿ
ಗೊಂಡವೂ, ಹಲಿಗೊಂಡವೂ, ಅಪ್ಪಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದದಾಗಿ ಹಡದೆ
ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

34. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಲ ವಿವೇಕಾಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದುನ
ನೋಡಿ, ನೀ ದೇವರ ರಾಜ್ಯಗ ದೂರವಾದವಲನಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಲಗ
ಹ್ಲೇಗಿದಲ. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಏಯವಲನಾಲೆಯೂ, ಏಯದೊಂದು
ಕೇಳಿಯೂ, ಅವಲನ ಕ್ಷೇಪದುಗ ದೈರಿಯ ಮಾಡುಲ್ಲೆ.

35. ಯೇಸು, ದೇವರ ಗುಡಿಯೊ ಉಪದೇಸ ಮಾಡಿಯುಂ
ಡಿಬ್ಬನೆ, ಮಲಿುತ್ತರಾಗಿ, ಕ್ರಿಸ್ತಲ ದಾವೀದಲನ ಮಾತೀಂದು, ಸಾಸ್ತಿ
ರಿಗೊಟ್ಟ ಹ್ಲೇಗುವದು ಎತ್ತತೆ?

36. "ನಾಲ ನಿನ್ನ ಹಗೆಗಾರರ, ನಿನ್ನ ಪಾದ ಕ್ಷೇಯೆ ಮಾಡು
ವನೆಗಟ್ಟ, ನೀ ಎನ್ನ ಬಲಸರಿಯೊ ಕುಳಿದೂಳೊಂದು, ಕರ್ತಲ,

ಎನ್ನ ಕರ್ತೃಗಳ ಹೆಣ್ಣಿಗಿದಲ" ಎಂಬದಾಗಿ ದಾವೀದಲ ತಾನೇ ಪರಿ ಸುದ್ದಾತ್ಮದಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿಗಿದ್ದನಲ.

37. ದಾವೀದಲ ತಾನೇ ಅವಲನ ಕರ್ತೃಲಂದು ಕೂರಸಿ ದ್ದನಲ; ಅತ್ತಿಯಾಲೆ ಅವಲ ಅವಲನ ವಾತಿಯಾಗಿಬ್ಬದು ಎತ್ತತೆ? ಂದು ಅವಕಗ ಹೆಣ್ಣಿಗಿದಲ. ಅನೇಕ ಜನ ಅವಲನ ಉಪದೇಸವ ಸಂದೋಸಾಂದ ಕ್ಷೇತರು.

38. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ ತನ್ನ ಬೋದನೆಯೋಗ್ಗೆ, ಉದ್ದ ಕುಪ್ಪಚ ಇಕ್ಕಿಯುಂಡು ಸುತ್ತುವದುಗೂ, ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿಯೊ ಸರಣ ಮಾಡಿಸೋದುಗೂ,

39. ಸಬೆಗುಡಿಯೊ ಮೊಕ್ಕವಾದ ಪೀಟಗೊ ಬ್ಬಾಯಿ ಕುಳಿ ಬದುಗೂ, ಬಿರುಂದುನೊ ಮೊಕ್ಕವಾದ ಎಡೆಗೊ ಬ್ಬಾಯಿ ಇಬ್ಬ ದುಗೂ, ಆಸೆ ಮಾಡಿ, ಮುಂಡೆಯರು ಮನೆಗ್ಗುವ ತಿಂದ್ಲಾಕಿ,

40. ಹೆಣ್ಣಿಗ, ಉದ್ದವಾದ ಹರಕೆ ಮಾಡುವ, ಸಾಸ್ತಿರಿಗೊವ ಕುಲಿತು, ನಿಗೆಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ; ಎವಕ ಅಪ್ಪಲಿ ದಂಡನೆ ತೀ ವುಫ ಹೊಂದಿಯಾಲಿ, ಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗಿದಲ.

41. ಹಿಂದೆ ಯೇಸು ಕಾಣಿಕೆ ಪೆಟ್ಟಿಗ ಇದುರಾಗಿ ಕುಳಿದೂಂ ಡು, ಕಾಣಿಕೆ ಪೆಟ್ಟಿಗ ಜನ ಹಣ ಹಾಕುವ ಮಾಡಿರಿಯ ನೋಡಿ ಯುಂಡಿದ್ದಲ. ಆಗ ಅನೇಕ ಐಸುವರಿಯವತ್ತರು ಅಪ್ಪಲಿ ಹಾ ಕಿದರು.

42. ಆಗ ಒಂದು ಏಳೆ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಬಂದು, ಒಂದು ದುಗ್ಗಾ ಣಿಗ ಸರಿಯಾದ ಎರಡು ಕಾಸು ಹಾಕಿದ್ದ.

43. ಆಗ ಅವಲ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರ ತನ್ನ ಸಾರೆ ಕೂರಸಿ, ಕಾ ಣಿಕೆ ಪೆಟ್ಟಿಗ ಹಣ ಹಾಕಿದವಕರೆಲ್ಲಾಂದವೂ, ಀ ಏಳೆ ಮುಂಡೆಗಿಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿದ್ದ ವೆ ಂದು ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹೆಣ್ಣಿಗಿನೆ.

44. ಏಕಾಂದಲೆ, ಅವಕರೆಲ್ಲಾ ತಂಗಗ ಹಡುವ ಜಾಸ್ತೀಂದ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿದ್ದಾಲಿ; ಆಲೆ ಎವ್ವ ತನ್ನ ಕೂಲಿತೇಂದ, ತನಗ್ಗಟ್ಟ ದು ಮುಚ್ಚೂಡೂ, ತನ್ನ ಬೀವನ ಎಲ್ಲಾವ, ಹಾಕಿದ್ದ ವೆ ಎನ್ನಲ.

13. ಸಂದಿ.

1. ಅವಂ ಗುಡೀಂದ ಕಡೆದೊಪನೆ, ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರೊಣ್ಣೆಗೆ ಒಬ್ಬಂ, ಅವಂನ ಗುರುವೇ! ನೋಡು! ಎತ್ತಾವ! ಕಲ್ಲುಗೊಣ್ಣೆ ಎತ್ತಾವ! ಕಟ್ಟಡ ಎನ್ನಂ.

2. ಯೇಸು ಅವಂಗೆ ಮಲುತ್ತರಾಗಿ ಈ ದೊಡ್ಡ ಕಟ್ಟಡಗ್ಗುವ ನೋಡಿರೆಯಲ್ಲವಾ? ಆಲೆಯೂ, ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕಲ್ಲೊದಗ ಹಡದ ಹೆಂಗೆ, ಇಡಿತ್ತಾಕದೆ ಇಬ್ಬದಿಲ್ಲೆ ಎನ್ನಂ.

3. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಒಲೀವ ಕಂಬೆ ಒದಗ, ದೇವರ ಗುಡಿಗ ಇದುರಾಗಿ ಕುಳಿದೊಂಡಿಬ್ಬನೆಗ, ಪೇತ್ರಂ, ಯಾಕೋಬಂ, ಯೋಹಾನ್, ಅಂದ್ರೆಯಂ ಅವಂನ ಸಾರೆ ಬಂದು,

4. ಎವೆ ಆಪದೇಗ್ಗುವ? ಎವೆ ಎಲ್ಲಾ ಈಡೇಲಿವ ಕಾಲಗ ಅಡಯಾಳ ಏನ? ಎಂಗಗ ಹ್ವೇಗೊಂದು, ಅಂದರಂಗವಾಗಿ ಅವಂನ ಕ್ವೇತರು.

5. ಯೇಸು ಅವಂಗೆ, ಹ್ವೇಗುವದುಗ ತೊಡಂಗಿದ್ದೇನಾಂದ ಲೆ:—ನಿಂಗ್ಗುವ ದಾರೂ ಮೋಸ ಮಾಡದ ಹೆಂಗೆ ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ!

6. ಏಕಾಂದಲೆ ಅನೇಕ್ವಾ ಎನ್ನೆಸರುನೊ ಬಂದು, ನಾಂ ತಾಂ ಕ್ರಿಸ್ತಾಂದು ಹ್ವೇಗಿ, ಅನೇಕ್ವಾ ತೆಂದಿ ಹೋಪ ಹೆಂಗೆ ಮಾಡಿಯಾಲಿ.

7. ಜಗ್ಗುವವೂ, ಜಗ್ಗುದ ಸುದ್ದಿಯವೂ ಕ್ವೇಪನೆಗ, ನಿಂಗ ಕಲಂಗ ಬೇಡ! ಎವೆ ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗ ಬೇಕು; ಆಲೆಯೂ, ಆಗ ತಾನೇ ಮುಡಿವು ಬಾರ.

8. ಏಕಾಂದಲೆ, ಜನಗ ಬಿರೋದವಾಗಿ ಜನವೂ, ರಾಜ್ಯಗ ಬಿರೋದವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವೂ, ಎಲ್ಲರ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಡೆಯೊ ಬೂಮಿ ಅದಲಿರ; ಹಂಜ ಕಾಲಗೊಣ್ಣೆ ಬಂದರ. ಎವೆ ಬೇನೆಗೊಣ್ಣೆ ತೊವಕ.

9. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ! ಏಕಾಂದಲೆ, ನಿಂಗ್ಗುವ ನಾಯವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಕೂಟದವಕಗ ಒಪ್ಪಿಸಿಯಾಲಿ; ಸಬೆ ಗುಡಿ ಬ್ಬಾಯಿ, ನಿಂಗ್ಗುವ ಹುಯಿದಾಲಿ. ನಿಂಗ ಎನ್ನ ಪತ್ತಿ, ಳ್ಲಂ

ಬವಕಗೂ, ಅರಸುಗೋಗೂ ಮುಂದಾಡು, ಅವಕಗ ಸಾಕಿಚೆ ಯಾಗಿ ಬಂದು ನಿದ್ದಾಟಿ.

10. ಇದಲ್ಲದೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ವೊದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನಗ ಸಾಟಿ ಬೇಕು.

11. ಆಲೆ ಅವಕ ನಿಂಗ್ಗುವ ಕೂಟೆ ಹೋಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಡು ವನೆ ನಿಂಗ ಏನ ಮಾತಾಡುವದೆಂದು ಅಂಗಲಾಪು ಪಟ್ಟು, ಆಲೋ ಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಡಿವಿ; ಆ ಮಣಿಜಾಮದೊ ನಿಂಗಗ ತಂದದು ಏನ ವೋ? ಅದುನ ತಾಂ ಮಾತಾಡಿವಿ; ಏಕಾಂದಲೆ, ಮಾತಾಡುವವಕ ನಿಂಗಲ್ಲ, ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನೇ [ಮಾತಾಡುವವಂ].

12. ಅಣ್ಣತಮ್ಮ, ತನ್ನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮನವೂ, ಅಪ್ಪ ತನ್ನ ಮಾ ತಿನವೂ ಸಾವುಗ ಒಪ್ಪಿಸಿಯಾಟಿ. ಮಕ್ಕ ತಂಗ್ಗುವ ಹೆತ್ತವಕಗ ಬಿರೋದವಾಗಿ ಎದ್ದು, ಅವಕರ ಸಾವುಗ ಒಪ್ಪಿಸಿಯಾಟಿ.

13. ಎನ್ನೆಸರುಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾಂದವೂ ಹಗೆ ಪಟ್ಟಾಟಿ. ಆಲೆ ಮುಡಿವುಗಟ್ಟ ತಾಳಿಯುಂಬವಂ ಏಯವನೋ, ಅವನೇ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದಿನಂ.

14. ಇದಲ್ಲದೆ ನಾಸ ಮಾಡುವ ಅಸಂಗಿಯವಾದದ್ದು, ಬರ ಬಾರದ ಎಡೆಯೊ, ನಿದ್ದಿಬ್ಬದುನ ನಿಂಗ ಕ್ಷಾಂಬನೆಗೆ—ಓದುವವಂ ಆಲೊದೊಳ್ಳಲಿ!—ಯೂದಾಯದೊ ಇಬ್ಬವಕ ಬೆಟ್ಟುಗೋಗ ಓಡಿ ಹೋಗಲಿ!

15. ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬವಂ, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಎಲಿಗಿ ಹೋಗ ದೆಯೂ, ತನ್ನ ಮನೇಂದ ಏನವಾಲೆಯೂ, ಎತ್ತುವದುಗ ಓಗಿ ಹೋಗದೆಯೂ,

16. ಹೊಲದೊ ಇಬ್ಬವಂ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಯ ಎತ್ತಿಯುಂಡೋ ಪದುಗ ಹಿಂದಿರಿಗಿ ಬಾರದೆಯೂ [ಓಡಿ ಹೋಗಲಿ!]

17. ಆ ಜಿನಗೊ ಓಗಿ ಬಸುರಿಯರುಗೂ, ವೊಲೆ ಕೊಡು ವವಕಗೂ ಅಯ್ಯೊಂದಾಗಿ ಹೋರ.

18. ನಿಂಗೋಡಿಗಿ, ಕೊಲಿವು ಕಾಲದೊ ಆಗದ್ದೆಂಗಿ ಹರಕೆ ಮಾಡಿವಿ.

19. ದೇವರು ಉಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ಸೃಷ್ಟಿಯ ತೊವಕಾಂದ ಇನ್ನುಗಟ್ಟ ಉಟ್ಟಾಗದದೂ, [ಇನ್ನು ಮೇಲೆ] ಉಟ್ಟಾಪದುಗ ಇಲ್ಲದದೂ, ಆಗಿ ಹಡುವ ಪಾಡು, ಆ ಜಿನಗೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಟ್ಟರ.

20. ಬೈಯ ಕರ್ತಂ ಆ ಜಿನಗ್ಗುವ ಕುಟುಕದಿದ್ದಲೆ, ಒಬ್ಬಂ ನಾಲೆಯೂ ಉಟ್ಟಿಯಿಡುಳ್ಳಾಟಿಂ. ಆಲೆ, ತಾಂ ತಿರಿದೆತ್ತಿಯುಂಡವ ಕಗಾಗಿ, [ಕರ್ತಂ] ಆ ಜಿನಗ್ಗುವ ಕುಟುಕಿದ್ದನೆ.

21. ಆಗ ದಾರಾಲೆಯೂ ನಿಂಗಗ ಕ್ರಿಸ್ತಂ ಎದಗೇ ಇಲ್ಲಿದ್ದನೆ, ಅದಗೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದನೆ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿಲೆ ನಂಬಬೇಡಿವಿ!

22. ಏಕಾಂದಲೆ, ಕಳ್ಳ ಕ್ರಿಸ್ತರೂ, ಕಳ್ಳ ಪ್ರವಾದಿಗ್ಗೊಟ್ಟಿದ್ದು, [ತಂಗಿಂದ] ಆಪದಾಲೆ, [ದೇವರು] ತಿರಿದೂಂಡವಕರವೂ ಕೂಡ ಮೋಸಗ ಉಳ್ಳಡಿಸುವದುಗ ತಕ್ಕ ಅಡೆಯಾಳಗ್ಗುವವೂ, ಅದಿಸೆಯ ಕಾರಿಯಗ್ಗುವವೂ ತೋರಿಸಿಯಾಟಿ.

23. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ! ಎದಗೇ ನೋಡಿವಿ! ನಾಂ ಎಲ್ಲಾವ ಮುಂದಾಡೇ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿಯುಟ್ಟಿದ್ದೆಂ.

24. ಇದಲ್ಲದೆ ಆ ಜಿನಗೊಟ್ಟಿಗೆ, ಆ ಕಸ್ತಿ ಆದದುಗ್ಗಿಂದೆ, ಹೊತ್ತು ಕ್ಲತ್ತಲಾರ; ತಿಂಗ್ಗುವ ತನ್ನ ಬ್ಲೇಚಲ ಕೂಡ.

25. ನಚ್ಚೇತ್ರಗೊಟ್ಟಿ ಬಾನೂಂದ ಬ್ಬುದ್ದೋರೂ; ಬಾನುನೂ ಹಡುವ ಬಲಗೊಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಹೋರೂ.

26. ಆಗ ಮನಿಚಂನ ಮಾತಿ, ಬಲೂ ಬಲಾಂದವೂ ಮಯಿ ಮೇಂದವೂ ಮಂಜುನೂ ಬಪ್ಪದುನ ಕಂಡಾಟಿ.

27. ಆಗ ಅವಂ ತನ್ನ ಜಮಗಾರರ ಕ್ಲೇಗಿ, ತಾಂ ತಿರಿದೆತ್ತಿಯುಂಡವಕರ, ಬೂಮಿಯ ಕಡಸಿ ಮೊನೆಂದ, ಬಾನುನ ಕಡಸಿ ಮೊನೆಗಟ್ಟ, ನಾಕು ದಿಕ್ಕೂಂದವೂ ಒಟ್ಟುಗೂಟೆನಂ.

28. ಅತ್ತಿಮರಾಂದ ಒರಟ ಕತ್ತೂಳ್ಳಿವಿ! ಅದುನ ಕೊಂಜು ಇನ್ನೂ ಏತಾಗಿ ಹಟ್ಟು, ಎಲೆಗೊಟ್ಟಿ ಏಗುವನೆ, ಬೇಸಗೆ ಕಾಲ ಸಾರೆ ಆತೂಂದು ಆಲಿದೂಂಡಾಟಿ ಅಲ್ಲವಾ!

29. ಅತ್ತೆಯೇ ನಿಂಗೂ, ಎವೆ ಆಪದುನ ಕ್ಷಾಂಬನೆ, [ಮನಿ ಚಲನ ಮಾತಿ] ಸಾರೆ ಇದ್ದನೆ, ಬಾಗಿಲುನೊವೇ ಇದ್ದನೆಂದು ಆಲೊದೊಳ್ಳಿವಿ!

30. ಇದೆಲ್ಲಾ ನೆರವೇರುವನೆಗಟ್ಟ, ಈ ಕೊಲ ಇಲ್ಲದಾಗಿ ಹೋಪದಿಲ್ಲೆಂದು, ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ.

31. ಬಾನೂ, ಭೂಮಿಯೂ ಅಯಿದೊಲೆಯೂ, ಎನ್ನ ಮಾತುಗೊ ಅಯಿದೊಪದಿಲ್ಲೆ.

32. ಆ ಜಿನವ ಕುಲೊತೂ, ಆ ಗ್ಲಯಿಗೆಯ ಕುಲೊತೂ, ತಂದೆ ಅಲ್ಲದೆ ಏಯವನೂ ಆಲೊಯಲ; ಮೇಲೊಲಕದೊ ಇಬ್ಬ ಜಮಗಾರರೂ ಆಲೊಯರು; ಮಾತಿನೂ ಆಲೊಯಲ.

33. ಆ ಕಾಲ ಷ್ಠಗುವ ಬಂದರಾಂದು ನಿಂಗ ಆಲೊಯದದು ನೆಂದ, ನೋಡಿಯುಳ್ಳಿವಿ, ಎಚ್ಚಲೊಕೆಯಾಗಿದ್ದು ಹರಕೆ ಮಾಡಿವಿ!

34. ಇದು, ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬುಟ್ಟು, ಅನ್ಯದೇಸದೊ ಒಕ್ಕಲಿ ಬ್ಬದುಗ ಹೋದ ಒಬ್ಬಲ ಮನಿಚಲ, ತನ್ನ ಊಳಿಯಕಾರರುಗ ಅದಿ ಕಾರ ಕೊಟ್ಟು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಲಗ ಅವಲನವಲನ ಗೆಲಸವ ನೇಮಿಸಿ, ಬಾಗಿಲು ಕಾಪವಲನವೂ ಎಚ್ಚ ರಿಕೆಯಾಗಿರ ಬೇಕೊಂದು ಉತ್ತರ ಮಾಡಿದ ಹೆಂಗೆ ಹಡದೆ.

35. ಇತ್ತೆ ಹಡುವದುನೆಂದ, ಮನೆಯ ಎಜಮಾನ, ಸಂದೊತ್ತನೊವೋ? ನಡುಜಾಮದೊಲೆಗೊಯೋ? ಕೊಲಯಿ ಕೂಗುವನೆ ಗವೋ? ಒಲೊಕ್ಕೆದೊಲೆ? ಎಗ್ಗುವ ಬನ್ನನಾಂದು ನಿಂಗ ಆಲೊಯಿ.

36. ಆದದುನೆಂದ ಅವಲ ಪಕ್ಕನ ಬಂದು, ನಿಂಗ್ಗುವ ಒಲಿಗುವವಕರಾಗಿ ಕಂಡಿಡಿಯದ್ದೆಂಗೆ, ಎಚ್ಚ ರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ;

37. ಬೈಯ ನಾಲ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗುವದುನ ಎಲ್ಲಾಗೂ ಹ್ಲೇಗಿನೆ--ಎಚ್ಚ ರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ!

14. ಸಂದಿ.

1. ಎರಡು ಜಿನ ಆದ ಮೇಲೆ, ಹ್ಲಯಿ ಇಲ್ಲದ ದೊಟ್ಟಿಗ್ಲವ ತಿಂಬ ಪಸ್ಕ ಹಬ್ಬ ಬಂದ. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ವೂಜಾರಿಯರೂ, ಸಾಸ್ತಿ ರಿಗ್ಲೊವೂ, ತಂಗ ಅವಲನ ತಂದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿತು ಕೊಬ್ಬದು ಎತ್ತ ತೇಂದು ಬಗೆ ತೇಡಿದರು.

2. ಆಲೆಯೂ, ಜನಗ್ಲೊಗೆ ಕಲಾಂಗ ಆಗದ ಹೆಗೆ, ಹಬ್ಬ ದೊ ಬೇಡ ಎಂದರು.

3. ಹಿಂದೆ ಅವಲ ಬೆತಾನ್ಯದೊ, ಕುಸ್ವರೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಸೀ ಮೋನನಲ ಮನೆಯೊ ಇದ್ದು, ತೀನಿಗ ಕುಳಿದಿಬ್ಬನೆ, ಬಲೂ ಬೆಲೆ ಯುಳ್ಳ ಜಟಾಮಾಂಸಿ ತೈಲದ ಬರಣಿಯ ಬೀತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹೆಮ್ಮಾ ತಿ ಬಂದು, ಆ ಬರಣಿಯ ಒಡೆತು [ತೈಲವ] ಅವಲನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅಟ್ಟಿದ್ದ.

4. ಆಲೆ ಜೋಚಿ ಆ ತಂಗ್ಲೊಗೆ ಸಲಿತೊಂಡು, ಈ ತೈಲವ ಇತ್ತೆ ನಸ್ಸ ಮಾಡವದೇನಗ?

5. ಅದುನ ಮುನ್ನೂರು ಹಣಗೂ, ಹೆಚ್ಚುನ ಬೆಲೆಗ ಮಾಲಿ, ಬಡವರುಗ ಕೊಡಾಕಾಗಿ ಹಟ್ಟದೆ ಎಂದ್ಲೊಗೆ, ಅವ್ಲವ ಕುಲಿತು ಜಲಿತಿದರು.

6. ಆಲೆ ಯೇಸು, ಅವ್ಲವ ಬುಟ್ಟು ಬುಡಿವಿ! ಅವ್ಲವ ಏಕ ತೊಂದಾರ ಪಡಿಸಿಯಾಲಿ? ಅವ್ಲ ಎನಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದವೆ.

7. ಏಕಾಂದಲೆ, ಬಡವರು ಏಗ್ಲೊ ನಿಂಗೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಾಲಿ; ನಿಂಗಗ ಮನಸ್ಸಡುವನೆ ಎಲ್ಲಾ, ನಿಂಗ ಅವಕಗ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಾಕು; ಆಲೆ ನಾಲ ನಿಂಗೊಂದಿಗೆ ಏಗ್ಲೊ ಇರ ಹೋಪದಿಲ್ಲೆ.

8. ಅವ್ಲ ತನ್ನೆಂದಾಪದುನ ಮಾಡಿದ್ದವ್ಲೆ. ಹ್ಲೊಪದುಗಾಗಿ ಎನ್ನ ಸರುವಲುಗ ಮುಂದಾಡೇ ತೈಲ ಹೂಸಿದ್ದವ್ಲೆ.

9. ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ ಸರುವ ಲೋಕದೊ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಸಾರಿರ
ವೊ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಎವ್ವ ಮಾಡಿದ್ದನವೂ, ಎವ್ವವ ನೆನಪುಗಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿ
ಯಾಱಿಾಂದು, ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಂ.

10. ಆಗ ಹನ್ನೆರಡ್ಡಾದ್ಲೋಗೆ ಒಬ್ಬಂನಾದ, ಯೂದಾ ಇಸ್ಕಾ
ರಿಯೋತನೆಂಬವಂ, ಅವಂನ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯರುಗ ಹಿಡಿತು
ಕೊಡುವದುಗಾಗಿ, ಅವಕರ ಸಾರೆ ಹೋದಂ.

11. ಅವಕ ಅದುನ ಕ್ಲೇತು ಸಂದೋಸ ಪಟ್ಟು, ಅವಂಗ ಹಣ
ತನ್ನನೆಯೊಂ ಎಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವಂ ಅವಂನ ಹಿಡಿತು
ಕೊಡುವದುಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯ ನೋಡಿಯುಂಡೇ ಇದ್ದಂ.

12. ಪಸ್ಕವ ಬಲಿ ಕೊಡುವ, ಹ್ಲಯಿ ಇಲ್ಲದ ದೊಟ್ಟಿಯ
ಹಬ್ಬದ ಮೊದಲನೇ ಜಿನದೊ, ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರು, ನೀ ಪಸ್ಕವ
ತಿಂಬ ಹೆಗೆ ಎಂಗ ಎಲ್ಲಿಗ ಹೋಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡೋದೊಂದು
ಇದ್ದೆ, ಎಂದು ಅವಂನ ಕ್ಲೇತರು.

13. ಆಗ ಅವಂ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರೊಲೆಗೆ ಎರಡ್ಡಾಗ, ನಿಂಗ ಪ
ಟ್ಟಣಗೊಲೆಗೆ ಹೋಗಿವಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೀರಣಕ ಹೊತ್ತೊಂಡು ಬಪ್ಪ
ಒಬ್ಬಂ ಮನಿಚಂ ನಿಂಗಗ ಇದುರಾಗಿ ಬನ್ನನಂ ಅವಂನಿಂದಾಡು
ಹೋಗಿವಿ;

14. ಅವಂ ಎಲ್ಲಿಗ ಹುಕ್ಕನವೊ, ಆ ಮನೆಯ ಎಜಮಾನಗ,
ನಾಂ ಎನ್ನ ಸಿಸಿಯರೊಂದಿಗೆ ಪಸ್ಕವ ತಿಂಬದುಗ ತಕ್ಕ ತೀನಿಕೋ
ಣೆ ಎಲ್ಲಿಂದೂ, ಗುರು ಕ್ಲೇತನಾಂಬದಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿವಿ;

15. ಅವಂ ಸಾಮಾನುಗೊ ಬೀತಿಬ್ಬ ತಯಾರಾದ ದೊಡ್ಡ
ಮೇಲೈದ್ದೆ ಕೋಣೆಯ ನಿಂಗಗ ತೋರಿಸಿನಂ. ಅಲ್ಲಿ ನಂಗಗ ತ
ಯಾರ ಮಾಡಿವಿ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ ಕ್ಲೇಗಿದಂ.

16. ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರು ಕಡೆದು, ಪಟ್ಟಣಗ ಹೋಗಿ, ತಂ
ಗಗ ಅವಂ ಹ್ಲೇಗಿದ ಹೆಗೆಯೇ ಕಂಡು, ಪಸ್ಕವ ತಯಾರ ಮಾ
ಡಿರು.

17. ಸಂದೊತ್ತಾದದೆಮ್ಮನೆ ಅವಲ ಹನ್ನೆರಡ್ಡಾ ಒಂದಿಗೆ ಬನ್ನಲ;

18. ಅವಕ ಕುಳಿದು ತಿನ್ನೊಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಯೇಸು, ನಿಂಗೊಣ್ಣೆಗೆ ಒಬ್ಬಲ, ಎನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಿಮ್ಮವಲ, ಎನ್ನ ಹಿಡಿತು ಕೊಟ್ಟನಾಂದು ಸತ್ಯವಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಣೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲ.

19. ಆಗ ಅವಕ ದುಕ್ಕಪಟ್ಟು, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನಾಗಿ ನಾಲನಾ? ನಾಲನಾ? ಎಂದು ಅವಲನ ಕ್ಣೇತರು.

20. ಅದುಗ ಅವಲ ಅವಕರ, ಹನ್ನೆರಡ್ಡಾದೊಣ್ಣೆಗೆ ಎನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮುತ್ತಗ ಕೈ ಇಕ್ಕುವವನೇ ಆ ಮನಿಚಲ.

21. ಮನಿಚಲನ ಮಾತಿ ತನ್ನ ಕುಲಿತು ಬರೆದ್ದಡುವ ಪರಕಾರಗ ಹೋನಲ ಸರಿತಾಲ, ಆಲೆ ಏಯವಲ ಮನಿಚಲನ ಮಾತಿನ ಹಿಡಿತು ಕೊಟ್ಟನವೊ, ಆ ಮನಿಚಲನ ಗತಿ ಕೇಡು ಗೆಟ್ಟದು. ಆ ಮನಿಚಲ ಹುಟ್ಟದಿದ್ದಲೆ, ಅವಲಗ ಒಳ್ಳಿತಾಗಿ ಹಟ್ಟ ಎನ್ನಲ.

22. ಅವಕ ತಿನ್ನೊಂಡಿಬ್ಬನೆಗ, ಯೇಸು ದೊಟ್ಟೆಯ ಎತ್ತಿ ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ, ಮುಲಿತು, ಅವಕಗ ಕೊಟ್ಟು, ಈಸಿ ತಿನ್ನಿವಿ! ಇದು ಎನ್ನ ಸರುವಲು ಎನ್ನಲ.

23. ಆ ಮೇಲೆ ಬೋಗಣಿಯ ಎತ್ತಿ ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ, ಅದುನ ಅವಕಗ ಕೊಟ್ಟಲ; ಅವಕೆಲ್ಲಾ ಅದುನೊ ಕುಡಿತರು.

24. ಆಗ ಅವಲ ಅವಕಗ ಇದು ಎನ್ನ ನೆತ್ತರು, ಇದು ಕರ ಹಾರದ ನೆತ್ತರು, ಇದು ಅನೇಕ್ಕಾಗಾಗಿ ಬೀಯುವ ನೆತ್ತರು;

25. ನಾಲ ದೇವರ ರಾಜ್ಯದೊ ಹೊಸತ ಕುಡಿಪ ಆ ಜಿನಗಟ್ಟ, ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ರಸವ ನಾಲ ಇನ್ನು ಕುಡಿಪದಿಲ್ಲೆಂದು ನಿಜಾಗಿ ನಿಂಗಗ ಹ್ಣೇಗಿನೆ, ಎನ್ನಲ.

26. ಅವಕ ಕೀರ್ತನೆ ಹಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಒಲೀವ ಕಂಬೆಗೆ ಕಡೆ ದು ಹೋದರು.

27. ಆಗ ಯೇಸು ಅವಕಗ ನಿಂಗೆಲ್ಲಾ, ಇಂದಿರುನೊ ಎನ್ನ ಕುಲಿತು ಅನುವಾನ ಪಟ್ಟು ಹಿಂಜಾರಿಯಾಲಿ; ಏಕಾಂದಲೆ "ಕು

ಉಗಾರನ ಹುಯಿದನೆ, ಆಗ ಕುಱಿಗೊ ಚಿದರಿ ಹೋರೊ” ಎಂದು ಬರೆದಡದೆ;

28. ಆಲೆ ನಾಂ [ಸತ್ತು] ಲ್ಲದ್ದ ಮೇಲೆ ನಿಂಗಗ ಮುಂದಾಡು ಗಲಿಲಾಯಗ ಹೋನೇಂ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲಂ.

29. ಆಲೆ ಪೇತ್ರಂ ಎಲ್ಲಾವೂ ನಿನ್ನ ಕುಱಿತು ಅನುಮಾನ ಪಟ್ಟು ಹಿಂಜಾಱಿಲೆಯೂ, ನಾಂ ಹಿಂಜಾಱಿಲೆಂ ಎಮ್ಮನೆಗ,

30. ಯೇಸು ಅವಂಗೆ ಇಂದು, ಈ ಇರುನ್ನೊ, ಹೂಂಜಂ ಎರಡ್ಲುಟ್ಟು ಕೂಗುವನೆ ಮುಂದೆ, ನೀ ಮೂರುಟ್ಟು, ಎನ್ನ ಕುಱಿತು, ನಾಂ ಅವಂಗೆ ಆಲಿಯೆಂ ಎಂಬದಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿರೇಂದು, ನಿಜಾಗಿ ನಿನಗೆ ಹ್ಲೇಗಿನೆ ಎನ್ನಲಂ.

31. ಆಲೆ ಅವಂ, ನಾಂ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಾವದಾಗಿ ಹಟ್ಟಲೆಯೂ, ನಾಂ ನಿನ್ನ ಕುಱಿತು, ನಾಂ ಅವಂಗೆ ಆಲಿಯೆಂ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗುವದಿಲ್ಲೇಂದು, ಉಱಿದಿಯಾಗಿ ಹ್ಲೇಗಿದಲಂ; ಅದೇ ಪರಕಾರಂಗೆ ಅವಕೆಲ್ಲಾವೂ ಹ್ಲೇಗಿದರು.

32. ಹಿಂದೆ ಅವಕೆ ಗೆತ್ತೇಮನೆ ಎಂಬ ಎಡೆಗೆ ಬಂದರು; ಆಗ ಅವಂ ತನ್ನ ಸಿಸಿಯರುಗೆ ನಾಂ ಹರಕೆ ಮಾಡುವನೆಗಟ್ಟು, ನಿಂಗ ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿದೂಂಡಿರಿವಿ, ಎಂದ್ಲೇಗಿ,

33. ಪೇತ್ರನಂವೂ, ಯಾಕೋಬಂನವೂ, ಯೋಹಾನ್‌ನವೂ ಕೂಟಿಯುಂಡ್ಲೇಗಿ, ದಿಗಿಲ್ತಟ್ಟು, ಅಪ್ಪರ ಕಲಂಗಿ,

34. ಎನ್ನ ಪೆರಣ ಸಾವ ಹೆಂಗೆ ಬಲೂ ದುಕ್ಕ ತಟ್ಟೆದ್ಲಾಗಿ ಹಡದೆ; ನಿಂಗ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದು, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಿವಿ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ,

35. ಚಿಟೆಗೆ ದೂರ ಹೋಗಿ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಬ್ಬುದ್ದು, ಆಪದಾಲೆ ಆ ಗ್ಲಯಿಗೆ ತನ್ನಲ ಬುಟ್ಟು, ನೀಂಗುವದೂಂದು ಹರಕೆ ಮಾಡಿ,

36. ಅಪ್ಪಾ! ತಂದೆಯೇ! ನಿನ್ನೆಂದ ಎಲ್ಲಾ ಆರ, ಈ ಬೋಗಣಿಯ [ಕಸ್ತವ] ಎನ್ನೆಂದ ತೆಲಕು! ಎತ್ತತೆಯೂ, ಎನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಪರಕಾರ ಅಲ್ಲ, ನಿನ್ನ ಚಿತ್ತದ ಪರಕಾರ ಆಗಲಿ! ಎನ್ನಲಂ.

37. ಆ ಮೇಲೆ ಅವಂ ಬಂದು, ಅವಕ ಒರಗುವದುನ ಕಂಡು ಪೇತ್ರನ, ಸೀವೋನಾ! ಒಲಿಗಿರೆಯಾ? ಒಂದು ಗ್ಲಯಿಗಿಯಾಲೆ ಯೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿರಾಲ್ತಿಯಾ?

38. ನಿಂಗ ಸೋದನೆಗ ಓಗಾಗದ್ದೆಂಗೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು, ಹರಕೆ ಮಾಡಿವಿ! ಆತ್ಮಗ ಮನಸ್ವಡದೆ, ಆಲೆ ಸರುವಲುಗ ಬಲ ಎಟ್ಟೆ ಎನ್ನಲ.

39. ಅವಂ ತಿರಿಗಿ ಅತ್ತೋಗಿ, ಅದೇ ಮಾತುಗ್ಲೊವವೇ ಹ್ಲೇಗಿ, ಹರಕೆ ಮಾಡಿದಲ.

40. ಅವಂ ಮಲಿಚಿ ಬಪ್ಪನೆಗ, ಅವಕ ತಿರಿಗಿ ಒಲಿಗುವದು ನ ಕಂಡಲ; ಅವಕರ ಕಣ್ಣುಗ್ಲೊ ಬಾರ ಆಗಿ ಹಟ್ಟದುನೆಂದ, ಅವಂಗೆ ಎನ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವದೊಂದು, ಅಲಿಯದೆ ಇದ್ದರು.

41. ಅವಂ ಮೂರನೇ ಹುಟ್ಟು ಬಂದು, ಅವಕರ ಇನ್ನು ಒಲಿಗಿ ದಣುವಾರಿಸಿಯುಳ್ಳಿವಿ! ಇನ್ನೂ ಗನ; ಗ್ಲಯಿಗೇ ಬಂದ, ಎದಗೇ ಮನಿಚಲನ ಮಾತಿಲನ ಪಾಪಿಗ್ಲೊ ಕೈಗ ಒಪ್ಪಿಸಿಯಾಲಿ;

42. ಎದ್ದಿವಿ, ಹೋಪೊಲ! ಎನ್ನ ಹಿಡಿತು ಕೊಡುವವಂ ಎದಗೇ! ಸಾರೆ ಬಂದಿದ್ದಲನೆ ಎನ್ನಲ.

43. ಒಡನೇ, ಅವಂ ಇನ್ನೂ ಮಾತಾಡಿಯುಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಹನ್ನೆರಡ್ಲಾದೊ ಒಬ್ಬಲನಾದ ಯೂದಲ ಬನ್ನಲ; ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿ ಗ್ಲೊ ಕಡೇಂದವೂ, ವೇದಸಾಸ್ತಿರಿಗ್ಲೊ ಕಡೇಂದವೂ, ಮೊಕ್ಕಸ್ತರ ಕಡೇಂದವೂ, ಬಲೂಜನ ಕತ್ತಿಗ್ಲೊವೂ, ದೊಣ್ಣೆಗ್ಲೊವೂ ಹಿಡಿತೂಂ ಡು ಅವಂನೊಂದಿಗೆ ಬಂದರು.

44. ಇದಲ್ಲದೆ ಅವಲನ ಹಿಡಿತು ಕೊಡುವವಂ ನಾಲ ಏಯವಲನ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿನೆಯೊ ಅವಲತಾಲ ಅವಲ, ಅವಲನ ಹಿಡಿತು ಬದ್ರಾಗಿ ಕೂಟಿಯುಂಡ್ಲೋಗಿವಿ ಎಂದು, ಅವಕಗ ಆಡೆಯಾಳ ಹ್ಲೇಗಿ ಬೀತಿದ್ದಲ.

45. ಅವಂ ಬಂದದೆಮ್ಮನೆ, ಒಡನೇ ಅವಲನ ಸಾರೆ ಹೋಗಿ, ಗುರುವೇ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ ಅವಲಗ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿದಲ.

46. ಆಗ ಅವಕ ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ, ಅವಲನ ಹಿಡಿತರು.

47. ಆಲೆ ಒಂದಿಗೆ ನಿದ್ಧಿದ್ಧವಕರೋಗಿಗೆ ಒಬ್ಬಲ, ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯ ಊರಿ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯ ಳ್ಲವ ಹುಯಿದು, ಅವಲನ ಕಿವಿಯ ಬೆಟ್ಟೆ ಹಪಿತು ಬುಟ್ಟಲ.

48. ಆಗ ಯೇಸು ಮಲುತ್ತರಾಗಿ ಅವಕಗ, ಕಳ್ಳನ ಹಿಡಿಪ ದುಗ ಬಂದ ಹೆಗೆ, ಕತ್ತಿಗೊವೂ ದೊಣ್ಣೆಗೊವೂ ಎತ್ತಿಯುಂಡು ಬಂದಿರಾ?

49. ನಾಲ ಜಿನ ಜಿನ ಕಲಿಸಿಯುಂಡು, ನಿಂಗೊಂದಿಗೆ ಗುಡಿಯೊ ಇದ್ದೆಲ; ಆಗ ನಿಂಗ ಎನ್ನ ಹಿಡಿಪಿಲೆ, ಆಲೆಯೂ, ವೇದವಾಕ್ಕು ಇತ್ತೆ ನೆರೆವೇರುವದಾಗಿ ಹಡದೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

50. ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ಅವಲನ ಬುಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋದರು.

51. ಒಬ್ಬಲ ಜವ್ವಾನಿ, ಬುಲಿ ಉರುಗ ದುಪ್ಪಟೆಯ ಹೊತ್ತೊಂಡು, ಅವಲನ ಹಿಂದಾಡು ಹೋದಲ. ಅವಕ ಅವಲನ ಹಿಡಿತರು.

52. ಆಲೆ ಅವಲ ದುಪ್ಪಟೆಯ ಬುಟ್ಟೊಟು, ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಓಡಿ ಬುಟ್ಟಲ.

53. ಆಗ ಯೇಸುವ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯ ಸಾರೆ ಕೂಟಿಯುಂಡೊದರು; ಅವಲನ ಸಾರೆ ಮೊಕ್ಕವಾದ ಪೂಜಾರಿಗೊವೂ, ಮೊಕ್ಕಸ್ತರೂ, ಸಾಸ್ತಿರಿಗೊವೂ ಕೂಡಿ ಬಂದರು.

54. ಪೇತ್ರಲ, ದೂರಾಂದ ಅವನಿಂದಾಡು ಹೋಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯ ಮಟಗೊಗಿಗೆ ಬಂದು, ಓಲೆಯಕಾರರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿದು, ಕಿಚ್ಚುಕಾದೊಂಡಿದ್ದಲ.

55. ಆಗ ಮೊಕ್ಕವಾದ ಪೂಜಾರಿಗೊವೂ, ಮೊಕ್ಕಸ್ತರ ಕೂಟದವಕೆಲ್ಲಾವೂ, ಯೇಸುವ ಕೊಲ್ಲಿಸುವದುಗ, ಅವಲಗ ಬಿರೋದವಾಗಿ ಪುಯಿ ಸಾಕಿಚಿ ತೇಡಿದರು, ಆಲೆ ಸಿಕ್ಕುಲೆ.

56. ಏಕಾಂದಲೆ, ಅನೇಕಾ ಅವಲಗ ಬಿರೋದವಾಗಿ ಪುಯಿ ಸಾ ಕಿಚಿ ಹ್ಲೇಗಿದರು; ಆಲೆ ಅವಕರ ಸಾಕಿಚಿ ಒಂದಗೊಂದು ಸರಿಪಡುಲೆ;

57. ಆಗ ಜೋಚಿ ಆ ಳ್ಲದ್ದು, ಅವಲಗ ಬಿರೋದವಾಗಿ ಪುಯಿ ಸಾಕಿಚಿ ಹ್ಲೇಗಿ,

58. ಎವಲ, ನಾಲ ಕೈಗಲಸಾಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಈ ಗುಡಿಯ ಇಡಿ ತೂಟು, ಮೂರು ಜಿನದೊ ಕೈಗಲಸವಲ್ಲದ ಬೇರೊಂದನ ಕಟ್ಟಿ ನೇಂದು ಹ್ಲೇಗಿದ್ದುನ, ಎಂಗ ಕ್ಲೇತಿದ್ಲೆಯೊ ಎಂದರು;

59. ಆಗೂ, ಅವಕರ ಸಾಕಿಚಿ ಒಂದಗೊಂದು ಸರಿಪಡುಲೆ.

60. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿ ಳ್ಲದ್ದು, ನಡುವೆ ನಿದ್ದು, ಯೇ ಸುಗ, ನೀ ಎನೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವದಿಲ್ಲೆಯಾ? ಎವಕ ನಿನಗ ಬಿ ರೋದವಾಗಿ ಸಾಕಿಚಿ ಹ್ಲೇಗುವದೇನಾಂದು ಕ್ಲೇತಲ.

61. ಆಲೆ ಅವಲ ಒಂದೂ ಉತ್ತರ ಹ್ಲೇಗದೆ, ಸಪೇನಿದ್ದಲ. ತಿರಿಗಿ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿ, ನೀ ಕೊಂಡಾಡ ತಕ್ಕ [ದೇವರ] ಮಾತಿ ಯಾದ ಕ್ರಿಸ್ತನಾಗಿದ್ದೆಯಾ? ಎಂದು ಅವಲನ ಕ್ಲೇತಲ.

62. ಅದುಗ ಯೇಸು, ಹಾಲ! ನಾ ಆತ್ತಿಯೇ ಆಗಿದ್ದೆಲ; ಇದ ಳ್ಲದೆ ಮನಿಚಲನ ಮಾತಿ, ಸರುವ ಬಲವುಳ್ಳವಲನ ಬಲಸರಿಯೊ ಕು ಳಿದೂಂಡಿಬ್ಬದುನವೂ, ಬಾನುನ ಮಂಜುನೊ ಬಪ್ಪದುನವೂ, ನಿಂಗ ಕಂಡಾಲ್ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದಲ.

63. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿ, ತನ್ನ ಬಟ್ಟಿಗ್ಲುವ ಹಲಿತೂಂಡು, ಇನ್ನು ನಂಗಗ ಸಾಕಿಚಿ ಏತಗ?

64. [ದೇವ] ದೂಸಣಿ ಮಾಡಿದ್ದುನ ಕ್ಲೇತಿದ್ಲರೆ; ನಿಂಗ ಎನ ನಿನತಾಲಿ? ಎನ್ನಲ. ಆಗ ಅವಕೆಲ್ಲಾ ಅವಲ ಸಾವದುಗ ತಕ್ಕವಲ ಎಂದು ತೀರ್ಪು ಮಾಡಿದರು.

65. ಆಗ ಜೋಚಿ ಆ ಳ್ಲ, ಅವಲನ ಮೇಲೆ ಳ್ಲಗಿಬದುಗೂ, ಅವಲನ ಮೊಗವ ಮುಚ್ಚುವದುಗೂ, ಅವಲನ ಹುಯಿವದುಗೂ, ಪ್ರವಾದನೆ ಹ್ಲೇಗೊಂದು ಹ್ಲೇಗುವದುಗೂ, ತೊಡಂಗಿದರು. ಓಲೆ ಯಕಾರರು ತಂಗ ಕೈಯೆಂದ ಅವಲನ ಗುದ್ದಿದರು.

66. ಆಗ ಪೇತ್ರ ತಾಣಗ, ತೆಣೆಯೊಂ ಇಬ್ಬನೆ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಯ ಗೆಲಸಗಾತಿಯರೊಣ್ಣೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಂದು,

67. ಪೇತ್ರ [ಕಿಚ್ಚು] ಕಾಸಿಯುಂಡಿಬ್ಬದುನ ಕಂಡು, ಅವನ ನೋಡಿ, ನೀ ಕೂಡಾ ನಜರೇತುನ ಯೇಸು ಒಂದಿಗೆ ಇದ್ದವ ತಾಲ ಎಂದ್ಲ.

68. ಅದುಗ ಅವಂ ನೀ ಏನಾಂದ್ರೆಯೊ ನಾಂ ಆಲಿಯೆ; ಎನಗ ತಿರಿಯ, ಎಂದ್ಲೆಗೆ ಅಲ್ಲತಟ್ಟೆದಲ; ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಹೊಲಿಾ ಚು ಮಂಟಪಗ ಹೋದಲ; ಆಗ ಕ್ಲೋಯಿ ಕೂಗಿತು.

69. ಗೆಲಸಗಾತಿ ಅವನ ಕಂಡು, ಸಾರೆ ನಿದ್ವಿದ್ವವಕಗ ಎವಂ ಅವಕರೊಣ್ಣೆಗೆ ಒಬ್ಬಂ ತಾಲ ಎಂದು ತಿರಿಗೆ ಹ್ಲೇಗುವದುಗ ತೊಡಂ ಗಿದ್ದ. ಆಲೆ ಅವಂ ತಿರಿಗೆ ಅದುನ ಅಲ್ಲತಟ್ಟೆದಲ.

70. ಜೋಚಿ ಜಾಮ ಆದಮೇಲೆ ಸಾರೆ ನಿದ್ವಿದ್ವವಕ, ತಿರಿಗೆ ಪೇತ್ರಗ, ನಿಜ್ಜೆಯವಾಗಿ ನೀ ಅವಕರೊಣ್ಣೆಗೆ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೆ; ಏಕಾಂ ದಲೆ ನೀ ಗಲಿಲಾಯದವನಾಗಿದ್ದೆ ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು.

71. ಅದುಗ ಅವಂ, ನಿಂಗೆ ಲ್ಲೆಗುವ ಆ ಮನಿಚಂನ ನಾಂ ಆಲಿಯೆಂಂದು, ಸಾಪಿಸುವದುಗೂ, ಸತ್ಯ ಮಾಡುವದುಗೂ ತೊಡಂ ಗಿದಲ.

72. ಒಡನೇ, ಕ್ಲೋಯಿ ಎರಡಾವದು ಹುಟ್ಟು ಕೂಗಿತು. ಆಗ ಪೇತ್ರ ಕ್ಲೋಯಿ ಎರಡುಟ್ಟು ಕೂಗುವನೆ ಮುಂದೆ, ನೀ ಎನ್ನ ಮೂರುಟ್ಟು ಅಲ್ಲತಟ್ಟೆರೆಂದು ಯೇಸು ತನಗ ಹ್ಲೇಗಿದ ಮಾತಗೇಪ ಮಾಡಿಯುಣ್ಣಂ. ಅದುನ ನೆನೆತೂಮನೆ ಅವಂ ಅಲ್ಲತ್ತಂ.

15. ಸಂಧಿ.

1. ಬ್ಬಾಗಾದ ಒಡನೇ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಗೊ, ಮೊಕ್ಕೈಸ್ತ ರೊಂದಿಗೆಯೂ, ಸಾಸ್ತಿರಿಗೊ ಒಂದಿಗೆಯೂ, ಮುಳು ಆಲೋಚನೆ ಕೂಟದವಕರೊಂದಿಗೆಯೂ, ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಯೇಸುವ ಕಟ್ಟೆ, ಹೊತ್ತೊಣ್ಣೆಗೆ ಪಿಲಾತಂಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು.

2. ಆಗ ಪಿಲಾತನು ನೀ ಎಹೂದ್ಯರ ಅರಸನಾ? ಎಂದು ಅವನ ಕ್ಷೇತ್ರ. ಅದುಗ ಅವನ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ನೀ ಹ್ಲೇಗುವದು ಸರಿ ತಾಲ ಎನ್ನ.

3. ಇದಲ್ಲದೆ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಗೊ, ಅನೇಕ ಕಾರಿಯ ಗೊವ ಕುಲಿತು, ಅವನ ಮೇಲೆ ಕುತ್ತ ಹೊರಸಿದರು.

4. ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಅವನ, ನೀ ಏನೂ ಉತ್ತರ ಹ್ಲೇಗುವದಿ ಲ್ಲಿಯಾ? ಎದಗೇ ಎವಕ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಏಸಗೊ ಕುತ್ತ ಹೊರಿಸಿ ಯಾರವೇ, ಎಂದು ಅವನ ತಿರಿಗಿ ಕ್ಷೇತ್ರ.

5. ಅದುಗ ಯೇಸು ಇನ್ನೇನೂ ಉತ್ತರ ಕೊಡುಲ್ಲೆ; ಆದದು ನೆಂದ ಪಿಲಾತನು ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟ.

6. ಆಲೆ ಹಬ್ಬದೊ, ಜನ ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರೊಂಬ ಸೆಲಿಯವಂ ಒಬ್ಬನ ಬುಡುದಲೆ ಮಾಡುವದು, ಅವನು ವಳಕ್ಕ ಆಗಿ ಹಟ್ಟ.

7. ಇತ್ತೆ ಹಡುವನೆ ಕಲಾಂಗ ಮಾಡಿ, ಕಲಾಂಗದೊ ಕೊಲೆ ಮಾಡಿದ ಮನಿಜರೊಂದಿಗೆ ಬರಬ್ಬನೊಂಬ ಒಬ್ಬನ ಕಟ್ಟೆ ಹಾಕಿದ್ದರು.

8. ಆಗ ಜನ ಅವನು ಮಾಡುವ ವಳಕ್ಕ ಪಡಿಗ, ಮಾಡುವ ದೊಂದು ಬೇಡಿಯುಂಬದುಗ ತೊವಕಿದರು.

9. ಆಲೆ ಪಿಲಾತನು ಅವನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟು, ಎಹೂದ್ಯರ ಅರಸನು ನಿಂಗು ಬುಡುದಲೆ ಮಾಡುವದೊಂದಿದ್ದಿರಾ? ಎಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ.

10. ಏಕಾಂದಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಗೊ, ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚೊಂದ ಅವನ ಹಿಡಿತು, ಒಪ್ಪಿಸಿದರೊಂದು ಅವನ ಅಲಿದಿದ್ದ.

11. ಆಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಗೊ, ಬರಬ್ಬನತಾಲ ತಂಗು ಬುಡುದಲೆ ಮಾಡುವದೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರೊಂಬದುಗ, ಜನವ ತೊಂಡಿ ಬುಟ್ಟರು.

12. ಆಗ ಪಿಲಾತನು ಅತ್ತಿಯಾಲೆ, ಯೂದರ ಅರಸಾಂದು ನಿಂಗು ಹ್ಲೇಗುವವನು ನಾಲ ಏನು ಮಾಡುವೆ? ಎಂದು ಮಲಿಚಿ ಕ್ಷೇತ್ರ.

13. ಆಗ ಅವಕ, ಅವನ ಸಿಲುವೆಗ ಹಾಕೂಂದು ಮಲಿಚಿ ಕಿಲಿಚಿದರು.

14. ಅದುಗ ಪಿಲಾತಲ, ಏಕೆ? ಅವ ಏನ ಕೇಡು ಮಾಡಿದಂ? ಎನ್ನಲ. ಆಲೆ ಅವಕ ಅವನ ಸಿಲುವೆಗ ಹಾಕೂಂದು ಅಪ್ಪಲಿ ಕೋಮಂಡಲಿಕ್ಕಿ ಕೊರಸಿದರು.

15. ಆಗ ಪಿಲಾತಲ ಜನವ ಮೆಚ್ಚಿಸುವದುಗ ಬಿರುಂಬಿ, ಬರಬ್ಬನ ಅವಕಗ ಬುಡುದಲೆ ಮಾಡಿದಂ. ಆಲೆ ಯೇಸುವ ಬಾರುನೊ ಹುಯಿಸಿ, ಸಿಲುವೆಗ ಹಾಕುವದುಗ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಲ.

16. ಆಗ ಸಿಪ್ಪಾಯಿಗೊ ಅವನ ಅರಮನೆಗೊಲಿಗೆ ಹಿಡಿ ತೊಂಡೊಲಿ, ಕಾವಲುಗಾರರೆಲ್ಲಾವ ಕೊರಸಿ,

17. ಸಕಲಾತಿ ಬಟ್ಟಿಯ ಅವಲಗ ಹೊಲಿಸಿ, ಮುಳ್ಳುನ ಮುಡಿಯ ಹೆಣೆದು, ಅವಲಗ ಇಕ್ಕಿ,

18. ಯೂದರ ಅರಸೇ! ನಿನಗ ನಮಸ್ಕಾರ! ಎಂದು ಸರಣ ಮಾಡಿ,

19. ಕೋಲೂಂದ ಅವನ ಮಂಡೆ ಮೇಲೆ ಹೂದು, ಅವನ ಮೇಲೆ ಉಗ್ಗಿದು, ಮೊಣಕಾಲೂಲಿ, ಅವನ ಪೂಜಿಸಿದರು.

20. ಇತ್ತೆ ಅವನ ಪರಿಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಸಕಲಾತಿ ಬಟ್ಟಿಯ ಎತ್ತಿ ಹಾಕಿ, ಅವನ ಬಟ್ಟಿಯ ಅವಲಗ ಹೊಲಿಸಿ, ಅವನ ಸಿಲುವೆಗ ಹಾಕುವದುಗ ಹೊಲಿಾಚು ಕೂಟಿಯುಂಡೊಲಿದರು.

21. ಆಗ ಕುರೇನ್ಯದವನೂ, ಆಲೆಕ್ಸಂದರಲ, ರೂಪಲ ಎಂಬವಕರ ಅಪ್ಪನೂ ಆಗಿದ್ದ, ಸೀಮೋನಾಂಬವಲ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಊರೂಂದ ಬಪ್ಪನೆಗ, ಅವನ ಸಿಲುವೆಯ ಹೊತ್ತೊಂಡು ಹೋಪದುಗ ಬಲುಮುತ ಮಾಡಿದರು.

22. ಮಂಡೆ ಓಡುನ ಎಡೇಂದು ಅರ್ತ ಆಪ, ಗೊಲೊತ್ತ ಎಂಬ ಎಡೆಗ, ಅವಲನ ಕೂಟೆಯುಂಡೋಗಿ,

23. ಕಯಿಮೆ ಹಾಕಿ ಕಲಕಿದ ಕುಡಿಮುಂದಿರಿ ರಸವ, ಅವಲಗ ಕುಡಿಪದುಗ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಲೆ ಅವಲ ಅದುನ ಈಸಿಯುಂಬಿಲೆ.

24. ಆಗ ಅವಲನ ಸಿಲುವೆಗ ಹಾಕಿ ಜಡಿದರು; ಹಿಂದೆ ಅವಲನ ಬಟ್ಟೆಗೊಟ್ಟು ಓಟ್ಟಿಗೆ, ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಲಗ ಏನ ಸಿಕ್ಕಿರಾಂದು ನೋಡುವದುಗ ಚೀಟ್ಟಾಕಿ, ಅವೆಯ ತಂಗೊಟ್ಟೋಗೆ ಪಂಗ್ಲಾಕಿಯುಂಡರು.

25. ಅವಲನ ಸಿಲುವೆಗ ಹಾಕೋನೆಗ, ಮೂರಾವದು ಮಣಿ ಜಾಮ ಆಗಿ ಹಟ್ಟ;

26. ಅವಲನ ಕುತ್ತವ ಕುಲೋಚುವ ಮೇಲ್ವಿಳಾಸ, ಅವಲನ ಮಂಡೆ ತಲೆಗ ಬರೆದಟ್ಟ; ಬರೆದದ್ದೇನಾಂದಲೆ:—ಎಹೂದ್ಯರ ಅರಸಲ! ಎಂಬದಾಗಿ ತಾಲ.

27. ಇದಲ್ಲದೆ, ಅವಲನ ಬಲಸರಿಯೊ ಒಬ್ಬನ, ಅವಲನ ಎಡಸರಿಯೊ ಒಬ್ಬನ, ಎರಡು ಕಳ್ಳರ ಅವಲನೊಂದಿಗೆ ಸಿಲುವೆಗ ಹಾಕಿದರು.

28. ಅವಲನ ಆಕ್ರಮಕಾರರೊಂದಿಗೆ ಎಣ್ಣೆಸಿಯಾಲಿಂಬ ವೇದವಾಕ್ಕು ಇತ್ತೆ ಈಡೇರಿತು.

29. ಬೈಯ, ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ದಾಟಿ ಹೋಪವಕ ತಂಗ ತಲೆಯ ಆಟ, ಹೇ! ದೇವರು ಗುಡಿಯ ಇಡಿತು, ಮೂರು ಜಿನದೊ ಕಟ್ಟುವಲವನೇ!

30. ನಿನ್ನ ನೀ ರಚ್ಚಿಸಿಯುಳ್ಳೊ! ಸಿಲುವೇಂದ ಎಲಿಗಿ ಬಾ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿ ಅವಲನ ದೂಸಿದರು.

31. ಅತ್ತೆಯೇ, ದೊಡ್ಡ ಪೂಜಾರಿಗೊಪ್ಪೂ ಕೂಡ, ವೇದ ಸಾಸ್ತಿರಿಗೊಟ್ಟು ಒಂದಿಗೆ ತಂಗೊಟ್ಟೋಗೆ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿ, ಎವಲ ಬೇರನವಕರ ರಚ್ಚಿಸಿದಲ; ಆಲೆ ತನ್ನ ತಾಲ ರಚ್ಚಿಸಿಯುಳ್ಳಾಲಿಲ;

32. ನಂಗ ಕಂಡು ನಂಬುವ ಹೆಂಗೆ, ಇಸ್ರಯೇಲನ ಅರಸಾದ ಕ್ರಿಸ್ತಂ, ಈಗ ಸಿಲುವೇಂದ ಎಲಿಗಿ ಬರಲಿ! ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿದರು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಿಲುವೆಗ ಹಾಕಿಸಿಯುಂಡವಕರೂ ಅವನ ನಂದಿಸಿದರು.

33. ಆಲಿವಾದು ಮಣಿ ಜಾಮಾಂದ, ಒಂಬತ್ತಾವದು ಮಣಿ ಜಾಮಗಟ್ಟ, ದೇಸ ಮುಚ್ಚೂಡೂ ಕ್ಲತ್ತಲಾತು.

34. ಒಂಬತ್ತಾವದು ಮಣಿಯೊ, ಯೇಸು ಎಲೋಹಿ! ಎಲೋಹಿ! ಲವಾ! ಸಬಕ್ತಾನಿ! ಎಂದು, ದೊಡ್ಡ ದನೀಂದ ಕೊರಸಿದಂ; ಅತ್ತೆಂದಲೆ ಎನ್ನ ದೇವರೇ! ಎನ್ನ ದೇವರೇ! ಏಕ ಎನ್ನ ಕೈ ಬುಟ್ಟಿ? ಎಂದು ಅರ್ತ.

35. ಸಾರೆ ನಿದ್ಧವಕರೊಲಗೆ ಜೋಸಿ ಆ, ಅದುನ ಕ್ಲೇತು, ಎದಗೇ ಅವಂ ಎಲೀಯನ ಕೊರಸಿನ ಎಂದರು.

36. ಆಲೆ ಒಬ್ಬಂ ಓಡಿ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಂಜಿಯ ಹ್ಲುಯಿ ರಸಾಂದ ತುಂಬಿಸಿ, ಕೋಲುಗ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ಅವಂಗ ಕುಡಿಪದುಗ ಕೊಟ್ಟು, ತಾಗಿವಿ! ಎಲೀಯಂ ಎವಂನ ಕ್ಲಕುವದುಗ ಬನ್ನನವೋ ನೋಡು ವೊಂ ಎನ್ನಂ.

37. ಆ ಮೇಲೆ ಯೇಸು ದೊಡ್ಡ ದನೀಂದ ಕೊರಸಿ, ಪೆರಣವ ಬುಟ್ಟಂ.

38. ಆಗ [ದೇವರ] ಗುಡಿಯ ತೆರೆ, ಮೇಲಾಂದ ಕ್ಲೀಯಗಟ್ಟ, ಎರಡಾಗಿ ಹಲಿದೊಲತು.

39. ಅವಂಗಿದುರಾಗಿ ಸಾರೆ ನಿದ್ಧಿದ್ಧ, ನೂರು ಸಿಪ್ಪಾಯರುಗ ಅದಿಕಾರಿಯಾದವಂ, ಅವಂ ಅತ್ತೆ ದನಿ ಎತ್ತಿ ಕೊರಸಿ, ಪೆರಣ ಬುಟ್ಟಿದುನ ನೋಡಿ, ನಿಜಾಗಿ ಈ ಮನಿಚ ದೇವರ ಮಾತಿಯಾಗಿದ್ದಂ ಎನ್ನಂ.

40. ಇದಲ್ಲದೆ ಹೆಮ್ಮಕರೂ ಕೂಡ, ದೂರಾಂದ ನೋಡಿಯುಂಡಿದ್ದರು. ಅವಕರೊಲಗೆ ಅವಂ ಗಲಿಲಾಯದೊ ಇದ್ದ ಕಾಲದೊ,

ಅವಲನ ಹಿಂದಾಡು ಹೋಗಿಯುಂಡು, ಅವಲಗ ಊಳಿಯ ಮಾಡಿ
ಯುಂಡಿದ್ದ, ಮಗ್ಗಲದ ಮರಿಯನೂ, ಕುನ್ನ ಯಾಕೋಬುಗೂ
ಯೋಸೆಗೂ ಅವ್ವೆಯಾದ ಮರಿಯನೂ, ಸಲೋಮೆಯೂ,

41. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯೆರುಸಲೇಮುಗ ಏಲಿ ಬಂದ, ಬೇರೆ
ಅನೇಕ ಹೆಮ್ಮಕರೂ, ಇದ್ದರು.

42. ಬೈಯ ವಾಪು ಜಿನಗ ಮುಂದನ ಜಿನ, ಒದಕುವ ಜಿನ
ಆದದುನೆಂದ, ಸಂದೊತ್ತು ಆದದೆಮ್ಮನೆ,

43. ಗನವುಳ್ಳ ಮತ್ರಿಯೂ, ದೇವರ ರಾಜ್ಯ [ಬಪ್ಪದುಗಾಗಿ]
ಇದುರು ನೋಡಿಯುಂಡಿದ್ದವಲನೂ, ಆಗಿದ್ದ ಅರಿಮತಾಯದವಲ
ಆದ ಯೋಸೇಪು ಬಂದು, ಪಿಲಾತನ ಸಾರೆ ತುಣಿದೊಡ್ಡಾಗಿ, ಯೇ
ಸುನ ಸರುವಲ [ತಪ್ಪದೊಂದು] ಕ್ಷೇತೂಣಲ.

44. ಆಲೆ ಪಿಲಾತಲ ಅವಲ ಅದುಗೊಡ್ಡಿಗೆ ಸತ್ತೋದನಾಂದು
ಅದಿಸೆಯ ಪಟ್ಟು, ನೂರು ಸಿಪ್ಪಾಯರುಗ ಅದಿಕಾರಿಯಾದವಲನ
ಕೊರಸಿ, ಅದುಗೊಡ್ಡಿಗೆ ಅವಲ ಸತ್ತೋದತನಾ? ಎಂದು ಕ್ಷೇತಲ.

45. ನೂರು ಸಿಪ್ಪಾಯರುಗ ಅದಿಕಾರಿಯಾದವಲನೆಂದ
ಅದುನ ಅಲೊಡೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಹೆಣವ ಯೋಸೇಪುಗ ಕೊಟ್ಟು
ಬುಟ್ಟಲ.

46. ಅವಲ [ಹೋಗಿ] ಚೈಕ ದುಪ್ಪಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಯ ಈಸಿ ಬಂದು,
ಅವಲನ ಕ್ಷುಕಿ, ಆ ಚೈಕ ದುಪ್ಪಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟೆಯೊ ಸುತ್ತಿ, ಒಂದು ಹು
ಟ್ಟಿಲಿಯೊ ಹುಯಿಸಿ ಬೀತಿದ್ದ, ಸವಾದಿಯೊ ಅವಲನ ಬೀತು, ಸ
ವಾದಿಯ ಬಾಗಿಲುಗ ಒಂದು ಕಲ್ಲ ಹೂರಟೆ ಬೀತಲ.

47. ಆಲೆ ಅವಲನ ಬೀತ ಎಡೆಯ ಮಗ್ಗಲದ ಮರಿಯನೂ,
ಯೋಸೆಯ ಅವ್ವೆಯಾದ ಮರಿಯನೂ ನೋಡಿದರು.

16. ಸಂಧಿ.

1. ಮಾಪುಜಿನ ಕ್ಷಯಿದ ಮೇಲೆ, ಮಗ್ಗಲದ ಮರಿಯನೂ, ಯಾಕೋಬನ ಅವೈ ಮರಿಯನೂ, ಸಲೋಮೆಯೂ, ಅವಂಗ ಹೂ ಸುವದುಗಾಗಿ ವಾಸನೆ ಸರಕುಗೊವ ಕೊಣ್ಣೊಂಡರು.

2. ಅವಕ ವಾರದ ಮೊದಲಾವದು ಜಿನ, ಒಲಿಕೆದ್ದು, ಹೊತ್ತು ಹುಟ್ಟುವನೆಗ ಸಮಾದಿಗ ಬಂದು,

3. ಸಮಾದಿ ಬಾಗಿಲುನೊ ಹಡುವ ಕಲ್ಲ ನಂಗಗಾಗಿ ತಳ್ಳುವದು ದಾರ? ಎಂದು ತಂಗಗೊಗೆ ಹ್ಲೇಗಿಯುಂಡು,

4. ಅವಕ ಏಲಿ ನೋಡೋನೆ, ಅಪ್ಪಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಹಟ್ಟ ಆ ಕಲ್ಲ ತಳ್ಳಿಯುಟ್ಟಡುವದುನ ಕಂಡರು.

5. ಅವಕ ಸಮಾದಿಗೊಗೆ ಹುಕ್ಕು, ಬ್ಬೀದು ಕುಪ್ಪಚ ತೊಟ್ಟೊಂಡು, ಬಲಸರಿಯೊ ಕುಳಿದಿಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಜವ್ವಾನಿಯ ಕಂಡು ಅಂಜಿದರು.

6. ಅವಂ ಅವಕಗ ಅಂಜ ಬೇಡಿವಿ! ಸಿಲುವೆಗ ಹಾಕಿದ ನಜ ರೇಯನಾದ ಯೇಸುವ ಅಲಿಸಿಯಾಲಿ; ಅವಂ [ಬದುಕಿ] ಲ್ಲದ್ದಂ; ಅವಂ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ; ಅವಂನ ಬೀತ ಎಡೆಯ ನೋಡಿವಿ!

7. ಆಲೆ ನಿಂಗ ಹೋಗಿ, ಅವಂನ ಸಿಸಿಯರುಗೂ, ಪೇತ್ರಗೂ, ಅವಂ ನಿಂಗಗ ಮುಂದೆ ಗಲಿಲಾಯಗ ಹೋನಂ ಅವಂ ನಿಂಗಗ ಹ್ಲೇಗಿದ್ದೆಂಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವಂನ ಕಂಡಾಲಿ, ಎಂದು ಹ್ಲೇಗಿವಿ! ಎನ್ನಂ.

8. ನಡುಗೂ ದಿಗಿಲೂ ಅವಕರ ಹಿಡಿತದುನೆಂದ, ಅವಕ ಹೊಲಿಾಚು ಕಡೆದು, ಸಮಾದೀಂದ ಪಲಿಂದೋಡಿ ಬುಟ್ಟರು. ಅವಕ ಅಂಜಿ ಇದ್ದದುನೆಂದ, ದಾರಗೂ ಏನೂ ಹ್ಲೇಗಿತಿಲ್ಲೆ.

9. ವಾರದ ಮೊದಲಾವದು ಜಿನದ ಒಲಿಕೆದ್ದುನೊ, ಯೇಸು [ಬದುಕಿ] ಏದ್ದ ಮೇಲೆ, ತಾಂ ಕ್ಲೆಱು ದೆವ್ವಗ್ಲುವ ಕಡಸಿದ್ದ, ಮಗ್ಗಲದ ಮರಿಯಗ, ಮೊದಲಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಯುಣ್ಣಂ.

10. ಅವ್ವಂ ಹೋಗಿ, ಅವಂನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದವಕಗ, ಅವಕ ದುಕ್ಕಪಟ್ಟು ಅತ್ತೊಂಡಿಬ್ಬನೆ, [ಈ ಸುದ್ದಿಯ] ಆಲೋಸಿದ್ದ.

11. ಅವಕ, ಅವಂ ಜೀವಾಂದ ಇದ್ದನೇಂದೂ, ಅವ್ವಗ ಕಾಣಿಸಿಯುಣ್ಣಾಂದೂ, ಕ್ಲೇತದೆಮ್ಮನೆ, ನಂಬದೆ ಹೋದರು.

12. ಅದುಗ್ಗಿಂದೆ ಅವಂ ಅವಕರೊಲಿಗೆ ಎರಡ್ಲಾಗ, ಅವಕ ದಾರಿಯೊ ನಡೆದೊಂಡು ಊರುಗ ಹೋಪನೆಗ, ಅವಕಗ ಬೇರೆ ಉರುಪುನೊ ಕಾಣಿಸಿಯುಣ್ಣಂ.

13. ಅವಕ ಕಡೆದೊಲಿಗೆ, ಮಿಕ್ಕಾದವಕಗ ಆಲೋಸಿದರು; ಅವಕ ಅವಕರವೂ ನಂಬುಲ್ಲೆ.

14. ಆ ಮೇಲೆ ಹನ್ನೊಂದಾವೂ ತೀನಿಗ ಕುಳಿದೊಂಡಿಬ್ಬನೆ, ಅವಂ ಅವಕಗ ಕಾಣಿಸಿಯುಂಡು, [ಬದುಕಿ] ಏದ್ದಿದ್ದ, ತನ್ನ ಕಂಡವಕರ, ಅವಕ ನಂಬದೆ ಹೋದದುಗಾಗಿ, ಅವಕರ ಅವನಂಬಿಕೆಯವೂ, ಇರುದಯದ ಕಟೆಣವವೂ ಕುಲಿತು, ಅವಕರ ಗದರಿಸಿದಂ.

15. ಹಿಂದೆ ಅವಂ ಅವಕಗ ನಿಂಗ ಸರ್ವ ಲೋಕಗ ಹೋಗಿ, ಸೃಷ್ಟಿ ಮುಚ್ಚೊಡುಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯ ಸಾಪ್ತೆವಿ.

16. ನಂಬಿ, ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಹೊಂದಿದವಂಗೆ ರಟ್ಟಣೆ ಆರ; ಆಲೆ ನಂಬದವಂಗೆ ಆಗುನೆ ತೀರ್ವಾರ.

17. ಇದಲ್ಲದೆ, ಈ ಅಡೆಯಾಳಗೊ ನಂಬುವವಕರೆಂದ ನಡೆದರ:—ಅವಕ ಎನ್ನೆಸರುನೊ ಪಿಸಾಚಿಗೊವ ಕಡಸಿಯಾಟಿ; ಹೊಸ ಬಾಸೆಗೊವ ಮಾತಾಡಿಯಾಟಿ;

18. ಹಾವುಗೊವ ಎತ್ತಿಯಾಟಿ; ಸಾವುಗ ಕಾರಣಾದ ಏಯದುನ ಕುಡಿತಲೆಯೂ, ಅದುನೆಂದ ಅವಕಗ ಚೇದ ಆಗವೇ ಆಗ;

ಸಂಕಟದವಕರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಬೀತಾಡಿ, ಆಗ ಅವಕ ಓಸೆ ಆದಾಡಿ;
ಎಂದು ಹೇಳಿದಂ.

19. ಇತ್ತೆ ಕರ್ತನಾದ ಯೇಸು ಅವಕರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ
ಆದ ಮೇಲೆ, ಮೇಲ್ಲೋಕಗ ಎತ್ತಿಸಿಯುಂಡು, ದೇವರ ಬಲ
ಸರಿಯೊ ಕುಳಿದೂಣಂ.

20. ಅವಕ ಕಡೆದೊಡಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಲಿದರು. ಕ
ರ್ತಂ ಅವಕರೊಂದಿಗೆ ಗೆಲಸ ನಡಸಿ, ಅವಕರೆಂದ ನಡೆಸಿದ ಆಡೆಯಾ
ಳಗೊ ಮೂಲವಾಗಿ, [ವೇದ] ವಾಕ್ಯ ತೆರ ಪಡಿಸಿದಂ.

